

การศึกษาปัญหาและความต้องการทางด้านการสอนของครูผู้สอนวิชา สสท.111

๕ 2 ก.ย. 2535

ปริณิพนธ์

ของ

วัชร ศรีคำ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

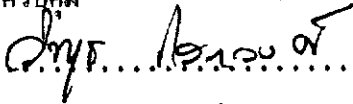
ตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกภาษาไทย

มกราคม 2535

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

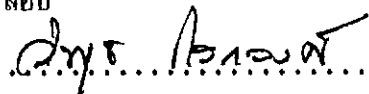
คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอก
ภาษาไทย ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

..........ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิพุธ ไส้วงศ์)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ชาญวิทย์ เทียมบุญประเสริฐ)

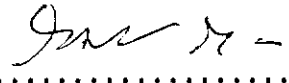
คณะกรรมการสอบ

..........ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิพุธ ไส้วงศ์)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ชาญวิทย์ เทียมบุญประเสริฐ)

..........กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(รองศาสตราจารย์จิราภรณ์ บุญส่ง)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกภาษาไทย ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..........คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ศาสตราจารย์ ดร.สมพร บัวทอง)

วันที่ 27 เดือน ..มกราคม...พ.ศ. 2535

ประกาศขอบคุณ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความกรุณาจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิพุธ ไสยวงศ์ และรองศาสตราจารย์ชาอุวิทย์ เทียมบุญประเสริฐ ซึ่งได้ให้คำแนะนำ และตรวจพิจารณาแก้ไขเนื้อหาพร้อมทั้งรองศาสตราจารย์จิราภรณ์ บุณส่ง กรรมการสอบปากเปล่าที่กรุณาให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ยิ่ง ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบคุณ อาจารย์เจลา บรัชญกุล อาจารย์พูนสิน บรรสานวิชาเขว่น อาจารย์มณู สุพานิช อาจารย์ศรีอาภรณ์ สนั่นเยี่ยม และอาจารย์อานา อินทร์พรหม ที่ได้กรุณาตรวจแก้ไข และให้คำแนะนำเกี่ยวกับแบบสอบถาม

ขอขอบคุณ ผู้อำนวยการวิทยาลัยและอาจารย์ภาษาไทย สังกัดกรมอาชีวศึกษาทุกท่าน ที่ได้ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามอย่างดียิ่ง

ขอขอบคุณ คุณวรางค์ศิริ สุทนต์มงคล คุณนิวัฒน์ ลิ่มสุขนิรันดร์ คุณสุนทรี กุลนันทน์ พร้อมทั้งเพื่อน ๆ ทุกท่านที่ได้ให้ความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกเวลาที่ทำการวิจัย

ขอขอบคุณ คุณพ่อเสงี่ยม อิทธิสุนทรกุล คุณสุรีย์รัตน์ อาจปาสา และคุณทวีป ศรีคำ ที่ให้กำลังใจและสนับสนุนผู้วิจัยตลอดมา และขออุทิศผลดีใด ๆ ที่เกิดจากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แด่คุณแม่ท่าน จ้าวตระกูล ผู้ล่วงลับไปแล้ว

วัชร ศรีคำ

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	4
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	5
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	5
	คำนิยามศัพท์เฉพาะ	6
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
	หลักสูตรวิชาการใช้ภาษาไทยเพื่องานสหกรรม	8
	การเรียนการสอนวิชาภาษาไทยในวิทยาลัยอาชีวศึกษา	11
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	15
	สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า	22
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	23
	การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง	23
	เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	27
	วิธีการรวบรวมข้อมูล	32
	การวิเคราะห์ข้อมูล	33
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	34
4	ผลของการศึกษาค้นคว้า	37

5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	83
บรรณานุกรม	97
ภาคผนวก	103
ภาคผนวก ก รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ	104
ภาคผนวก ข แบบสอบถาม	106
ประวัติย่อของผู้วิจัย	130

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	แสดงโครงสร้างของแต่ละหมวดวิชาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2527 ประเภทวิชาคหกรรม	9
2	แสดงจำนวนครูภาษาไทยจำแนกตามภูมิภาค	24
3	กลุ่มตัวอย่างครูภาษาไทย	24
4	ครูภาษาไทยจำแนกตามเพศ	38
5	ครูภาษาไทยจำแนกตามวุฒิ	39
6	ครูภาษาไทยจำแนกตามประสบการณ์การสอนภาษาไทยในวิทยาลัย สังกัดกรมอาชีวศึกษา	40
7	ครูภาษาไทยจำแนกตามจำนวนชั่วโมงสอนทุกวิชาต่อสัปดาห์	41
8	ครูภาษาไทยจำแนกตามจำนวนชั่วโมง ที่สอนวิชาภาษาไทยต่อสัปดาห์	42
9	ครูภาษาไทยจำแนกตามประสบการณ์การเข้ารับการอบรม สัมมนาเกี่ยวกับการสอนวิชา สสท.111	43
10	ครูภาษาไทยจำแนกตามจำนวนหน้าที่พิเศษที่ปฏิบัตินอกเหนือจากการสอน	44
11	ครูภาษาไทยจำแนกตามเหตุผลที่ได้รับการกำหนดให้สอนวิชา สสท.111	45
12	ครูภาษาไทยจำแนกตามจำนวนวิธีสอนที่ใช้ในการสอนวิชา สสท.111	46
13	ครูภาษาไทยจำแนกตามประสบการณ์ในการทำตารางวิเคราะห์ หลักสูตรวิชา สสท.111	47
14	ครูภาษาไทยจำแนกตามการจัดทำเอกสารประกอบการสอนวิชา สสท.111 ...	48
15	ครูภาษาไทยจำแนกตามจำนวนสื่อการสอนที่ใช้ประกอบ การสอนวิชา สสท.111	49

16	ครูภาษาไทยจําแนกตามจํานวนวิธีการวัดและประเมินผลการสอน	
	วิชา สสท.111	51
17	ความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชา สสท.111 ในด้านปัญหาเกี่ยวกับ	
	ความเข้าใจจุดประสงค์ของหลักสูตร	52
18	ความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชา สสท.111 ในด้านปัญหาทาง	
	ด้านการสอนเนื้อหา	53
19	ความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชา สสท.111 เกี่ยวกับปัญหาด้านสื่อการสอน	56
20	ความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชา สสท.111 ในด้านปัญหาการวัดและประเมินผล ..	58
21	ความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชา สสท.111 เกี่ยวกับความต้องการ	
	ทางด้านเทคนิควิธีสอน	60
22	ความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชา สสท.111 ในด้านความต้องการเกี่ยวกับ	
	การนิเทศการสอน	61
23	เปรียบเทียบปัญหาเกี่ยวกับความเข้าใจจุดประสงค์ของหลักสูตร	
	ของครูผู้สอนวิชา สสท.111 จําแนกตามประสบการณ์	
	ในการสอน	63
24	เปรียบเทียบปัญหาทางด้านการสอนเนื้อหาของครูผู้สอนวิชา สสท.111	
	จําแนกตามประสบการณ์ในการสอน	65
25	เปรียบเทียบปัญหาด้านสื่อการสอนของครูผู้สอนวิชา สสท.111	
	จําแนกตามประสบการณ์ในการสอน	70
26	เปรียบเทียบปัญหาการวัดและประเมินผลของครูผู้สอนวิชา สสท.111	
	จําแนกตามประสบการณ์ในการสอน	73

27	เปรียบเทียบความต้องการทางด้านเทคนิควิธีสอนของครูผู้สอนวิชา สสท.111	
	จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน	76
28	ความต้องการการนิเทศการสอนของครูผู้สอนวิชา สสท.111	
	จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน	78

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

อาชีพทุกอาชีพย่อมต้องใช้ภาษาเป็นเครื่องมือสื่อสารในการประกอบอาชีพนั้น ๆ ทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ผู้ที่ใช้ภาษาได้ดีมักจะประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ ไม่ว่าจะเป็นอาชีพใดก็ตาม (วัลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. 2525 : 23) จากการวิจัย และ พัฒนาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการตลาด ของ อุคมรัตน์ จิรัชัยประวีตร (2524 : 48) ผู้ปฏิบัติงานในบริษัทห้างร้านเอกชนได้เสนอความเห็นว่ กลุ่มวิชาภาษา มีความจำเป็นมากในการที่ผู้ปฏิบัติงานจะได้ทำ และ ได้รับการพิจารณาเลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัย เพื่อพัฒนาโครงสร้างหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป ของคณะศิลปศึกษา วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา โดย สมบูรณ์ พิษณุไพบูลย์ (2528 : 10 - 13) ที่เสนอ ให้เพิ่มเนื้อหาวิชาภาษาไทยไว้ในหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป เพราะมีความเห็นว่า ความสามารถในการใช้ภาษาทั้งการเขียน การพูด และการฟัง มีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตและการทำงาน แม้แต่การสมัครเข้าทำงาน ผู้ที่มีทักษะในด้านภาษา ก็จะได้รับพิจารณาเข้าทำงานก่อน

การเรียนการสอนวิชาภาษาไทยในวิทยาลัยอาชีวศึกษา ซึ่งเป็นสถานที่จัดการศึกษา เพื่อผลิต และ พัฒนากำลังคนสาขาวิชาต่าง ๆ จึงควรมีลักษณะเฉพาะ ที่สอดคล้องกับความสนใจ และความถนัดของผู้เรียน เพื่อเสริมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ โดยให้มีรายละเอียด ของเนื้อหากิจกรรม และแบบฝึกหัดที่สัมพันธ์กับวิชาชีพของผู้เรียน

กรมอาชีวศึกษาได้เล็งเห็นถึงความจำเป็นและประโยชน์ของการเรียนการสอนวิชา ภาษาไทยที่สัมพันธ์กับวิชาชีพ จึงกำหนดรายวิชาการใช้ภาษาไทยเพื่องานคหกรรมไว้ในหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2527 ประเภทวิชาคหกรรมศาสตร์ โดยจัดอยู่ใน หมวดวิชาสัมพันธ์คหกรรม (กระทรวงศึกษาธิการ. 2526 : 8) ซึ่งมีคำอธิบายรายวิชาดังนี้ สสท. 111 การใช้ภาษาไทยเพื่องานคหกรรม 2 - 0 - 2 (Usage of Thai Language for Home Economics)

จุดประสงค์

เพื่อให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าและความสำคัญของการใช้ภาษาไทย ในงานอาชีพคหกรรม และมีความรู้ภาษาไทยอันเป็นวัฒนธรรมของชาติที่เกี่ยวกับการประกอบอาชีพ สามารถใช้ทักษะทางภาษาไทยในการศึกษาหาความรู้ และในการเสริมสร้างบุคลิกภาพ คุณธรรม ความซื่อสัตย์ ความขยันหมั่นเพียร ตลอดจนการดำรงชีวิตอย่างเหมาะสมในสังคมประชาธิปไตย ให้ตระหนักถึงคุณค่าของการผลิตสินค้าไทยทางด้านคหกรรม ที่จำเป็นต้องปรับปรุงคุณภาพ เพื่อสร้างค่านิยมให้ประชาชนสนใจ อันเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศชาติ

คำอธิบายรายวิชา

การวินิจฉัยคำไทยที่ใช้ในงานคหกรรมและการสร้างคำไทยขึ้นใช้ในงานคหกรรมทั้งในเรื่องผลผลิต วัสดุ อุปกรณ์และธุรกิจต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการสื่อสารและดำรงไว้ซึ่งวัฒนธรรมทางภาษา อันเป็นเอกลักษณ์ของชาติ

ฝึกทักษะ การรับสารทั้งในด้านการศึกษาค้นคว้า เพื่อเขียนรายงานทางคหกรรม ทั้งในเรื่องการอ่านเพื่อพัฒนาความรู้ทางด้านคหกรรม และการฟังบทความ ข่าวต่าง ๆ อย่างมีวิจยญาณสามารถวิเคราะห์วินิจฉัยได้

ฝึกทักษะการส่งสารทั้งในด้านการอธิบาย การโน้มน้าวใจ ตลอดจนการแสดงทรรศนะต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับงานอาชีพด้านคหกรรม และการดำรงชีวิตได้อย่างเหมาะสมในสังคมประชาธิปไตย

การเขียนรายงาน การเขียนบทความ และเอกสารต่าง ๆ ตลอดจนการประชุมในรูปแบบต่าง ๆ ที่จำเป็นต้องใช้ในการดำเนินงาน

ฝึกทักษะการวินิจฉัยวรรณกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับวิชาคหกรรม ตลอดจนวัฒนธรรมและค่านิยมต่าง ๆ ของไทย เช่น พระราชพิธีสิบสองเดือน กฤษณาสมันต์ สุนทรีสนธิ์ สันติทอง ฯลฯ และบทความตลอดจนสารคดีที่ให้น่าคิดในเรื่องคหกรรม (กระทรวงศึกษาธิการ.

การเรียนการสอนวิชาภาษาไทยที่สัมพันธ์กับวิชาชีพ แตกต่างจากการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยโดยทั่ว ๆ ไป เนื่องจากจะต้องจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับวิชาชีพ และสิ่งแวดล้อมของนักเรียน เพื่อให้สามารถนำความรู้และทักษะทางภาษาไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน และนำไปใช้ในการประกอบอาชีพในอนาคต ดังนั้น ครูผู้สอนจึงควรเป็นผู้ที่มีความรู้ในวิชาการ และวิชาการศึกษาเป็นอย่างดี สามารถหาวิธีสอน เตรียมอุปกรณ์และกิจกรรม รวมทั้งการวัดผลให้เหมาะสมกับนักเรียน แต่เท่าที่ผ่านมา ในด้านการเรียนการสอนภาษาไทยในวิทยาลัยอาชีวศึกษา ส่วนมากเป็นแบบเดิม คือ ครูเป็นจุดศูนย์กลางของการถ่ายทอดความรู้ โดยนักเรียนเป็นฝ่ายรับรู้จากครูเป็นส่วนใหญ่ (วิไลลักษณ์ วัฒนานนท์, 2528 : 3 - 4) การเรียนรู้ของนักเรียนถูกจำกัดอยู่ในวงแคบ เพราะครูใช้กิจกรรมประกอบการสอนไม่มากเท่าที่ควร และกิจกรรมที่ครูใช้ ก็มีได้เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนอย่างกว้างขวาง ทำให้ไม่เกิดการสร้างสรรค์ และพัฒนาความคิดของนักเรียน การใช้อุปกรณ์ของครูมีน้อย จึงไม่ช่วยให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพเท่าที่ควรจะเป็น นอกจากนี้ ปัญหาในด้านเอกสารประกอบการเรียนการสอน โดยเฉพาะหนังสือแบบเรียนวิชาการใช้ภาษาไทยเพื่องานคหกรรมนั้น ตั้งแต่ประกาศใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เมื่อปีพุทธศักราช 2527 มาจนถึงปัจจุบัน (พ.ศ. 2534) ไม่ปรากฏว่ามีหนังสือแบบเรียนวิชาการใช้ภาษาไทยเพื่องานคหกรรมเลย

ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ นางเจลา ปรัชญกุล ศึกษาานิเทศก์วิชาภาษาไทย กรมอาชีวศึกษา ๓ ห้อง 401 กรมอาชีวศึกษา เมื่อวันที่ 10 พฤษภาคม พ.ศ. 2531 พอสรุปได้ว่า ครูผู้สอนวิชาการใช้ภาษาไทยเพื่องานคหกรรมส่วนใหญ่ ใช้คำอธิบายรายวิชาเป็นหลักในการเรียบเรียงเนื้อหาวิชาที่ใช้สอน ซึ่งคำอธิบายรายวิชามีรายละเอียดน้อยเกินไป ครูผู้สอนจึงเลือกสอนตามหัวข้อที่ตนถนัด ทำให้การเรียนการสอนไม่เป็นไปในแนวเดียวกัน อีกประการหนึ่งการอบรมครูวิชาภาษาไทยของกรมอาชีวศึกษามีน้อย ศึกษาานิเทศก์วิชาภาษาไทยไม่ค่อยมีบทบาทช่วยเหลือครูผู้สอนในเรื่องการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทย (วิไลลักษณ์ วัฒนานนท์, 2528 : 4) และผู้บริหารสถานศึกษาไม่เห็นความสำคัญของวิชาภาษาไทย มักจะจัดครูที่มีได้สำเร็จการศึกษาทางวิชาภาษาไทยโดยตรงเข้าสอน ทำให้การเรียนการสอนไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร นอกจากนี้

ครูอาจารย์บางท่านยังแสดงความคิดเห็นในการบรรจุวิชาภาษาไทยเป็นวิชาบังคับในหลักสูตรระดับอาชีวศึกษา (สังวร หล้าพระบาง. 2526 : 110) ทั้งนี้เพราะเห็นว่าเวลาเรียนในระดับอาชีวศึกษานั้นสั้นมาก ควรเรียนวิชาชีพอ่างเดียวให้เชี่ยวชาญรวมทั้งนักเรียนยังมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อวิชาภาษาไทยด้วย จากงานวิจัยของ จุฬาลักษณ์ โกศลนันท์ (2515 : 78) พบว่านักเรียนชั้น ม. 4 และ ม.5 โรงเรียนพาณิชย์การราชดำเนิน แสดงความเห็นว่าการเรียนวิชาภาษาไทยมากที่สุด เพราะไม่ชอบวิธีสอนที่น่าเบื่อหน่ายของครูและไม่เห็นประโยชน์ในการเรียนวิชานี้ ในด้านการวัดและประเมินผลนั้น ครูภาษาไทยยังขาดความรู้ความเข้าใจในการวัดและประเมินผล เช่น ไม่ชำนาญในการสร้างข้อสอบชนิดต่าง ๆ (ปองจิต อ่อนเผ่า. 2522 : 96)

ผู้วิจัยเห็นว่า การสอนวิชาการใช้ภาษาไทยเพื่องานคหกรรมในวิทยาลัยอาชีวศึกษามีปัญหาหลายด้าน จึงน่าจะศึกษาหาสาเหตุที่แท้จริงของปัญหาและความต้องการทางด้านการสอนของครูผู้สอนวิชาการใช้ภาษาไทยเพื่องานคหกรรม เพื่อจะได้เป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว อันเป็นอุปสรรคต่อการเรียนการสอน ช่วยให้การเรียนการสอนวิชาการใช้ภาษาไทยเพื่องานคหกรรมในวิทยาลัยอาชีวศึกษา งามอาชีวศึกษา เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุผลตามความมุ่งหมาย

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบปัญหาเกี่ยวกับความเข้าใจจุดประสงค์หลักสูตรของครูผู้สอนวิชา สสท. 111
2. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบปัญหาทางด้านการสอนเนื้อหาในรายวิชา สสท. 111 ซึ่งประกอบด้วย การวินิจฉัยคำไทยและการสร้างคำไทยที่ใช้ในงานคหกรรม ทักษะการใช้ภาษาที่เกี่ยวข้องกับงานคหกรรม การวินิจฉัยวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับงานคหกรรม และปัญหาด้านการสอน
3. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบปัญหาด้านสื่อการสอนของครูผู้สอนวิชา สสท. 111
4. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบปัญหาด้านการวัดและประเมินผลของครูผู้สอนวิชา สสท. 111

5. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความต้องการทางด้านเทคนิควิธีสอน ของครูผู้สอน
วิชา สสท.111
6. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความต้องการนิเทศการสอน ของครูผู้สอนวิชา สสท.111

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ทำให้ทราบถึงปัญหาทางด้านความเข้าใจจุดประสงค์ของหลักสูตร ปัญหาทางด้านเนื้อหา ปัญหาด้านสื่อการสอนและปัญหาด้านการวัดและประเมินผล วิชา สสท.111 โดยจำแนกตามประสบการณ์
2. ทำให้ทราบถึงความต้องการทางด้านเทคนิควิธีสอน และความต้องการนิเทศการสอน ของครูผู้สอนวิชา สสท.111 โดยจำแนกตามประสบการณ์
3. ผลการศึกษา จะเป็นข้อมูลให้แก่ผู้บริหารและผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องได้ทราบถึงปัญหาและความต้องการทางด้านสอนของครูผู้สอนวิชา สสท.111 เพื่อจะได้เป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรและพัฒนาครูผู้สอน ให้เกิดผลดียิ่งขึ้น

ขอบเขตในการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร
ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือครูผู้สอนวิชาภาษาไทยในวิทยาลัยอาชีวศึกษาและวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา ที่มีการเรียนการสอนประเภทวิชาคหกรรมศาสตร์ ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ทั่วประเทศ จำนวน 178 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยในวิทยาลัยอาชีวศึกษา และวิทยาลัยเทคนิค จำนวน 60 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งพวก (Stratified Random Sampling)

3. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ประสิทธิภาพในการสอนจำแนกเป็น 2 ระดับ คือ

3.1.1 สอนต่ำกว่า 5 ปี

3.1.2 สอนตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

3.2.1 ปัญหาทางการสอนของครูผู้สอนวิชา สสท. 111 ซึ่งจำแนก

ออกเป็น

3.2.1.1 ปัญหาเกี่ยวกับความเข้าใจจุดประสงค์ของหลักสูตร

3.2.1.2 ปัญหาทางด้านเนื้อหา

3.2.1.3 ปัญหาทางด้านสื่อการสอน

3.2.1.4 ปัญหาการวัดและประเมินผล

3.2.2 ความต้องการทางการสอนของครูผู้สอนวิชา สสท. 111

ซึ่งจำแนกออกเป็น

3.2.2.1 ความต้องการทางด้านเทคนิควิธีสอน

3.2.2.2 ความต้องการการนิเทศการสอน

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. วิชา สสท. 111 หมายถึง วิชาการใช้ภาษาไทยเพื่องานคหกรรม ซึ่งเป็นรายวิชาภาษาไทยในหมวดวิชาสัมพันธ์คหกรรม ที่เปิดสอนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาคหกรรม ทุกสาขาวิชาในวิทยาลัยอาชีวศึกษา

2. ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) หมายถึง การศึกษาในระดับที่สูงกว่าประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) โดยรับผู้ที่มีประสบการณ์หรือผู้ที่มีคุณวุฒิที่มีคุณสมบัติครบตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ปวช. หรือผู้ที่จบ ปวช. เข้าศึกษา ใช้เวลาเรียนไม่น้อยกว่า 2 ปี

3 วิทยาลัยอาชีวศึกษา หมายถึง วิทยาลัยอาชีวศึกษา และวิทยาลัยในสังกัดกรมอาชีวศึกษา ที่เปิดสอนประเภทวิชาคหกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

4. ประสบการณ์ในการสอน หรือหมายถึงระยะเวลาในการสอนวิชาภาษาไทย ของครูภาษาไทย ในวิทยาลัยอาชีวศึกษา ตั้งแต่เริ่มสอนจนถึงปัจจุบัน (พ.ศ. 2534) ซึ่งจำแนกออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 5 ปี และกลุ่มที่มีประสบการณ์ในการสอนตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัย ได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจำแนกได้เป็น 3 ตอน ดังนี้ คือ

1. หลักสูตรวิชาการใช้ภาษาไทยเพื่องานคหกรรม
2. การเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ในวิทยาลัยอาชีวศึกษา
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

หลักสูตรวิชาการใช้ภาษาไทยเพื่องานคหกรรม

วิชาการใช้ภาษาไทยเพื่องานคหกรรม เป็นวิชาที่กำหนดไว้ในหมวดวิชาสัมพันธ์คหกรรม ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาคหกรรม ทั้ง 3 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ทั่วไป สาขาวิชาเทคโนโลยีผ้าและเครื่องแต่งกาย และ สาขาวิชาเทคโนโลยีอาหารและโภชนาการ ซึ่งหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงนี้ใช้เวลาเรียน 2 ปี ผู้เรียนต้องเรียนไม่น้อยกว่า 80 หน่วยกิต จาก 4 หมวดวิชา คือ

1. หมวดวิชาสัมพันธ์คหกรรม
2. หมวดวิชาพื้นฐานคหกรรม
3. หมวดวิชาเทคโนโลยี
4. หมวดวิชาเลือก

ซึ่งปรากฏในตารางแสดงโครงสร้างของแต่ละหมวดวิชาดังนี้

ตาราง 1 แสดงโครงสร้างของแต่ละหมวดวิชา ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
พุทธศักราช 2527 ประเภทวิชาคหกรรม

สาขาวิชา	เทคโนโลยี ผ้า และ เครื่องแต่งกาย			เทคโนโลยี อาหารและ โภชนาการ			เทคโนโลยี คหกรรมศาสตร์ ทั่วไป		
หมวดวิชา	จำนวน		หน่วยกิต	จำนวน		หน่วยกิต	จำนวน		หน่วยกิต
	คาบเรียน			คาบเรียน			คาบเรียน		
	ท	ป		(%)	ท		ป	(%)	
สัมพันธ์คหกรรม	11	6	14 (17.50)	11	6	14 (17.50)	11	6	14 (17.50)
พื้นฐานคหกรรม	10	3	11 (13.75)	10	3	11 (13.75)	10	3	11 (13.75)
เทคโนโลยี	18	68	42 (52.50)	16	51	33 (41.25)	22	62	43 (53.75)
เลือก	-	-	13 (16.25)	-	-	22 (27.50)	-	-	12 (15.00)
รวม	-		80	-		80	-		80

(กระทรวงศึกษาธิการ. 2526 : 7)

จากตารางดังกล่าวจะเห็นว่า ผู้เรียนจะต้องเรียนวิชาในหมวดวิชาสัมพันธ์คหกรรม และวิชาในหมวดวิชาพื้นฐานคหกรรม ตามจำนวนคาบและหน่วยกิตที่กำหนดเหมือนกัน ทั้ง 3 สาขา วิชา วิชาการใช้ภาษาไทยเพื่องานคหกรรม เป็นวิชาหนึ่งในหมวดวิชาสัมพันธ์คหกรรม ซึ่งเป็นวิชา แกนบังคับที่ผู้เรียนทุกสาขาวิชาชีพคหกรรมจะต้องเรียน ซึ่งหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2527 ประเภทวิชาคหกรรมได้กำหนดจุดประสงค์ของหมวดวิชาสัมพันธ์คหกรรมไว้ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2526 : 17)

จุดประสงค์ของหมวดวิชาสัมพันธ์คหกรรม

1. เพื่อให้สามารถนำความรู้วิชาภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และวิทยาศาสตร์ มาใช้ในงานอาชีพอาหาร เสื้อผ้า การเลี้ยงเด็ก และการจัดการบ้านเรือนได้อย่างถูกต้อง โดยเน้น ผลดีที่นำไปใช้งานในงานนั้น ๆ

2. เพื่อให้ตระหนักถึงคุณค่าของการใช้ภาษาและหลักการทางวิทยาศาสตร์ ในการ ประกอบอาชีพ ตลอดจนมีเจตคติในเชิงสร้างสรรค์

3. เพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพ ทักษะ เชาวน์ปัญญา และสมรรถภาพในการคิด ให้รู้จัก คิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาได้

4. เพื่อให้สามารถใช้ความรู้ให้เป็นประโยชน์แก่ชีวิตประจำวัน

เนื้อหาวิชาการใช้ภาษาไทยเพื่องานคหกรรม กำหนดให้เรียนเกี่ยวกับการวินิจฉัยคำไทย ที่ใช้ในงานคหกรรม และการสร้างคำไทยขึ้นใช้ในงานคหกรรม รวมทั้งการฝึกทักษะในการ รับสารและส่งสารที่เกี่ยวกับงานอาชีพด้านคหกรรม ตลอดจนการฝึกทักษะการวินิจฉัยวรรณกรรม ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับวิชาคหกรรมและวัฒนธรรมค่านิยมต่าง ๆ ของไทย (กระทรวงศึกษาธิการ. 2526 : 18)

ในการจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอนจะต้องศึกษาคำอธิบายรายวิชาให้เข้าใจ อย่างถ่องแท้ และจัดการเรียนการสอนโดยคำนึงถึงจุดประสงค์ของหมวดวิชาสัมพันธ์คหกรรม ควบคู่ไปกับจุดประสงค์ของรายวิชาการใช้ภาษาไทยเพื่องานคหกรรม จึงจะทำให้ การเรียน การสอนประสบผลสำเร็จและมีประโยชน์อย่างแท้จริงกับผู้เรียน

การเรียนการสอนวิชาภาษาไทยในวิทยาลัยอาชีวศึกษา

การเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ในวิทยาลัยอาชีวศึกษานั้น ผู้สอนควรจะศึกษาหลักสูตร ทั้งจุดประสงค์ และคำอธิบายรายวิชาอย่างดี ทั้งนี้ เพื่อจะใช้เป็นประโยชน์ในการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน ให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้อย่างรวดเร็ว ในการจัดการเรียนการสอนนั้น จะต้องมุ่งให้ผู้เรียน เรียนรู้ทักษะการใช้ภาษา ทั้งทักษะในการส่งสาร และทักษะในการรับสาร พร้อมทั้งฝึกฝนให้มีประสิทธิภาพ โดยฝึกทักษะทั้ง 4 คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเรียน ให้สัมพันธ์กัน โดยอาจจะใช้วิธีสอนทักษะต่าง ๆ ดังนี้

วิธีสอนทักษะการฟัง

1. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการฟังในการฟัง
2. จัดประสบการณ์การเรียนรู้ และใช้สื่อการสอน ประกอบด้วย ซึ่งอาจทำได้ดังนี้
 - 2.1 ฟังครูและเพื่อนร่วมชั้น
 - 2.2 เชิญวิทยากร
 - 2.3 ฟังโอวาท และพระธรรมเทศนาจากสื่อการสอน หรือพาไปวัด
 - 2.4 พาไปฟังการอภิปราย ปาฐกถา ใต้เวที หรือใช้สื่อการสอน
 - 2.5 ฟังดนตรี ละคร ภาพยนตร์ โทรทัศน์ จากสื่อการสอน
 - 2.6 ฝึกการสนทนา และซักถาม เพื่อให้สามารถ ฟัง และได้ตอบโต้ตรงประเด็น
3. ฝึกการฟังเพื่อจุดประสงค์ต่าง ๆ เช่น
 - 3.1 ฝึกการเก็บใจความสำคัญโดยการฟังจากการอ่านจดหมาย ข่าวเกี่ยวกับ เหตุการณ์และบุคคล เรื่องจริง คำนปราชัย ฯลฯ
 - 3.2 ฝึกให้มีวิจรณ์ญาณในการฟัง สังเกต พิจารณา และหัดวิจารณ์ข้อความจากโฆษณาในหนังสือพิมพ์ ข่าว เหตุการณ์ การอภิปราย ปาฐกถา เรื่องเล่าและความรู้ที่ส่งเสริม สติปัญญาอื่น ๆ
 - 3.3 ฝึกให้วิเคราะห์คุณค่าสิ่งที่ฟัง ให้ฟังบรรยายกรอง สำนวนโวหาร บทเพลง และคดีธรรม

4. ผูกทักษะการฟังให้สัมพันธ์กับทักษะอื่น ๆ คือ

สัมพันธ์กับทักษะการพูด ได้แก่ ฟังแล้วแสดงความคิดเห็น ฟังคำถามแล้วตอบ ฟังคำสั่งแล้วนำไปบอกผู้อื่น ฟังบทความแล้วสรุปสาระสำคัญ ฟังภาษิตแล้วอธิบายและยกตัวอย่างได้

สัมพันธ์กับทักษะการอ่าน ได้แก่ ฟังการอ่านแล้วแสดงความคิดเห็นตอบคำถามได้ ฟังบทร้องและทบทวนเนื้อหา เขียนบรรยายจากจินตนาการ

สัมพันธ์กับทักษะการเขียน ได้แก่ ฟังบทร้อยกรองแล้วเขียนใหม่ โดยใช้สำนวนของตนเองเป็นแบบอย่าง ฟังการอ่านจากข้อเขียนต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ วารสารแล้วเขียนวิจารณ์สรุปความได้ (ประภาศรี สีหอำไพ. 2524 : 178 - 180)

วิธีสอนทักษะการพูด

การสอนทักษะการพูดมีจุดมุ่งหมายทั่วไปเพื่อส่งเสริมพัฒนาการในการพูดให้พูดได้ถูกต้อง ชัดเจน ทั้งในด้านการออกเสียงตามอักขรวิธี ความถูกต้องทางการสื่อสาร และรู้จักใช้ภาษาพูดให้เหมาะสมแก่กาลเทศะ มีมารยาทในการพูด กล้าแสดงความคิดเห็นโดยการพูด และใช้จินตนาการตัดสินใจเลือกใช้ถ้อยคำให้เหมาะสมแก่โอกาส

ในการฝึกทักษะการพูดนั้น ต้องเน้นที่การฝึกจริง และฝึกเป็นรายบุคคล ครั้งละ 5 - 10 นาที ครูมีหน้าที่ชี้แนะการพูดที่เหมาะสม และหาโอกาสให้นักเรียนไปฟังการพูดที่ดี ๆ จากนักพูดที่มีชื่อเสียงให้มากที่สุด ซึ่ง สมพร มั่นตะสูตร (2526 : 128 - 129) กล่าวถึงวิธีสอนการพูดที่ได้ผลไว้ ดังนี้

1. ทำให้นักเรียนเชื่อมั่นว่า การฝึกพูดและการทดสอบการพูดของนักเรียนนั้น มิใช่เป็นการแข่งขันกันระหว่างเพื่อนที่มีพรสวรรค์ในการพูดแตกต่างกันแต่เป็นการแข่งขันกับตัวเอง เมื่อเริ่มต้นฝึกพูด ครูจัดข้อบกพร่องของนักเรียนแต่ละคนไว้ และชี้แจงให้ทราบทุกครั้ง ในการพูดครั้งต่อไปให้นักเรียนพยายามแก้ไขข้อบกพร่องเดิมให้หมดสิ้น และพยายามฝึกเทคนิคใหม่ ๆ เพื่อคิดว่าแต่ละคนมีพัฒนาการทางการพูดมากขึ้นเพียงใด

2. ให้เริ่มต้นพูดในสิ่งที่นักเรียนรู้และสนใจ เป็นเรื่องรอบตัวและเรื่องของตนเอง

3. ควรเสริมทักษะด้วยการให้พูดเรื่องที่ยากขึ้น ยาวขึ้น
4. ให้สังเกตการพูดของผู้อื่นทั้งในด้านการใช้ถ้อยคำ การเรียงลำดับคำ และการแสดงบุคลิกท่าทางประกอบการพูด
5. ให้รวบรวมคำพูดคม ๆ จากนักพูดที่มีชื่อเสียง แล้วลองมาพูดเป็นเรื่องราวที่ต้องใช้ถ้อยคำเหล่านั้นอยู่ด้วย
6. พลิกเสียงการกำหนดหัวข้อให้นักเรียนพูด แต่อาจให้นักเรียนเลือกหัวข้อที่ตนสนใจ
7. การฝึกทักษะควรทำเป็นกลุ่มก่อนรายบุคคล เพราะในการฝึกเป็นกลุ่มนั้น นักเรียนที่ไม่ชำนาญการพูด จะเป็นผู้ฟังที่ดีในระยะเริ่มแรกและจะค่อย ๆ เห็นว่า ไม่ใช่เรื่องยากนักที่จะพูดด้วยตนเอง
8. ส่งเสริมการพูดในที่ชุมนุมชนทุกครั้งที่มีโอกาส
9. จัดกิจกรรมการพูดในสถานการณ์จริงในห้องเรียนเสมอ เช่น การโต้ว่าที่อภิปรายการประชุม การปาฐกถา การบรรยาย ฯลฯ

วิธีสอนทักษะการอ่าน

การสอนทักษะการอ่านนั้น มุ่งให้นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญ รู้เรื่องราวของข้อความที่ได้อ่าน อ่านได้เร็ว สามารถจดบันทึกใจความ หรือข้อความสำคัญที่ได้อ่าน อ่านแล้วคิดวิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์ สามารถแสดงความรู้สึกนึกคิดที่ได้จากการอ่านออกมาเป็นถ้อยคำ ข้อเขียน หรือแสดงบทบาทได้ ซึ่ง สานม ครุฑเมือง (2529 : 176 - 177) ได้ให้หลักการสอนอ่าน โดยสรุปไว้ดังนี้

1. สร้างความสนใจให้แก่ นักเรียนโดยการสนทนาซักถาม แสดงอุปกรณ์ประกอบเลือกเรื่องที่นักเรียนสนใจ
2. ครูต้องเข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคล คำนึงถึงจิตวิทยาในการสอน อย่าให้นักเรียนรู้สึกว่ามีปมด้อย
3. ก่อนที่จะให้นักเรียนอ่านครูควรบอกจุดมุ่งหมายในการอ่านก่อน
4. ครูต้องอ่านหนังสือที่จะสอนจบก่อน และมีความกระตือรือร้นในการสอน หากลวิธีใหม่ ๆ แปลก ๆ มาสอนให้นักเรียนอ่านอย่างเข้าใจ และสนุกสนาน

5. สอนให้นักเรียนวิเคราะห์หนังสือที่อ่าน หนังสือแต่ละประเภทอ่านต่างกัน
6. การอ่านที่ดีต้องมีสมาธิ ขณะที่อ่านพยายามตั้งคำถามทบทวนอยู่ทุกระยะว่า ใครทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร
7. ฝึกให้นักเรียนอ่านหนังสือที่ดี มีประโยชน์อย่างสม่ำเสมอ รวมทั้งเข้าใจศิลปะการแต่งหนังสือแต่ละประเภท
8. ฝึกอัตราความเร็วในการอ่าน
9. จัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านอยู่เสมอ
10. ต้องคำนึงถึงลักษณะการอ่านที่ดี เช่น อ่านในใจต้องอ่านให้เร็ว จับใจความได้อ่านออกเสียงจะต้องมีทักษะการอ่านคล่องแคล่ว ชัดเจนถูกต้อง
11. ควรฝึกการใช้สายตาให้เป็นประโยชน์ต่อการอ่าน ฝึกเคลื่อนไหวสายตาอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง
12. ควรให้ผู้อุปการะ ญาติ และครูทุกคนในวิชา รวมทั้งครูบรรณารักษ์ มีส่วนช่วยส่งเสริมการอ่านแก่นักเรียน
13. ควรประเมินผลการอ่านอยู่เสมอ

วิธีสอนทักษะการเขียน

ทักษะการเขียน ที่กำหนดให้เรียนในรายวิชาการใช้ภาษาไทยเพื่องานสหกรณ์ ได้แก่ การเขียนรายงาน การเขียนบทความและการเขียนรายงานการประชุม ซึ่ง ประภาสรี สี่หอไพ (2524 : 245) กล่าวถึง การเขียนบทความไว้ว่า

"การเขียนบทความเป็นเรื่องความชนิดหนึ่ง ผิดกันที่บทความนั้นเขียนเป็นการเป็นงาน เป็นวิชาชีพ จำเป็นต้องใช้ภาษาและท่วงท่าของเขียนที่วิจิตรพิสดารมากขึ้น ผู้เขียนต้องรับผิดชอบเกี่ยวกับหลักฐานข้อเท็จจริง ต้องตรวจสอบหลักฐานอย่างละเอียด ส่วนเรื่องความนั้นเป็นการฝึกการเขียนพื้นฐาน..."

ดังนั้นการสอนเขียนบทความอาจใช้วิธีการเดียวกับการสอนเขียนเรื่องความได้ ดังนี้

1. กำหนดหัวข้อเรื่อง เลือกตามความสนใจของนักเรียนโดยให้มาชื่อเรื่อง เสนอแนะหรือให้ครูนำหัวข้อเรื่องมาหลาย ๆ หัวข้อให้เลือกเขียน

2. ให้บันทึกสิ่งที่สังเกต จากประสบการณ์ต่าง ๆ ไว้ แล้วนำมาเขียนขยายความ
3. ใช้สื่อการสอนนำมาฝึกเขียนโวหารต่าง ๆ
4. ให้เรียงความปากเปล่า ก่อนที่เริ่มเขียนเรียงความ
5. ประกาดการเขียนตามหัวข้อเรื่องที่กำหนดให้
6. เปิดโอกาสให้เขียนตามรูปแบบการเขียนที่สนใจ และตามความสามารถของ

นักเรียน

7. ให้รวบรวมคำเป็นหมวดหมู่ เพื่อนำมาใช้เรียบเรียงได้สะดวกยิ่งขึ้น
8. ฝึกให้เขียนบันทึกประจำวัน เพื่อให้เขียนเรื่องได้คล่องขึ้น
9. นำตัวอย่าง การเขียนของนักเขียนหลายรูปแบบ มาให้วิจารณ์ สังเกตแนว

การเขียนและความคิดเห็นตลอดจนสำนวนโวหาร

สำหรับการเขียนรายงานการประชุม วิไลลักษณ์ วัฒนานนท์ (2528 : 16) ได้เสนอแนะกิจกรรมการสอนเขียนรายงานการประชุมไว้ดังนี้

1. จัดการอภิปรายกลุ่ม กำหนดให้ผู้บันทึกรายงานการประชุม นำมารายงานหน้าชั้นให้ที่ประชุมเป็นผู้รับรองรายงานการประชุมนั้น
 2. จัดการอภิปรายกลุ่มแล้วบันทึกเสียงไว้ ให้ทุกคนฟังจากเครื่องบันทึกเสียงแล้วสมมติตนเองเป็นผู้จดบันทึก
 3. นำเอกสารการจดยานงานการประชุม มาให้ดูเป็นตัวอย่างแล้ววิจารณ์ร่วมกัน
 4. นำเทปบันทึกการประชุม มาเปิดให้นักเรียนฟัง แล้วให้ช่วยกันเรียบเรียงจดบันทึก
- รายงานการประชุม

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวกับปัญหาและความต้องการของครูภาษาไทยในวิทยาลัยอาชีวศึกษานั้นมีน้อยมาก ดังนี้

วิไลลักษณ์ วัฒนานนท์ (2528 : 58 - 62) ได้วิจัยความคิดเห็นของอาจารย์และนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนการสอน วิชาภาษาไทยธุรกิจในวิทยาลัยอาชีวศึกษา ผลการวิจัยสรุป

ได้ว่า ครูใช้วิธีการอธิบายทเรียนตามเนื้อหาในแบบเรียนอยู่ในระดับมาก และการพานักเรียนไปศึกษานอกสถานที่ เป็นกิจกรรมที่ใช้ในการเรียนการสอนอยู่ในระดับน้อยที่สุด ในด้านสื่อการสอนนั้น หนังสือและเอกสารที่นอกเหนือจากตำราเรียน เป็นสื่อการสอนที่ครูนำมาใช้เป็นอันดับแรก ซึ่งผู้วิจัยได้เสนอแนะให้ครูเลือกใช้สื่อการสอนให้พอเหมาะกับเวลา เนื้อหาและวัยของนักเรียน วิทยาลัยควรจัดบริการด้านวัสดุอุปกรณ์ให้เพียงพอแก่ความต้องการของครูและนักเรียน เปิดโอกาสให้ครูได้เข้าร่วมการอบรมหรือสัมมนาต่าง ๆ และจัดสรรงบประมาณส่วนหนึ่งสำหรับสื่อการสอน ส่วนการวัดและประเมินผลนั้นควรมีการวัดและประเมินผลเมื่อจบบทเรียนแต่ละเรื่อง เป็นอันดับแรก และควรใช้วิธีการวัดผลหลาย ๆ วิธีประกอบกัน นอกจากนี้ผู้วิจัยยังเสนอแนะให้จัดอบรมและสัมมนาทางวิชาการเพื่อให้ครูผู้สอนภาษาไทยได้เข้าใจจุดมุ่งหมายของหลักสูตร วิธีการจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลได้ถูกต้อง

นอกจากนี้ยังมี งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยทั่ว ๆ ไปของวิทยาลัยครูและระดับมัธยมศึกษาที่ได้มีผู้ศึกษาค้นคว้าไว้แล้ว ซึ่งประกอบด้วย งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรและการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอุปกรณ์และสื่อการสอน งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวัดและประเมินผล รวมทั้งงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความต้องการของครู ดังนี้

1. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรและการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย

ผกาศรี หงส์นาค (2517 : จ) ได้ศึกษาเรื่อง "การเรียนการสอน วิชาภาษาไทยในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา สรุปผลการวิจัยได้ว่า ปัญหาการเรียนการสอนที่ครูประสบคือ หลักสูตรมีเนื้อหาวิชามากเกินไป ควรปรับปรุงหลักสูตร และครูต้องการความช่วยเหลือด้านอุปกรณ์ และวิธีสอนจากศึกษานิเทศก์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พัฒนา อธิเสรี (2521 : จ) ที่ศึกษาปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย ตามหลักสูตรปริญญาตรี ของสภาการศึกษา พบปัญหาในลักษณะเดียวกันกับ ผกาศรี หงส์นาค คืออาจารย์ไม่สามารถสอนได้คลุมเนื้อหาทั้งหมด เนื่องจากหลักสูตรมีเนื้อหาวิชามากเกินไป รวมทั้งการขาดงบประมาณ ก็เป็นปัญหาที่สำคัญในการปรับปรุงการเรียนการสอน และอาจารย์ขาดความกระตือรือร้นในการสอน

นวลทิพย์ รักษาทรัพย์ (2522 : 183) ได้วิจัยเรื่อง "การศึกษาการเรียนการสอนภาษาไทย โดยใช้หนังสือเรียนภาษาไทยชุดทักษะสัมพันธ์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร 9 โรงเรียน" ปรากฏว่าครูส่วนมากใช้หลักสูตรโดยอาศัยคู่มือการสอนเป็นแนวทาง และเกิดปัญหาด้านคู่มือการสอนไม่เพียงพอ ผู้วิจัยเสนอแนะว่าครูควรจะได้ศึกษาทำความเข้าใจกับหลักสูตรใหม่ เพื่อจะได้จัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร ผู้บริหารควรสนับสนุนในด้านการจัดกิจกรรม และการใช้อุปกรณ์ รวมทั้งศึกษานิตยสารที่มีการจัดอบรมหรือสัมมนาให้ความรู้และคำแนะนำแก่ครูผู้สอนวิชาภาษาไทย

สถิตย์ ชนะชัย (2524 : 121 - 123) ศึกษาการเรียนการสอนภาษาไทย โดยใช้หนังสือภาษาไทยชุดทักษะสัมพันธ์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เขตการศึกษา 11 ปรากฏว่าครูมีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามคำแนะนำที่ระบุไว้ในคู่มือครูได้ยาก วัตถุประสงค์ที่วางไว้ซับซ้อนเกินไปครูไม่สามารถปฏิบัติตามได้ ครูมีปัญหาในการเรียนการสอน เพราะไม่แยกเป็นรายชั่วโมงแบบเดิม เนื้อหามากเกินไป ครูไม่สามารถสอนให้สัมพันธ์กันทั้งวิชาวรรณคดี การใช้ภาษาและหลักภาษา และครูไม่มีเวลาจัดกิจกรรม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พัทรี สายสิทธิ์ (2524 : 121 - 122) ที่วิจัยเรื่องเดียวกันในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งครูก็ประสบปัญหาเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่วางไว้ซับซ้อนเกินไปเช่นกัน ทั้งยังขาดคู่มือครู เนื้อหามากเกินไป ครูขาดความรู้ความเข้าใจวิธีสอนแบบทักษะสัมพันธ์ ไม่มีเวลาจัดกิจกรรมหรือเตรียมสื่อการสอนและครูผู้สอนต้องการมีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรด้วย ประสม นนทสุวรรณ์ (2524 : 119 - 124) ก็ได้ศึกษาในเรื่องเดียวกันในเขตการศึกษา 3 ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยส่วนใหญ่ประสบปัญหาเกี่ยวกับหลักสูตรคือ ปฏิบัติตามคำแนะนำที่ระบุไว้ในคู่มือได้ยาก และครูมีงานในหน้าที่อื่นต้องปฏิบัติอีกมากเช่นเดียวกับผลการวิจัยของ อุบลรัตน์ ต๊ะปิ่นตา (2524 : 130) ที่วิจัยเรื่องเดียวกันในเขตการศึกษา 7 ว่าครูมีปัญหาเกี่ยวกับเวลาสอนและงานพิเศษอื่น ๆ การเตรียมการสอนและความร่วมมือระหว่างครูด้วยกัน

กลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย เขตการศึกษา 11 ได้จัดให้มีการประชุมสัมมนาเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาขึ้น ระหว่างวันที่ 13 - 15 มิถุนายน 2527 ณ จังหวัด

นครราชสีมา (กลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย เขตการศึกษา 11. 2527 : คำนำ 1 - 5 และ 46 - 49) ผลการประชุมสัมมนาในกลุ่มวิชาภาษาไทย ได้ข้อสรุปว่า สาเหตุที่คะแนนเฉลี่ยของการทดสอบ จากการประเมินความสามารถเชิงสมรรถนะของนักเรียน อยู่ในเกณฑ์ต่ำ อาจเนื่องมาจากสาเหตุใหญ่ ๆ 3 ประการ คือ

1. ด้านตัวครูผู้สอน ได้แก่ ครูขาดความสนใจในการศึกษาหลักสูตร ไม่เปลี่ยนพฤติกรรมการสอน สอนไม่ตรงวิชาที่ตนถนัด ยึดหนังสือมากกว่าหลักสูตร ขาดการวางแผนการสอน รับผิดชอบงานสอนและงานอื่นมาก สร้างเครื่องมือวัดผลไม่ตรงจุดประสงค์ โดยเน้นความจำมากกว่าความคิด

2. ด้านตัวนักเรียน ได้แก่ มีพื้นฐานรู้ภาษาไทยอ่อน มีฐานะยากจนอยู่ในภูมิประเทศที่การคมนาคมไม่สะดวก ขาดเรียนบ่อย ขาดความสนใจในวิชาภาษาไทย มีสติปัญญาไม่ค่อยดี ผู้ปกครองไม่เห็นความสำคัญของวิชาภาษาไทย นักเรียนได้รับอิทธิพลของสื่อมวลชน สิ่งแวดล้อมและภาษาถิ่น

3. ด้านการบริหารงานวิชาการ ได้แก่ ผู้บริหารให้ความสำคัญของวิชาภาษาไทยน้อยเกินไป ขาดการนิเทศภายในหมวดวิชา ผู้บริหารขาดการติดตามผลงาน และแหล่งค้นคว้าด้านวิชาการมีไม่เพียงพอ

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอุปกรณ์และสื่อการสอน

มงคลวรรณ ทองสุโขทัย (2516 : จ) ศึกษาปัญหาการสอนภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาของโรงเรียนมัธยมแบบประสม ผลการศึกษาพบว่า ครูส่วนใหญ่ไม่ใช้อุปกรณ์การสอน เพราะอุปกรณ์การสอนยังไม่เพียงพอ ครูไม่สามารถวัดผลได้ทุกด้านตามความมุ่งหมายของการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ครูต้องการให้มีการปรับปรุงการใช้อุปกรณ์การสอน และกิจกรรมการสอนภาษาไทยและต้องการให้มีการอบรมครูที่สอนวิชาภาษาไทยเพิ่มเติม

นุชรินทร์ พ้ารัมย์ (2522 : ค) ศึกษาเรื่องการใช้สื่อการสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาของโรงเรียนราษฎร์ ในกรุงเทพมหานคร ปรากฏว่า ครูไม่ทราบแหล่งบริการสื่อการสอนทั้งในและนอกโรงเรียน ไม่มีเวลาคิดและเตรียมสื่อการสอน ขาดงบประมาณในการจัดซื้อสื่อการสอน สำหรับสื่อการสอนที่มีอยู่มีจำนวนจำกัด และไม่เหมาะสมกับเนื้อหาวิชาที่สอน

นอกจากนี้สภาพห้องเรียนยังไม่เหมาะสมในการใช้สื่อการสอนด้วย และไม่ได้รับความสะดวกในการติดต่อขอยืมสื่อการสอนจากภายนอกโรงเรียน ส่วนสื่อการสอนที่ครูต้องการมากก็คือ หนังสืออ้างอิงประกอบบทเรียน ห้องปฏิบัติการภาษาไทย หนังสือพิมพ์ วารสาร เครื่องบันทึกเสียง และรูปภาพต่าง ๆ

มณีรัตน์ อุดมวรรณนท์ (2521 : 144) ได้ศึกษาการสร้างบทเรียนโปรแกรมวิชาภาษาไทยเรื่องคำอุปมา อุปมัย ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นว่า การที่ครูภาษาไทยจะปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพได้นั้น ครูผู้สอนควรนำเทคโนโลยีทางการศึกษาใหม่ ๆ มาใช้ เช่น การใช้บทเรียนโปรแกรม เพราะเด็กจะสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง และที่สำคัญก็คือ จะทำให้การเรียนการสอนเป็นที่น่าสนใจยิ่งขึ้น

3. งานวิจัยที่เกี่ยวกับการวัดและประเมินผล

บองจิต อ่อนเผ่า (2521 : จ - ฉ) ศึกษาปัญหาการวัดและประเมินผล การเรียนการสอนวิชาภาษาไทยในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ปรากฏว่า ปัญหาการวัดผลและประเมินผลที่ครูภาษาไทยประสบคือ เวลาเรียนมีจำกัด ทำให้โอกาสการวัดผลระหว่างภาคเรียนมีน้อย ไม่ค่อยมีโอกาสให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมในชั้นเรียน นักเรียนมีทักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียนไม่ดีพอ ทั้งยังมีเจตคติที่ไม่ดีต่อวิชาภาษาไทย และเตรียมตัวไม่พร้อมที่จะสอบ ครูขาดความรู้ความเข้าใจในการสร้างข้อคำถามตามหลักการวัดผล ไม่มีเวลาในการออกข้อทดสอบและตรวจข้อสอบ ครูมีความต้องการให้จัดตั้งคลังข้อสอบไว้เป็นแหล่งกลาง ให้ครูได้ยืมใช้ได้สะดวก และยังต้องการให้จัดหาอุปกรณ์รวมทั้งคู่มือการวัดผลให้เพียงพออีกด้วย และเกรียงศักดิ์ ศรีไพโรจน์ (2529 : ค - ง) ได้ศึกษาปัญหาของครูภาษาไทย เกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลโดยใช้แบบทดสอบ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 11 ได้ผลการวิจัยดังนี้ คือครูภาษาไทยประสบปัญหาด้านการประเมินผลและใช้ผลการสอนมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการวิเคราะห์ข้อสอบ ครูไม่มีเวลาวิเคราะห์ข้อสอบ ไม่มีเวลาหาผลการสอนมาใช้ และขาดผู้ให้คำแนะนำปรึกษาเกี่ยวกับเรื่องการวิเคราะห์ข้อสอบ นักเรียนเขียนคำตอบในข้อสอบแบบอัตนัยไม่ชัดเจน ทำให้มีปัญหาในการตรวจ และนักเรียนไม่เห็นความสำคัญของการสอบแก้ตัว ครูภาษาไทยที่มีประสบการณ์ในการสอน ระหว่าง 1 - 8 ปี

ประสบปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผล มากกว่าครูที่มีประสบการณ์ในการสอนมากกว่า 8 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และครูภาษาไทยที่สอนอยู่ในโรงเรียนขนาดกลาง และขนาดใหญ่ ประสบปัญหาเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลมากกว่าครูที่สอนอยู่ในโรงเรียน ขนาดใหญ่พิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. งานวิจัยที่เกี่ยวกับความต้องการของครู

สุวรรณี ศรีคุณ (2521 : 55) ได้วิจัยปัญหาและความต้องการที่มีต่อการพัฒนา ด้านวิชาการของอาจารย์วิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งผลของการเปรียบเทียบปัญหา และความต้องการในการพัฒนาด้านวิชาการของอาจารย์ที่มีวุฒิต่างกันนั้น อาจารย์ที่มีวุฒิต่างกันมี ปัญหาในด้านโอกาสการลาศึกษาต่อต่างกัน และอาจารย์ที่มีอายุราชการต่างกันมีความต้องการด้าน การลาศึกษาต่อต่างกัน ส่วนในด้านอื่นมีความต้องการไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ บุญทัน เผ่าเจริญ (2521 : 94 - 95) ที่วิจัยปัญหาและความต้องการของครูองค์การบริหาร ส่วนจังหวัดเชียงราย และพะเยา ที่สัมพันธ์กับการปรับปรุงหลักสูตร และการให้บริการของ วิทยาลัยครูเชียงรายแก่ครูประจำการ สรุปได้ว่า ครูมีความต้องการทางวิชาการมากที่สุด ใน ด้านอุปกรณ์การสอน การบริการข่าวสารทางวิชาการ หรือเอกสารทางวิชาการ ครูที่มีอายุ ราชการแตกต่างกัน มีความต้องการทางวิชาการทางวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05 คือ ครูที่มีอายุราชการต่ำกว่า 5 ปี มีความต้องการทางวิชาการมากกว่าครู ที่มีอายุราชการระหว่าง 5 - 10 ปี และในส่วนที่เกี่ยวกับความต้องการนิเทศการศึกษา ของ ครูภาษาไทยนั้น มีผู้วิจัยไว้หลายคน เช่น จุไรรัตน์ วัฒนพงษ์สถาพร (2515 : 145 - 168) ศึกษาเรื่อง การติดตามผลการนิเทศการศึกษาสายวิชาภาษาไทย ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ผลการศึกษาสรุปได้ว่า ครูภาษาไทยได้รับความช่วยเหลือจากศึกษานิเทศก์อยู่ในระดับน้อย ต้องการให้ศึกษานิเทศก์ช่วยในการจัดทำเอกสารประกอบการสอนให้แก่ครู การจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตร การจัดหาหนังสือเกี่ยวกับภาษาไทยมาไว้ในห้องสมุด การสาธิตการใช้อุปกรณ์ การสอนภาษาไทย เทคนิคการสร้างข้อสอบแบบต่าง ๆ จัดส่งเอกสารทางวิชาการและความ เคลื่อนไหวทางวิชาการให้ครูทราบ และแนะนำหนังสือที่ดีที่ครูควรอ่าน นอกจากนี้ ศึกษานิเทศก์ มาปฏิบัติงานนิเทศที่โรงเรียนน้อยครั้งเกินไป ระยะเวลาในการนิเทศการศึกษาแต่ละครั้งสั้น และเร่งรัดเกินไป รวมทั้งการจัดอบรมวิชาภาษาไทยมีน้อยครั้ง

ศศิยา ไสรัสสุปะโต (2523 : 85 - 92) ได้วิจัยเรื่องความต้องการการนิเทศของครูภาษาไทยในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ปรากฏว่า ครูภาษาไทยได้รับการนิเทศอยู่ในระดับน้อย แต่ความต้องการนิเทศอยู่ในระดับมาก ครูต้องการการนิเทศสูงสุดในด้านการจัดหาคู่มือครูแก่ผู้สอน ก่อนที่จะถึงเวลาเปิดเรียน ชี้แจงให้เข้าใจความหมายและความสำคัญของจุดประสงค์ทั่วไป จัดให้มีการประชุมปฏิบัติการครูที่สอนวิชาเดียวกัน เพื่อเขียนจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมในวิชานั้น ๆ ร่วมกัน จัดหาคู่มือเอกสารและหนังสือเกี่ยวกับวิธีการและเทคนิคการสอนแก่ครู แนะนำเทคนิคในการสร้างข้อสอบแบบต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับความมุ่งหมายและครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมดเช่นเดียวกับผลการวิจัยของ ชานาญ ศรีม่วงศักดิ์ (2526 : 93 - 103) ที่ศึกษาเรื่องเดียวกันในเขตการศึกษา 8 ซึ่งครูภาษาไทยได้รับการนิเทศอยู่ในระดับน้อย แต่มีความต้องการนิเทศอยู่ในระดับมาก ครูต้องการนิเทศด้านวิธีการสอนและสื่อการสอน ด้านหลักสูตรวิชาภาษาไทยครูต้องการให้จัดหาคู่มือครูทุกรายวิชาก่อนเปิดภาคเรียน จัดเอกสารประกอบการสอนเพิ่มเติมและจัดการสาธิตการสอนแบบต่าง ๆ ต้องการให้แนะนำวิธีการผลิตสื่อการสอนอย่างง่าย ๆ ประหยัด และมีคุณภาพ ทั้งยังต้องการให้มีการวิเคราะห์ข้อสอบ เพื่อสร้างข้อสอบมาตรฐานของโรงเรียนหรือกลุ่มโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สมสันติ กองสาธนะ (2529 : 188 - 193) ที่ศึกษาเรื่องเดียวกันในเขตการศึกษา 9 พบว่า ครูภาษาไทยมีความต้องการการนิเทศในระดับมาก ในด้านการใช้หลักสูตร การจัดทำแผนการสอน และการสร้างเครื่องมือวัดตามเนื้อหาวิชาให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ต้องการการส่งเสริม และสนับสนุนให้ได้รับการอบรมสัมมนาเกี่ยวกับวิธีการ และเทคนิคการสอน ต้องการจัดหาสื่อการสอนให้สอดคล้องกับเนื้อหาวิชาและคำแนะนำในการจัดทำข้อสอบมาตรฐานระดับโรงเรียน ทั้งยังต้องการความช่วยเหลือในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร เพื่อส่งเสริมทักษะทั้ง 4 ของนักเรียน

จากการศึกษาค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า ในการเรียนการสอนภาษาไทยให้ได้ผลดีนั้น ครูควรจะได้ทำความเข้าใจหลักสูตรและปรับปรุงเนื้อหาวิชาให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร จัดวิธีสอนให้พัฒนาทักษะทั้งสี่ อันได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนให้สัมพันธ์กัน โดยใช้นวัตกรรมในการเรียนการสอนและการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยในระดับ

มัธยมศึกษาเน้นควรให้ศึกษานิเทศก์เข้ามามีบทบาทในการช่วยเหลือครูภาษาไทยในด้านต่าง ๆ ให้มากขึ้น พร้อมทั้งควรจะมีการพัฒนาความรู้ในด้านการวัดและประเมินผลให้แก่ครูภาษาไทยด้วย ซึ่งคล้ายคลึงกับความคิดเห็นของครูภาษาไทยในวิทยาลัยอาชีวศึกษา ตามที่มีผู้ศึกษาไว้ ดังนั้น งานวิจัยเหล่านี้จึงเป็นแนวทางในการศึกษาปัญหาและความต้องการของครูผู้สอนวิชา สสท.111 เพื่อนำผลการศึกษามาปรับปรุงการเรียนการสอนวิชา สสท.111 ในวิทยาลัยอาชีวศึกษาต่อไป

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. ครูผู้สอนวิชา สสท.111 ที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน มีปัญหาเกี่ยวกับความเข้าใจจุดประสงค์ของหลักสูตรแตกต่างกัน
2. ครูผู้สอนวิชา สสท.111 ที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน มีปัญหาทางด้านการสอนเนื้อหาแตกต่างกัน
3. ครูผู้สอนวิชา สสท.111 ที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน มีปัญหาด้านสื่อการสอนแตกต่างกัน
4. ครูผู้สอนวิชา สสท.111 ที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน มีปัญหาการวัดและประเมินผลแตกต่างกัน
5. ครูผู้สอนวิชา สสท.111 ที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน มีความต้องการทางด้านเทคนิควิธีสอนแตกต่างกัน
6. ครูผู้สอนวิชา สสท.111 ที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน มีความต้องการการนิเทศการสอนแตกต่างกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยแบ่งวิธีดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

1. การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล
3. วิธีการรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนวิชาการใช้ภาษาไทยเพื่องาน
คหกรรม ในวิทยาลัยอาชีวศึกษาทั้ง 4 ภูมิภาค วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้ดำเนินการตาม
ขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ติดต่อฝ่ายสถิติและแผนงาน กรมอาชีวศึกษา เพื่อขอทราบจำนวนครูภาษาไทย
และจำนวนวิทยาลัยอาชีวศึกษาที่เปิดสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม
ทั้ง 4 ภูมิภาคของประเทศไทย

2. จากจำนวนวิทยาลัยอาชีวศึกษาทั่วประเทศ สุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งพวก
(Stratified Random Sampling) จากประชากร ครูภาษาไทยทั้งหมด 178 คน ได้
กลุ่มตัวอย่างครูภาษาไทย จำนวน 60 คน การสุ่มกลุ่มตัวอย่างนี้ คำนึงถึงสัดส่วนของประชากร
ครูภาษาไทยในแต่ละภาค ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 2 แสดงจำนวนครูภาษาไทยจำแนกตามภูมิภาค

รายละเอียด	ภาคกลาง	ภาคเหนือ	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคใต้	รวม
ประชากรครูภาษาไทย	74	35	34	35	178
จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (อัตราส่วน 3 : 1)	25	12	11	12	60

ซึ่งแต่ละภาคได้แจกแจงครูภาษาไทยที่สุ่มได้ในแต่ละวิทยาลัยดังแสดงใน

ตาราง 3

ตาราง 3 กลุ่มตัวอย่างครูภาษาไทย

ลำดับที่	ชื่อวิทยาลัย	จำนวนครูภาษาไทยที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง/คน
<u>ภาคกลาง</u>		
1	วิทยาลัยอาชีวศึกษาชลบุรี	2
2	วิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม	2
3	วิทยาลัยอาชีวศึกษาพระนครศรีอยุธยา	2
4	วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี	2
5	วิทยาลัยอาชีวศึกษาสระบุรี	2
6	วิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี	1
7	วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี	1

ตาราง 3 (ต่อ)

ลำดับที่	ชื่อวิทยาลัย	จำนวนครูภาษาไทยที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง/คน
8	วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา	2
9	วิทยาลัยเทคนิคปทุมธานี	2
10	วิทยาลัยเทคนิคระยอง	2
11	วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี	2
12	วิทยาลัยเทคนิคสุพรรณบุรี	2
13	วิทยาลัยเทคนิคสมุทรปราการ	1
14	วิทยาลัยเทคนิคสมุทรสงคราม	2
รวมทั้งหมด		25
<u>ภาคเหนือ</u>		
1	วิทยาลัยอาชีวศึกษาเชียงใหม่	2
2	วิทยาลัยอาชีวศึกษาเชียงราย	2
3	วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่	1
4	วิทยาลัยอาชีวศึกษาลำปาง	2
5	วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุโขทัย	2
6	วิทยาลัยเทคนิคกำแพงเพชร	1
7	วิทยาลัยเทคนิคเพชรบูรณ์	2
รวมทั้งหมด		12

ตาราง 3 (ต่อ)

ลำดับที่	ชื่อวิทยาลัย	จำนวนครูภาษาไทยที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง/คน
<u>ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ</u>		
1	วิทยาลัยอาชีวศึกษานครราชสีมา	1
2	วิทยาลัยอาชีวศึกษามหาสารคาม	1
3	วิทยาลัยอาชีวศึกษาเลย	1
4	วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุรินทร์	1
5	วิทยาลัยเทคนิคนครพนม	2
6	วิทยาลัยเทคนิคบุรีรัมย์	2
7	วิทยาลัยเทคนิคศรีสะเกษ	2
8	วิทยาลัยเทคนิคหนองคาย	1
รวมทั้งหมด		11

ตาราง 3 (ต่อ)

ลำดับที่	ชื่อวิทยาลัย	จำนวนครูภาษาไทยที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง/คน
<u>ภาคใต้</u>		
1	วิทยาลัยอาชีวศึกษาปัตตานี	2
2	วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา	2
3	วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุราษฎร์ธานี	2
4	วิทยาลัยเทคนิคตรัง	2
5	วิทยาลัยเทคนิคพัทลุง	2
6	วิทยาลัยเทคนิคยะลา	2
รวมทั้งหมด		12
กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด		60

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามซึ่งการสร้างเครื่องมือดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตรและวิธีสอนวิชา สสท.111 การใช้ภาษาไทยเพื่องานคหกรรม ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2527 รวมทั้งศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. สร้างแบบสอบถาม โดยสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนวิชา สสท.111 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 10 คน แล้วนำความรู้ที่ได้มาเป็นพื้นฐานในการสร้างแบบสอบถาม

แบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของครูผู้สอนวิชา สสท.111 ซึ่งถามเกี่ยวกับเพศ วุฒิ ประสบการณ์ในการสอนภาษาไทย การอบรมสัมมนาทางด้านการสอนภาษาไทย จำนวนชั่วโมงสอนที่ได้รับนิยมน และอื่น ๆ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นประเภท ให้เลือกตอบ ดังตัวอย่าง

ตัวอย่าง

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ หน้าข้อความหรือเติมข้อความตามความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

1. เพศ

☐ ชาย

☐ หญิง

2. วุฒิทางการศึกษาขั้นสูงสุดของท่าน

☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี

☐ ปริญญาตรี

☐ สูงกว่าปริญญาตรี

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาในการสอนวิชา สสท.111 ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ให้คะแนน 5 ระดับ ตามแบบของลิเคิร์ท (Likert) โดยแยกปัญหาออกเป็นด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. ปัญหาเกี่ยวกับความเข้าใจจุดประสงค์ของหลักสูตร
2. ปัญหาทางด้านการสอนเนื้อหา
3. ปัญหาด้านสื่อการสอน
4. ปัญหาการวัดและประเมินผล

ตอนท้ายของแบบสอบถามแต่ละด้าน เป็นคำถามปลายเปิด

ตัวอย่างแบบสอบถาม

ปัญหาทางการสอนเนื้อหา
ในการสอนวิชาการใช้ภาษาไทยเพื่องานคหกรรม ท่านมีปัญหาด้านการสอนเนื้อหา
มากน้อยเพียงใด

ข้อที่	ข้อความปัญหา	ระดับของปัญหา				
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
1	<u>ปัญหาการสอนการวินิจฉัยคำไทยและ</u> <u>การสร้างคำไทย</u>					
	ความรู้ความเข้าใจหลักการวินิจฉัย คำไทยที่ใช้ในงานคหกรรม					
2	ความรู้เกี่ยวกับวิธีสร้างคำไทยที่ใช้ ในงานคหกรรม					
1	<u>ปัญหาการสอนทักษะการใช้ภาษา</u>					
	การสอนทักษะการพูด การฟัง การอ่าน และการเขียนให้สัมพันธ์กัน					
2	เวลาสำหรับฝึกทักษะการใช้ภาษาให้แก่ นักเรียน					

ปัญหาอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการสอนเนื้อหาวิชา (ถ้ามี โปรดระบุ)

.....

.....

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการของครูผู้สอนวิชา สสท.111
ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ให้คะแนน 5 ระดับ
ตามแบบของ ลิเคิร์ต (Likert) ซึ่งจำแนกความต้องการออกเป็น 2 ด้าน ดังนี้

1. ความต้องการทางด้านเทคนิควิธีสอน
2. ความต้องการการนิเทศการสอน

คอนท้ายของแบบสอบถามแต่ละด้าน เป็นคำถามปลายเปิด

ตัวอย่างแบบสอบถาม

1. ความต้องการทางด้านเทคนิควิธีสอน

ในการสอนวิชาการใช้ภาษาไทยเพื่องานคหกรรม ท่านมีความต้องการด้านเทคนิควิธีสอน
มากน้อยเพียงใด

ข้อที่	ข้อความความต้องการ	ระดับของความต้องการ				
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
1	การอบรมสัมมนาวิธีการสอนวิชาการใช้ ภาษาไทยเพื่องานคหกรรม					
2	หนังสือเรียนและคู่มือครูวิชาการใช้ ภาษาไทยเพื่องานคหกรรม					

ความต้องการอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับเทคนิควิธีสอน (ถ้ามี โปรดระบุ)

.....

.....

2. ความต้องการการนิเทศการสอน

ในการสอนวิชาการใช้ภาษาไทยเพื่องานคหกรรม ท่านมีความต้องการการนิเทศการสอน
มากน้อยเพียงใด

ข้อที่	ข้อความความต้องการ	ระดับของความต้องการ				
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
1	การมีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรวิชา ภาษาไทย					
2	คำอธิบายเกี่ยวกับหลักสูตรและการใช้ หลักสูตรวิชาการใช้ภาษาไทยเพื่องาน คหกรรม					

ความต้องการอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการนิเทศการสอน (ถ้ามี โปรดระบุ)

.....

.....

3. การหาคุณภาพเครื่องมือ

เมื่อผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามเรียบร้อยแล้วจึงนำไปหาคุณภาพของเครื่องมือ ดังนี้

3.1 การหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) นำแบบสอบถามที่สร้างเรียบร้อยแล้ว ให้ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยในวิทยาลัยอาชีวศึกษา ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นผู้มีประสบการณ์และสอนภาษาไทยมาไม่น้อยกว่า 10 ปี จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบปัญหาและความต้องการด้านต่าง ๆ ว่า ครอบคลุมปัญหาที่เกิดขึ้นจริงในวิทยาลัยอาชีวศึกษา เพื่อจะได้นำข้อมูล

เหล่านี้มาปรับปรุงแบบสอบถามให้มีคุณภาพดีขึ้น หลังจากนั้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาและกรรมการตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านโครงสร้าง (Construct Validity) ตลอดจนสำนวนภาษาอีกครั้ง

3.2 การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้ (Try-Out) กับครูผู้สอนวิชา สสท.111 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน จากนั้นนำแบบสอบถามที่ได้รับคืนไปวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบแอลฟา (α -Coefficient) ซึ่งปรากฏว่าได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามตอนที่ 2 ปัญหาในการสอนวิชาการใช้ภาษาไทยเพื่องานศหกรรม 0.82 และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามตอนที่ 3 ความต้องการทางด้านการสอนของครูภาษาไทย 0.85

3.3 การหาค่าอำนาจจำแนก นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาหาค่าอำนาจจำแนกเพื่อตรวจสอบระหว่างกลุ่มที่ได้คะแนนสูง และกลุ่มที่ได้คะแนนต่ำ โดยใช้การแจกแจงแบบ t-test แบ่งกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ 25 x ได้ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามทั้งฉบับ 8.95

วิธีการรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล กระทำตามขั้นตอน ดังนี้

1. นำหนังสือรับรองความเป็นเลิศจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เสนออธิบดีกรมอาชีวศึกษา เพื่อให้กรมอาชีวศึกษาออกหนังสือขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามแก่ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาด่าง ๆ ที่มีครูผู้สอนวิชา สสท.111 เป็นกลุ่มตัวอย่าง
2. ผู้วิจัยเก็บข้อมูลทางไปรษณีย์ โดยส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างตามวิทยาลัยอาชีวศึกษาด่าง ๆ จำนวน 110 ชุด โดยผู้วิจัยอำนวยความสะดวกทุกอย่างในการที่จะส่งข้อมูลกลับ ซึ่งปรากฏว่าแบบสอบถามที่ส่งไปได้รับคืนมา 60 ชุด คิดเป็นร้อยละ 54.54

การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากรวบรวมแบบสอบถามคืนมาแล้ว จึงดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. แบบสอบถามตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามรายละเอียดส่วนตัวของครูภาษาไทย วิเคราะห์คะแนนโดยหาความถี่ของคำตอบแล้วเปลี่ยนคะแนนความถี่ของคำตอบให้เป็นร้อยละ ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

2. แบบสอบถามตอนที่ 2 ปัญหาในการสอนวิชาการใช้ภาษาไทยเพื่องานสหกรรม เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า วิเคราะห์คำตอบโดยให้คะแนนเป็น 5 ระดับ ตามแบบของ ลิเคิร์ท (Likert) ซึ่งกำหนดคะแนนดังนี้

มีปัญหาน้อยที่สุด	มีค่าเท่ากับ 1
มีปัญหาน้อย	มีค่าเท่ากับ 2
มีปัญหามากกลาง	มีค่าเท่ากับ 3
มีปัญหามาก	มีค่าเท่ากับ 4
มีปัญหามากที่สุด	มีค่าเท่ากับ 5

3. แบบสอบถามตอนที่ 3 ความต้องการทางด้านการสอนของครูผู้สอนวิชาการใช้ภาษาไทยเพื่องานสหกรรม เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า วิเคราะห์คำตอบโดยให้คะแนนเป็น 5 ระดับ ตามแบบของ ลิเคิร์ท (Likert) ซึ่งกำหนดคะแนนไว้ ดังนี้

มีความต้องการน้อยที่สุด	มีค่าเท่ากับ 1
มีความต้องการน้อย	มีค่าเท่ากับ 2
มีความต้องการปานกลาง	มีค่าเท่ากับ 3
มีความต้องการมาก	มีค่าเท่ากับ 4
มีความต้องการมากที่สุด	มีค่าเท่ากับ 5

สำหรับการวิเคราะห์ค่าความเป็นรายข้อในแบบสอบถามตอนที่ 2 และตอนที่ 3 นั้น เป็นการหาความถี่แต่ละข้อของคำตอบแต่ละข้อและคูณความถี่แต่ละข้อด้วยน้ำหนักคะแนนประจำข้อ รวมผลสัมฤทธิ์ของคะแนนจากผลคูณความถี่แต่ละข้อ 5 ข้อ แล้วหารด้วยความถี่ทั้งหมด

ค่าที่ได้เป็นคะแนนเฉลี่ย (Mean) ของแต่ละข้อแล้วแปลความหมายตามเกณฑ์ของการแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ยรายข้อดังนี้ (Best. 1970 : 174 - 178)

- 4.51 - 5.00 หมายความว่า มีปัญหาและความต้องการมากที่สุด
- 3.51 - 4.50 หมายความว่า มีปัญหาและความต้องการมาก
- 2.51 - 3.50 หมายความว่า มีปัญหาและความต้องการปานกลาง
- 1.51 - 2.50 หมายความว่า มีปัญหาและความต้องการน้อย
- 1.00 - 1.50 หมายความว่า มีปัญหาและความต้องการน้อยที่สุด

ส่วนตอนท้ายของแบบสอบถามแต่ละด้าน ซึ่งเป็นคำถามปลายเปิด ผู้วิจัยได้รวบรวมคำตอบมาสรุปผลภายหลัง

4. แบบสอบถามตอนที่ 2 และตอนที่ 3 จัดกระทำโดยการเปรียบเทียบปัญหาและความต้องการทางด้านการสอนของครูผู้สอนวิชา สสท.111 จำนวนตามประสบการณ์ในการสอนวิชาภาษาไทย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าร้อยละ ใช้ในการเปรียบเทียบความถี่ของข้อมูลต่าง ๆ ในแบบสอบถามตอนที่ 1
2. หาค่าคะแนนเฉลี่ย คะแนนของข้อมูลที่อยู่ในลักษณะมาตราส่วนประเมินค่า โดยใช้สูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2524 : 71)

$$\bar{X} = \frac{\sum fx}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย

$\sum fx$ แทน ผลรวมของคะแนนจากผลคูณความถี่แต่ละช่อง

N แทน จำนวนข้อมูล

3. หาค่าความแปรปรวน เพื่อการกระจายของคะแนนในแต่ละข้อของแบบสอบถาม
ที่อยู่ในลักษณะมาตราส่วนประเมินค่า โดยใช้สูตร (Ferguson. 1966 : 67)

$$s^2 = \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N - 1)}$$

เมื่อ s^2 แทน ความแปรปรวน

X^2 แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

$(\sum X)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทุกตัวแล้วยกกำลังสอง

N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

4. เปรียบเทียบความแตกต่างรายเฉลี่ยในแบบสอบถามตอนที่ 2 และตอนที่ 3
โดยจำแนกตามประสบการณ์ในการสอน โดยใช้สูตร t-test ดังนี้ (Ferguson. 1966 :
165)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{s_1^2}{N_1} + \frac{s_2^2}{N_2}}}$$

เมื่อ

$$df = \frac{\left[\frac{s_1^2}{N_1} + \frac{s_2^2}{N_2} \right]^2}{\frac{\left[\frac{s_1^2}{N_1} \right]^2}{N_1 - 1} + \frac{\left[\frac{s_2^2}{N_2} \right]^2}{N_2 - 1}}$$

เมื่อ t	แทน ค่าที่ใช้ในการพิจารณาใน t-distribution
$\bar{X}_1, \bar{X}_2$	แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2
n_1, n_2	แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และกลุ่มตัวอย่างที่ 2
s_1^2, s_2^2	แทน ความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2

5. วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบแอลฟา (α -Coefficient) ซึ่งให้หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเฉพาะตอนที่ 2 และตอนที่ 3 ดังนี้ (บุญเชิด วิทยโพนันทพงษ์. 2521 : 299)

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right]$$

เมื่อ α	แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามตอนที่ 2 และตอนที่ 3
k	แทน จำนวนข้อของแบบสอบถามทั้งฉบับ
s_i^2	แทน ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ
s_t^2	แทน ความแปรปรวนของคะแนนแบบสอบถามทั้งฉบับ

6. วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม โดยใช้สูตร t-test แบ่งกลุ่มสูง และกลุ่มต่ำ 25% (Edward. 1971 : 148)

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{s_H^2}{N_H} + \frac{s_L^2}{N_L}}}$$

เมื่อ t	แทน ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามทั้งฉบับ
$\bar{X}_H, \bar{X}_L$	แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ได้คะแนนสูง และกลุ่มที่ได้คะแนนต่ำ
s_H^2, s_L^2	แทน ความแปรปรวนของคะแนน กลุ่มที่ได้คะแนนสูงและกลุ่มที่ได้คะแนนต่ำ
N_H, N_L	แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ได้คะแนนสูง และกลุ่มที่ได้คะแนนต่ำ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์และแปลความหมายข้อมูล ผู้วิจัยได้เสนอในรูปตารางตามลำดับดังต่อไปนี้

1. สถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง
2. ปัญหาในการสอนวิชาการใช้ภาษาไทยเพื่องานคหกรรม
3. ความต้องการทางด้านการสอนของครูผู้สอนวิชาการใช้ภาษาไทยเพื่องานคหกรรม
4. เปรียบเทียบปัญหาในการสอนวิชาการใช้ภาษาไทยเพื่องานคหกรรม โดยจำแนกตามประสบการณ์ในการสอน
5. เปรียบเทียบความต้องการทางด้านการสอนของครูผู้สอนวิชาการใช้ภาษาไทยเพื่องานคหกรรม จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน

สถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง

จากผลการวิจัยครั้งนี้ ได้เสนอสถานภาพของกลุ่มตัวอย่างดังแสดงในตาราง 4 - 16

ตาราง 4 ครูภาษาไทยจำนวนตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	10	16.67
หญิง	50	83.33
รวม	60	100

จากตาราง 4 แสดงว่า จำนวนครูภาษาไทยที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 83.33 (50 คน) และเป็นเพศชาย ร้อยละ 16.67 (10 คน)

ตาราง 5 ครูภาษาไทยจําแนกตามวุฒิ

วุฒิ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	-	-
ปริญญาตรี	55	91.67
สูงกว่าปริญญาตรี	5	8.33
รวม	60	100

จากตาราง 5 แสดงว่า จำนวนครูภาษาไทยที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีวุฒิปริญญาตรี ร้อยละ 91.67 (55 คน) และมีวุฒิสองกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 8.33 (5 คน)

ตาราง 6 ครูภาษาไทยจําแนกตามประสบการณ์การสอนภาษาไทย ในวิทยาลัยสังกัด
กรมอาชีวศึกษา

ประสบการณ์ในการสอนภาษาไทย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5 ปี	8	13.33
ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป	52	86.67
รวม	60	100

จากตาราง 6 แสดงว่า ครูภาษาไทยที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการสอนภาษาไทยในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษา ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป ร้อยละ 86.67 (52 คน) และมีประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 5 ปี ร้อยละ 13.33 (8 คน)

ตาราง 7 ครูภาษาไทยจําแนกตามจํานวนชั่วโมงสอนทุกวิชาต่อสัปดาห์

จํานวนชั่วโมงสอนทุกวิชาต่อสัปดาห์	จํานวน (คน)	ร้อยละ
น้อยกว่า 10 ชั่วโมง	-	-
10 - 14 ชั่วโมง	3	5.00
15 - 19 ชั่วโมง	4	6.67
20 - 24 ชั่วโมง	18	30.00
ตั้งแต่ 25 ชั่วโมงขึ้นไป	35	58.33
รวม	60	100

จากตาราง 7 แสดงว่า ครูภาษาไทยที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีจํานวนชั่วโมงสอนทุกวิชาต่อสัปดาห์ ตั้งแต่ 25 ชั่วโมงขึ้นไป ร้อยละ 58.33 รองลงมา มีจํานวนชั่วโมงสอนทุกวิชาต่อสัปดาห์ 20 - 24 ชั่วโมง ร้อยละ 30.00 มีจํานวนชั่วโมงสอนทุกวิชาต่อสัปดาห์ 15 - 19 ชั่วโมง ร้อยละ 6.67 และมีจํานวนชั่วโมงสอนทุกวิชาต่อสัปดาห์ 10 - 14 ชั่วโมง ร้อยละ 5.00

ตาราง 8 ครูภาษาไทยจําแนกตามจำนวนชั่วโมงที่สอนวิชาภาษาไทยต่อสัปดาห์

จำนวนชั่วโมงที่สอนวิชาภาษาไทยต่อสัปดาห์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
น้อยกว่า 10 ชั่วโมง	1	1.67
10 - 14 ชั่วโมง	5	8.33
15 - 19 ชั่วโมง	6	10.00
20 - 24 ชั่วโมง	15	25.00
ตั้งแต่ 25 ชั่วโมงขึ้นไป	33	55.00
รวม	60	100

จากตาราง 8 แสดงว่า ครูภาษาไทยที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีจำนวนชั่วโมงสอนวิชาภาษาไทยต่อสัปดาห์ ตั้งแต่ 25 ชั่วโมงขึ้นไป ร้อยละ 55.00 รองลงมา มีจำนวนชั่วโมงสอนวิชาภาษาไทยต่อสัปดาห์ 20 - 24 ชั่วโมง ร้อยละ 25.00 มีจำนวนชั่วโมงสอนวิชาภาษาไทยต่อสัปดาห์ 15 - 19 ชั่วโมง ร้อยละ 10.00 ครูภาษาไทยมีจำนวนชั่วโมงสอนวิชาภาษาไทยต่อสัปดาห์ 10 - 14 ชั่วโมง ร้อยละ 8.33 และมีจำนวนชั่วโมงสอนวิชาภาษาไทยต่อสัปดาห์ น้อยกว่า 10 ชั่วโมง ร้อยละ 1.67

ตาราง 9 ครูภาษาไทยจําแนกตามประสบการณ์การเข้ารับการอบรม สัมมนาเกี่ยวกับการสอน
วิชา สสท.111

การเข้ารับการอบรม สัมมนา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เคย	2	3.33
ไม่เคย	58	96.67
รวม	60	100

ตาราง 9 แสดงว่า ครูภาษาไทยที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เคยเข้ารับการอบรม
สัมมนาเกี่ยวกับการสอนวิชา สสท.111 ร้อยละ 96.67 และเคยเข้ารับการอบรม สัมมนา
ร้อยละ 3.33

ตาราง 10 ครูภาษาไทยจำแนกตามจำนวนหน้าที่พิเศษที่ปฏิบัติงานนอกเหนือจากการสอน

จำนวนหน้าที่พิเศษ ที่ปฏิบัติงานนอกเหนือจากการสอน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่มีหน้าที่พิเศษ	8	13.33
มีหน้าที่พิเศษ 1 หน้าที่	28	46.67
มีหน้าที่พิเศษ 2 หน้าที่	13	21.67
มีหน้าที่พิเศษ 3 หน้าที่	7	11.67
มีหน้าที่พิเศษ 4 หน้าที่	2	3.33
มีหน้าที่พิเศษ 5 หน้าที่	2	3.33
มีหน้าที่พิเศษ 6 หน้าที่	-	-
มีหน้าที่พิเศษ 7 หน้าที่	-	-
รวม	60	100

ตาราง 10 แสดงว่า ครูภาษาไทยที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีหน้าที่พิเศษ 1 หน้าที่ ร้อยละ 46.67 รองลงมา มีหน้าที่พิเศษ 2 หน้าที่ ร้อยละ 21.67 ไม่มีหน้าที่พิเศษ ร้อยละ 13.33 มีหน้าที่พิเศษ 3 หน้าที่ ร้อยละ 11.67 มีหน้าที่พิเศษ 4 หน้าที่ และ 5 หน้าที่ ร้อยละ 3.33

ตาราง 11 ครูภาษาไทย จําแนกตามเหตุผลที่ได้รับการกำหนดให้สอนวิชา สสท.111

เหตุผลในการสอนวิชาการใช้ภาษาไทยเพื่องานคหกรรม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เรียนวิชาภาษาไทยเป็นวิชาเอก	50	83.33
ถูกจัดให้สอนเพราะ ไม่มีครูอื่นสอน	17	28.33
สอนเพื่อให้ครบจำนวนชั่วโมงสอนที่กำหนด	7	11.67
อื่น ๆ ครูภาษาไทยมีจำนวนไม่เพียงพอ	1	1.67

หมายเหตุ เลือกตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

ตาราง 11 แสดงว่า ครูภาษาไทยที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้เหตุผลในการสอนวิชา สสท.111 ว่า สอนเพราะเรียนวิชาภาษาไทยเป็นวิชาเอก ร้อยละ 83.33 รองลงมาคือ สอนเพราะถูกจัดให้สอนเนื่องจากไม่มีครูอื่นสอน ร้อยละ 28.33 สอนเพื่อให้ครบจำนวนชั่วโมงที่กำหนด ร้อยละ 11.67 และเหตุผลอื่น คือ ครูภาษาไทยมีจำนวนไม่เพียงพอ ร้อยละ 1.67

ตาราง 12 ครูภาษาไทย จำแนกตามจำนวนวิธีสอนที่ใช้ในการสอนวิชา สสท.111

วิธีสอน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
การบรรยาย	59	98.33
การสาธิต	30	50.00
การอภิปราย	47	78.33
การแบ่งกลุ่มทำงานและค้นคว้า	55	91.67
การระดมความคิด	33	55.00
การใช้ศูนย์การเรียนรู้	1	1.67
การใช้นิทรรศการโปรแกรม	4	6.67
การใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน	-	-
การแสดงผลงานตามสมมุติ	24	40.00
การศึกษานอกสถานที่และดูงาน	7	11.67
อื่น ๆ	-	-

หมายเหตุ เลือกตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

ตาราง 12 แสดงว่า ครูภาษาไทยที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ใช้วิธีสอนแบบบรรยาย ร้อยละ 98.33 รองลงมาคือ การแบ่งกลุ่มทำงานและค้นคว้า ร้อยละ 91.67 การอภิปราย ร้อยละ 78.33 การระดมความคิด ร้อยละ 55.00 การสาธิต ร้อยละ 50.00 การแสดงผลงานตามสมมุติ ร้อยละ 40.00 การศึกษานอกสถานที่และดูงาน ร้อยละ 11.67 การใช้นิทรรศการโปรแกรม ร้อยละ 6.67 และ การใช้ศูนย์การเรียนรู้ ร้อยละ 1.67

ตาราง 13 ครูภาษาไทย จำนวนตามประสบการณ์ในการทำตารางวิเคราะห์หลักสูตร

การทำตารางวิเคราะห์หลักสูตรวิชาการใช้ภาษาไทย เพื่องานสหกรรม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ทำ	10	16.67
ไม่ได้ทำ	50	83.33
รวม	60	100

ตาราง 13 แสดงว่า ครูภาษาไทยที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ไม่ได้ทำตารางวิเคราะห์หลักสูตร ร้อยละ 83.33 และได้ทำตารางวิเคราะห์หลักสูตร ร้อยละ 16.57

ตาราง 14 ครูภาษาไทย จำแนกตามการจัดทำเอกสารประกอบการสอนวิชา สสท.111

เอกสารประกอบการสอนวิชาการใช้ภาษาไทยเพื่องานคหกรรม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ทำทุกหัวข้อ	9	15.00
ทำเป็นบางหัวข้อ	35	58.33
ไม่ได้ทำ	16	26.67
รวม	60	100

ตาราง 14 แสดงว่า ครูภาษาไทยที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ทำเอกสารประกอบการสอนวิชา สสท.111 เป็นบางหัวข้อ ร้อยละ 58.33 รองลงมาไม่ได้ทำเอกสารประกอบการสอน ร้อยละ 26.67 และทำเอกสารประกอบการสอนทุกหัวข้อ ร้อยละ 15.00

ตาราง 15 ครูภาษาไทย จำแนกตามจำนวนสื่อการสอนที่ใช้ประกอบการสอนวิชา สสท.111

สื่อการสอน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
บัตรคำ	17	28.33
แผนภูมิ	17	28.33
แผนที่	3	5.00
รูปภาพ	33	55.00
ป้ายนิเทศ	25	41.67
แถบประโยค	6	10.00
หุ่นจำลอง	5	8.33
ของจริง	21	35.00
หนังสือ วารสารและสิ่งพิมพ์	52	86.67
สไลด์และเครื่องฉายสไลด์	7	11.67
วิดีโอ	13	21.67
โทรทัศน์	6	10.00
ภาพยนตร์	-	-
แผ่นเสียงและเครื่องเล่นแผ่นเสียง	-	-
เทปและเครื่องบันทึกเทป	21	35.00
แผ่นใสและเครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ	8	13.33
คอมพิวเตอร์	-	-
อื่น ๆ	-	-

หมายเหตุ เลือกตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

ตาราง 15 แสดงว่า ครูภาษาไทยที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ใช้สื่อการสอนประเภท หนังสือ วารสารและสิ่งพิมพ์ ร้อยละ 86.67 รองลงมา คือ รูปภาพ ร้อยละ 55.00 บ้ายนิเทศ ร้อยละ 41.67 ส่วนสื่อการสอนประเภทของจริง พร้อมทั้งเทปและเครื่องบันทึกเทป ร้อยละ 35.00 บัตรคำ และแผนภูมิ ร้อยละ 28.33 วีดีโอ ร้อยละ 21.67 แผ่นใส และ เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ ร้อยละ 13.33 สไลด์และเครื่องฉายสไลด์ ร้อยละ 11.67 แถบประโยคและโทรทัศน์ ร้อยละ 10.00 หุ่นจำลอง ร้อยละ 8.33 และแผนที่ ร้อยละ 5.00

ตาราง 16 ครูภาษาไทย จำแนกตามจำนวนวิธีการวัดและประเมินผลการสอนวิชา สสท.111

วิธีการวัดและประเมินผล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
การสังเกต	51	85.00
การสัมภาษณ์	12	20.00
การอภิปราย	44	73.33
การรายงานหน้าชั้น	44	73.33
การเขียนรายงาน	46	76.67
การตรวจแบบฝึกหัด	48	80.00
การสอบข้อเขียนแบบปรนัย	53	88.33
การสอบข้อเขียนแบบอัตนัย	48	80.00
การทดสอบย่อย	46	76.67
การมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้	40	66.67

หมายเหตุ เลือกตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

ตาราง 16 แสดงว่า ครูภาษาไทยที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ใช้วิธีการวัดและประเมินผลการสอนวิชาการใช้ภาษาไทยเพื่องานศุภกรรม โดยการสอบข้อเขียนปรนัย ร้อยละ 88.33 รองลงมาคือ การสังเกต ร้อยละ 85.00 การตรวจแบบฝึกหัดและการสอบข้อเขียนแบบอัตนัย ร้อยละ 80.00 การเขียนรายงานและการทดสอบย่อย ร้อยละ 76.67 การอภิปรายและการรายงานหน้าชั้น ร้อยละ 73.33 การมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ ร้อยละ 66.67 และการสัมภาษณ์ ร้อยละ 20.00

ปัญหาในการสอนวิชาการใช้ภาษาไทยเพื่องานคหกรรม

จากผลการวิจัยครั้งนี้ ได้เสนอปัญหาในการเสนอวิชาการใช้ภาษาไทย เพื่องานคหกรรมตามความคิดของครูไทย ดังแสดงในตาราง 17 - 20

ตาราง 17 ความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชา สสท.111 ในด้านปัญหาเกี่ยวกับความเข้าใจจุดประสงค์ของหลักสูตร

ข้อ	ปัญหาเกี่ยวกับความเข้าใจจุดประสงค์ของหลักสูตร	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับที่
1	การจัดทำตารางวิเคราะห์หลักสูตรวิชาการใช้ภาษาไทย เพื่องานคหกรรม	3.47	1.20	1
2	ความชัดเจนของจุดประสงค์ของหลักสูตร	3.43	0.85	3
3	การทำความเข้าใจจุดประสงค์ของหลักสูตร	3.40	0.72	4
4	การแปรจุดประสงค์ของหลักสูตรมาเป็นจุดประสงค์ เชิงพฤติกรรม	3.43	0.72	2
5	การเชื่อมโยงจุดประสงค์ของหลักสูตรกับเนื้อหาวิชา	3.35	0.84	6
6	การกำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมให้สอดคล้องกับ จุดประสงค์ของหลักสูตร	3.37	0.82	5
รวม		3.40	0.81	

จากตาราง 17 ปัญหาเกี่ยวกับความเข้าใจจุดประสงค์ของหลักสูตร ปรากฏว่า มีปัญหาในระดับปานกลางทุกข้อ ซึ่งเมื่อเรียงตามระดับของปัญหาแล้ว พบว่า ปัญหาเกี่ยวกับการจัดทำตารางวิเคราะห์หลักสูตรวิชาการใช้ภาษาไทยเพื่องานคหกรรม มีปัญหามากที่สุดในด้านนี้ ($\bar{X} = 3.47$) รองลงมาคือ มีปัญหาความชัดเจนของจุดประสงค์ของหลักสูตร และปัญหาในการแปรจุดประสงค์ของหลักสูตรมาเป็นจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ($\bar{X} = 3.43$) ปัญหาการเชื่อมโยงจุดประสงค์ของหลักสูตรกับเนื้อหาวิชา มีปัญหาน้อยที่สุดในกลุ่ม ($\bar{X} = 3.35$)

เมื่อพิจารณาปัญหาเกี่ยวกับความเข้าใจจุดประสงค์ของหลักสูตร พบว่า ในด้านปัญหาเกี่ยวกับความเข้าใจจุดประสงค์ของหลักสูตรของครูผู้สอนวิชาการใช้ภาษาไทยเพื่องานคหกรรม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.40$)

ตาราง 18 ความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชา สสท.111 ในด้านปัญหาทางด้านการสอนเนื้อหา

ข้อ	ปัญหาทางด้านการสอนเนื้อหา	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับที่
<u>ปัญหาการสอนการวินิจฉัยคำไทยและการสร้างคำไทย</u>				
1	ความรู้ความเข้าใจหลักการวินิจฉัยคำไทยที่ใช้ในงานคหกรรม	3.35	0.82	2
2	ความรู้เกี่ยวกับวิธีสร้างคำไทยที่ใช้ในงานคหกรรม	3.33	0.90	3
3	ความรู้เกี่ยวกับศัพท์และสำนวนที่เกี่ยวข้องกับงานคหกรรม	3.27	0.90	4
4	ความรู้เกี่ยวกับนิรุกติศาสตร์	3.50	0.98	1
รวม		3.36	0.88	
<u>ปัญหาการสอนทักษะการใช้ภาษา</u>				
1	การสอนทักษะการพูด การฟัง การอ่านและการเขียนให้สัมพันธ์กัน	2.90	1.13	4
2	เวลาสำหรับฝึกทักษะการใช้ภาษาให้แก่นักเรียน	3.15	1.12	2
3	การขาดแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาที่มีประสิทธิภาพ	3.57	1.11	1
4	ความสามารถในการสอนทักษะการใช้ภาษา	2.90	0.99	3
รวม		3.13	1.11	

ตาราง 18 (ต่อ)

ข้อ	ปัญหาทางการสอนเนื้อหา	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับที่
<u>ปัญหาการสอนการวินิจฉัยวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง</u>				
1	ความรู้ความเข้าใจหลักเกณฑ์การวินิจฉัยวรรณกรรม	3.15	1.04	3
2	การคัดเลือกวรรณกรรมให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ ของหลักสูตร	3.17	0.99	2
3	ความสามารถในการสอนทักษะการวินิจฉัยวรรณกรรม	3.18	0.95	1
รวม		3.17	0.93	

<u>ปัญหาด้านการสอน</u>				
1	เวลาในการเตรียมการสอน	3.00	0.97	8
2	การเลือกวิธีสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียน	2.80	0.82	11
3	การเลือกวิธีสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา	2.85	0.88	10
4	การสอนให้ผู้เรียนบรรลุผลตามจุดประสงค์ของหลักสูตร	3.18	0.89	4
5	ความสามารถในการสอนให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดี ต่อวิชาภาษาไทย	3.13	0.89	7
6	ความสนใจของผู้เรียน มีต่อเนื้อหาวิชา	3.17	0.94	5
7	ความสอดคล้องของเนื้อหาวิชากับจุดประสงค์ ของหลักสูตร	3.27	0.78	2
8	การสอนให้ครอบคลุมเนื้อหาวิชา	3.30	0.79	1
9	การมีส่วนร่วมของผู้เรียนในการทำกิจกรรม ประกอบการเรียน	2.87	0.93	9

ตาราง 18 (ต่อ)

ข้อ	ปัญหาทางการสอนเนื้อหา	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับที่
10	ความเหมาะสมของเนื้อหาวิชากับเวลาเรียน	3.20	0.99	3
11	การจัดทำแผนการสอน บันทึกการสอนให้ สอดคล้องกับหลักสูตร	3.15	0.97	6
รวม		3.11	0.73	

จากตาราง 18 ปัญหาทางการสอนเนื้อหา ปรากฏว่า มีปัญหาในระดับมาก 1 ปัญหา ปัญหาในระดับปานกลาง 21 ปัญหา ซึ่งเมื่อเรียงตามระดับของปัญหาแล้ว พบว่า ปัญหาการขาดแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาที่มีประสิทธิภาพ มีปัญหาสูงสุดในด้านนี้ ($\bar{X} = 3.57$) รองลงมาคือ ปัญหาในด้านความรู้เกี่ยวกับนิรุกติศาสตร์ ($\bar{X} = 3.50$) และปัญหาในการเลือกวิธีสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียน มีปัญหาค่ำสุดในกลุ่ม ($\bar{X} = 2.80$)

เมื่อพิจารณาปัญหาทางการสอนเนื้อหา โดยส่วนรวมของแต่ละด้านพบว่า มีปัญหาในระดับปานกลางทุกด้าน ซึ่งค่าเฉลี่ยรวมของปัญหาการสอน การวินิจฉัยคำไทยและการสร้างคำไทย มีปัญหาสูงสุดในด้านนี้ ($\bar{X} = 3.36$) รองลงมาคือ ปัญหาการสอนการวินิจฉัยวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ($\bar{X} = 3.17$) อันดับที่ 3 คือ ปัญหาการสอนทักษะการใช้ภาษา ($\bar{X} = 3.13$) และปัญหาด้านการสอน มีปัญหาค่ำสุดในกลุ่ม ($\bar{X} = 3.11$)

ตาราง 19 ความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชา สสท.111 เกี่ยวกับปัญหาด้านสื่อการสอน

ข้อ	ปัญหาด้านสื่อการสอน	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับที่
1	ความรู้ความเข้าใจในการใช้สื่อการสอนประเภทต่าง ๆ	3.00	0.88	13
2	การเลือกใช้สื่อการสอนให้เหมาะสมกับประสบการณ์ และวัยของผู้เรียน	3.05	0.83	12
3	ความรู้เกี่ยวกับการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ สื่อการสอน	3.12	0.88	10
4	วิธีเก็บรักษาและซ่อมบำรุงสื่อการสอน	3.12	0.90	11
5	ความสอดคล้องของสื่อการสอนกับเนื้อหาวิชา	3.18	0.81	9
6	ความทันสมัยและทันต่อเหตุการณ์ของสื่อการสอนที่มีอยู่	3.30	0.98	7
7	การจัดหาสื่อการสอนให้เพียงพอกับความต้องการ ใช้งาน	3.50	1.00	4
8	ความรู้ในการผลิตสื่อการสอนจากวัสดุในท้องถิ่น	3.53	0.95	3
9	วิธีการใช้สื่อการสอนให้บรรลุผลตามความมุ่งหมาย	3.30	0.87	6
10	แหล่งวิทยาการที่ให้บริการยืมสื่อการสอน	3.73	0.97	1
11	ความเหมาะสมของสภาพห้องเรียนกับการใช้ สื่อการสอน	3.43	1.01	5
12	ข้อจำกัดเกี่ยวกับระเบียบการใช้สื่อการสอนของ สถานศึกษา	3.28	1.17	8
13	การขาดงบประมาณในการจัดซื้อสื่อการสอน	3.55	1.25	2
รวม		3.31	1.11	

จากตาราง 19 ปัญหาด้านสื่อการสอน พบว่า มีปัญหาในระดับมาก 3 ปัญหา และปัญหาในระดับปานกลาง 8 ปัญหา ซึ่งเมื่อเรียงตามระดับของปัญหาแล้ว พบว่า ปัญหาเกี่ยวกับแหล่งวิทยาการที่ให้บริการยืมสื่อการสอน มีปัญหาสูงสุดในด้านนี้ ($\bar{X} = 3.73$) รองลงมาคือ ปัญหาการขาดงบประมาณในการจัดซื้อสื่อการสอน ($\bar{X} = 3.55$) และปัญหาด้านความรู้ความเข้าใจในการใช้สื่อการสอนประเภทต่าง ๆ มีปัญหาค่อนข้างต่ำในกลุ่ม ($\bar{X} = 3.00$)

เมื่อพิจารณาปัญหาด้านสื่อการสอนพบว่า ค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X} = 3.31$) ของปัญหาด้านสื่อการสอนของครูผู้สอนวิชาการใช้ภาษาไทยเพื่องานศุภกรรมอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 20 ความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชา สสท.111 ในด้านปัญหาการวัดและประเมินผล

ข้อ	ปัญหาการวัดและประเมินผล	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับที่
1	การออกข้อสอบให้ตรงตามตารางวิเคราะห์หลักสูตร	3.12	0.98	1
2	การออกข้อสอบให้ครอบคลุมเนื้อหาวิชา	2.87	0.79	7
3	การเลือกวิธีการวัดและประเมินผลให้เหมาะสมกับ เนื้อหาวิชา	2.93	0.84	5
4	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการวัดและประเมินผล	2.78	0.92	9
5	ความรู้ในการวิเคราะห์ข้อสอบ	2.97	1.07	4
6	วิธีการนำผลการสอนมาปรับปรุงการเรียนการสอน	2.93	0.84	5
7	เวลาในการออกข้อสอบและตรวจข้อสอบ	2.78	0.98	10
8	ความรู้ความเข้าใจในการสร้างข้อสอบตาม หลักการวัดผล	2.82	1.00	8
9	การขาดอุปกรณ์และเครื่องมือวัดผลการเรียน	3.00	0.99	3
10	ความสนใจในการเตรียมตัวสอบของผู้เรียน	3.02	1.03	2
11	การขาดเวลาในการวัดผลระหว่างภาคเรียน	2.78	1.08	11
รวม		2.90	0.97	

จากตาราง 20 ปัญหาการวัดและประเมินผล ปรากฏว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ทุกข้อ ซึ่งเมื่อเรียงตามระดับของปัญหาแล้ว พบว่า ปัญหาออกข้อสอบให้ตรงตามตารางวิเคราะห์หลักสูตร มีปัญหาสูงสุดในด้านนี้ ($\bar{X} = 3.12$) รองลงมาคือ ปัญหาเกี่ยวกับความสนใจในการเตรียมตัวสอบของผู้เรียน ($\bar{X} = 3.02$) และปัญหาด้านการขาดเวลาในการวัดผลระหว่างภาคเรียน มีปัญหาลดที่สุดในกลุ่ม ($\bar{X} = 2.78$)

เมื่อพิจารณาปัญหาการวัดและประเมินผล พบว่า ค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X} = 2.90$) ในด้านปัญหาการวัดและประเมินผลของครูผู้สอนวิชา สสท.111 อยู่ในระดับปานกลาง

ความต้องการทางด้านการสอนของครูผู้สอนวิชาภาษาไทยเพื่องานสหกรรม

จากผลการวิจัยครั้งนี้ได้เสนอความต้องการทางด้านการสอนตามความคิดเห็นของครูภาษาไทย ดังแสดงในตาราง 21 - 22

ตาราง 21 ความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชา สสท.111 เกี่ยวกับความต้องการทางด้านเทคนิค
วิธีสอน

ข้อ	ความต้องการทางด้านเทคนิควิธีสอน	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับที่
1	การอบรมสัมมนาวิธีการสอนวิชาการใช้ภาษาไทยเพื่อ งานคหกรรม	4.45	0.72	2
2	หนังสือเรียนและคู่มือครูวิชาการใช้ภาษาไทยเพื่อ งานคหกรรม	4.63	0.61	1
3	เทคนิควิธีสอนทักษะการใช้ภาษาทั้ง 4 ให้สัมพันธ์กัน	4.17	0.98	5
4	แบบฝึกทักษะการใช้ภาษาที่มีประสิทธิภาพ	4.28	0.87	4
5	วิธีการสอนให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาไทย	4.07	0.94	6
6	ความรู้ในการผลิตสื่อการสอน	4.00	0.94	7
7	วิธีการใช้และเลือกใช้สื่อการสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหา	3.85	1.04	9
8	ความรู้เกี่ยวกับศัพท์และสำนวนที่ใช้ในงานคหกรรม	3.97	0.99	8
9	วิทยาการใหม่ในการสอนวิชาภาษาไทย	4.30	0.83	3
รวม		4.19	0.99	

จากตาราง 21 ความต้องการทางด้านเทคนิควิธีสอน พบว่า มีความต้องการในระดับมากที่สุด 1 ข้อ และมีความต้องการในระดับมาก 8 ข้อ ซึ่งเมื่อเรียงตามระดับของความต้อการแล้ว พบว่า ความต้องการหนังสือเรียนและคู่มือครูวิชา สสท.111 มีความต้องการสูงสุดในด้านนี้ ($\bar{X} = 4.63$) รองลงมาคือ ความต้องการการอบรม สัมมนาวิธีการสอนวิชาการใช้ภาษาไทย เพื่องานคหกรรม ($\bar{X} = 4.45$) และความต้องการในด้านวิธีการใช้และเลือกใช้สื่อการสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหา มีความต้องการต่ำสุดในกลุ่ม ($\bar{X} = 3.85$)

เมื่อพิจารณาความต้องการทางด้านเทคนิควิธีสอน พบว่า ค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X} = 4.19$)
 เกี่ยวกับความต้องการทางด้านเทคนิควิธีสอนของครูผู้สอนวิชา สสท.111 อยู่ในระดั้มาก

ตาราง 22 ความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชา สสท.111 ในด้านความต้องการเกี่ยวกับการนิเทศ
 การสอน

ข้อ	ความต้องการเกี่ยวกับการนิเทศการสอน	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับที่
1	การมีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรวิชาภาษาไทย	3.80	1.02	9
2	คำอธิบายเกี่ยวกับหลักสูตรและการใช้หลักสูตร วิชาการใช้ภาษาไทยเพื่องานสหกรรม	4.07	0.82	3
3	ความรู้เกี่ยวกับการวิเคราะห์หลักสูตร	3.72	0.94	12
4	เอกสาร วัสดุและสิ่งพิมพ์ที่เกี่ยวข้องกับการสอน วิชาการใช้ภาษาไทยเพื่องานสหกรรม	4.13	0.95	2
5	การนิเทศการสอนจากศึกษานิเทศก์อย่างสม่ำเสมอ	3.72	0.92	11
6	ความรู้เกี่ยวกับการนิเทศภายในสถานศึกษา	3.47	0.89	14
7	ความรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาการใช้ ภาษาไทยเพื่องานสหกรรม	3.87	0.83	7
8	การสาธิตวิธีการสอนแบบต่าง ๆ	3.72	0.98	13
9	การประชุมปฏิบัติการของครูผู้สอนวิชาการใช้ภาษาไทย เพื่องานสหกรรมเพื่อจัดทำจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	4.02	0.87	6
10	ความรู้เกี่ยวกับเทคนิคการสร้างข้อสอบแบบต่าง ๆ	3.78	0.90	10
11	ความรู้เกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อสอบเพื่อสร้างข้อสอบ มาตรฐาน	3.80	0.86	8
12	คำแนะนำในการผลิตสื่อการสอนอย่างง่าย ประหยัด และมีประสิทธิภาพ	4.07	0.84	4

ตาราง 22 (ต่อ)

ข้อ	ความต้องการเกี่ยวกับการนิเทศการสอน	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับที่
13	การอบรม สัมมนาครูผู้สอนวิชาการใช้ภาษาไทยเพื่องาน คหกรรม	4.35	0.71	1
14	วิธีการสื่อสารโดยตรงระหว่างครูผู้สอนกับศึกษานิเทศก์	4.05	0.78	5
รวม		3.89	0.97	

จากตาราง 22 ความต้องการเกี่ยวกับการนิเทศการสอน ปรากฏว่ามีความต้องการในระดับมาก 15 ข้อ และมีความต้องการในระดับปานกลาง 1 ข้อ ซึ่งเมื่อเรียงตามระดับของความ ต้องการแล้ว พบว่า ความต้องการการอบรมสัมมนาครูผู้สอนวิชา สสท.111 มีความต้องการสูงสุดในด้านนี้ ($\bar{X} = 4.35$) รองลงมาคือความต้องการเอกสาร วัสดุและสิ่งพิมพ์ ที่เกี่ยวข้องกับการสอนวิชาการใช้ภาษาไทยเพื่องานคหกรรม ($\bar{X} = 4.13$) และความต้องการความรู้เกี่ยวกับการนิเทศภายในสถานศึกษา มีความต้องการต่ำสุดในกลุ่ม ($\bar{X} = 3.47$)

เมื่อพิจารณาความต้องการเกี่ยวกับการนิเทศการสอน พบว่า ค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X} = 3.89$) ในด้านความต้องการเกี่ยวกับการนิเทศการสอนของครูผู้สอนวิชา สสท.111 อยู่ในระดับมาก

เปรียบเทียบปัญหาในการสอนวิชาการใช้ภาษาไทยเพื่องานคหกรรม โดยจำแนกตามประสบการณ์ในการสอน

จากผลการวิจัยครั้งนี้ ได้เปรียบเทียบปัญหาในการสอนวิชาการใช้ภาษาไทยเพื่องานคหกรรม โดยจำแนกตามประสบการณ์ในการสอน ดังแสดงในตาราง 23 - 26

ตาราง 23 เปรียบเทียบปัญหาเกี่ยวกับความเข้าใจจุดประสงค์ของหลักสูตรของครูผู้สอนวิชา
สสท.111 จำนวนตามประสบการณ์ในการสอน

		ประสบการณ์ในการสอน ต่ำกว่า 5 ปี		ประสบการณ์ในการสอน ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป		
ข้อ	ปัญหาเกี่ยวกับความเข้าใจ จุดประสงค์ของหลักสูตร	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	t
1	การจัดทำตารางวิเคราะห์ หลักสูตรวิชาการใช้ภาษาไทย เพื่องานสหกรณ์	3.63	1.30	3.44	1.20	0.40
2	ความชัดเจนของจุดประสงค์ ของหลักสูตร	3.25	0.70	3.45	0.87	-0.55
3	การทำความเข้าใจจุดประสงค์ ของหลักสูตร	3.00	0.54	3.46	0.73	-1.72
4	การแปรจุดประสงค์ของหลักสูตร มาเป็นจุดประสงค์เชิง พฤติกรรม	3.25	0.46	3.45	0.75	-0.77
5	การเชื่อมโยงจุดประสงค์ของ หลักสูตรกับเนื้อหาวิชา	3.13	0.64	3.38	0.86	-0.81
6	การกำหนดจุดประสงค์เชิง พฤติกรรมให้สอดคล้องกับ จุดประสงค์ของหลักสูตร	3.25	0.71	3.38	0.84	-0.43
รวม		3.25	0.57	3.44	0.69	-0.71

จากตาราง 23 ปัญหาความเข้าใจจุดประสงค์ของหลักสูตร ปรากฏว่าครูภาษาไทยที่มีประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 5 ปี มีปัญหาในด้านการจัดทำตารางวิเคราะห์หลักสูตรวิชา สสท.111 ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.63$) รองลงมาคือปัญหาความชัดเจนของจุดประสงค์ของหลักสูตร การแปรรูปจุดประสงค์ของหลักสูตรมาเป็นจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม และการกำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตรอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.25$) และการทำความเข้าใจจุดประสงค์ของหลักสูตรมีปัญหาต่ำสุดในกลุ่ม ($\bar{X} = 3.00$)

ครูภาษาไทยที่มีประสบการณ์ในการสอนตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีปัญหาในด้านการทำความเข้าใจจุดประสงค์ของหลักสูตรสูงสุดในด้านนี้ ($\bar{X} = 3.46$) รองลงมาคือความชัดเจนของจุดประสงค์ของหลักสูตรและการแปรรูปจุดประสงค์ของหลักสูตรมาเป็นจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ($\bar{X} = 4.45$) ปัญหาต่ำสุดในกลุ่มคือ การเชื่อมโยงจุดประสงค์ของหลักสูตรกับเนื้อหาวิชา และการกำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร ($\bar{X} = 3.38$)

เมื่อเปรียบเทียบปัญหาความเข้าใจจุดประสงค์ของหลักสูตร พบว่า ครูภาษาไทยที่มีประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 5 ปี และครูภาษาไทยที่มีประสบการณ์ในการสอนตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีปัญหาความเข้าใจจุดประสงค์ของหลักสูตรแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าครูภาษาไทยที่มีประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 5 ปี และครูภาษาไทยที่มีประสบการณ์ในการสอนตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีปัญหาความเข้าใจจุดประสงค์ของหลักสูตรไม่แตกต่างกัน

ตาราง 24 เปรียบเทียบปัญหาทางการสอนเนื้อหาของครูผู้สอนวิชา สสท.111 จำนวนตาม
ประสบการณ์ในการสอน

		ประสบการณ์ในการสอน ต่ำกว่า 5 ปี		ประสบการณ์ในการสอน ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป		t
ข้อ	ปัญหาทางการสอนเนื้อหา	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
<u>ปัญหาการสอนการวินิจฉัยคำไทย</u>						
<u>และการสร้างคำไทย</u>						
1	ความรู้ความเข้าใจหลักการ วินิจฉัยคำไทยที่ใช้ในงาน คหกรรม	3.13	0.99	3.38	0.80	-0.83
2	ความรู้เกี่ยวกับวิธีสร้างคำไทย ที่ใช้ในงานคหกรรม	2.88	1.25	3.40	0.82	-1.57
3	ความรู้เกี่ยวกับศัพท์และสำนวน ที่เกี่ยวข้องกับงานคหกรรม	3.00	1.20	3.31	0.85	-0.70
4	ความรู้เกี่ยวกับนิรุกติศาสตร์	3.25	0.71	3.54	1.02	-0.77
รวม		3.06	0.98	3.41	0.73	-1.19

ปัญหาการสอนทักษะการใช้ภาษา

1	การสอนทักษะการพูด การฟัง การอ่านและการเขียนให้ สัมพันธ์กัน	2.50	1.20	2.96	1.12	-1.08
---	--	------	------	------	------	-------

ตาราง 24 (ต่อ)

ข้อ	ปัญหาทางด้านการสอนเนื้อหา	ประสบการณ์ในการสอน				t
		ต่ำกว่า 5 ปี		ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป		
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
2	เวลาสำหรับฝึกทักษะการใช้ ภาษาให้นักเรียน	3.62	1.06	3.08	1.12	1.30
3	การขาดแบบฝึกทักษะการใช้ ภาษาที่มีประสิทธิภาพ	3.63	0.52	3.56	1.18	0.27
4	ความสามารถในการสอนทักษะ การใช้ภาษา	2.88	0.84	2.90	1.02	-0.08
รวม		3.16	0.76	3.13	0.96	0.09

ปัญหาการสอนการวินิจฉัยวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

1	ความรู้ความเข้าใจหลักเกณฑ์ การวินิจฉัยวรรณกรรม	2.88	1.13	3.19	1.03	-0.80
2	การคัดเลือกวรรณกรรมให้ สอดคล้องกับจุดประสงค์ของ หลักสูตร	2.75	0.89	3.23	1.00	-1.28

ตาราง 24 (ต่อ)

		ประสบการณ์ในการสอน ต่ำกว่า 5 ปี		ประสบการณ์ในการสอน ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป		
ข้อ	ปัญหาทางการสอนเนื้อหา					t
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
3	ความสามารถในการสอนทักษะ การวินิจฉัยวรรณกรรม	2.75	0.89	3.25	0.95	-1.47
	รวม	2.79	0.93	3.22	0.90	-1.27
<u>ปัญหาด้านการสอน</u>						
1	เวลาในการเตรียมการสอน	2.88	0.84	3.02	1.00	-0.39
2	การเลือกวิธีสอนให้เหมาะสม กับผู้เรียน	2.63	0.74	2.83	0.83	-0.65
3	การเลือกวิธีสอนให้เหมาะสม กับเนื้อหาวิชา	2.50	0.76	2.90	0.89	-1.21
4	การสอนให้ผู้เรียนบรรลุผลตาม จุดประสงค์ของหลักสูตร	3.00	0.54	3.21	0.94	-0.62
5	ความสามารถในการสอนให้ ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อวิชา ภาษาไทย	2.75	0.71	3.19	0.91	-1.31
6	ความสนใจของผู้เรียนที่มีต่อ เนื้อหาวิชา	2.38	0.74	3.29	0.92	-2.68**

ตาราง 24 (ต่อ)

		ประสบการณ์ในการสอน		ประสบการณ์ในการสอน		
		ต่ำกว่า 5 ปี		ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป		
ข้อ	ปัญหาทางการสอนเนื้อหา	t				
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
7	ความสอดคล้องของเนื้อหาวิชา กับจุดประสงค์ของหลักสูตร	3.00	0.54	3.31	0.81	-1.04
8	การสอนให้ครอบคลุมเนื้อหาวิชา	2.88	0.35	3.37	0.82	-1.65
9	การมีส่วนร่วมของผู้เรียนใน การทำกิจกรรมประกอบ การเรียนรู้	2.63	0.74	2.90	0.96	-0.79
10	ความเหมาะสมของเนื้อหาวิชา กับเวลาเรียน	2.88	0.64	3.25	1.03	-1.00
11	การจัดทำแผนการสอน บันทึก การสอนให้สอดคล้อง กับหลักสูตร	2.38	0.74	3.26	0.95	-3.04**
รวม		2.72	0.30	3.14	0.68	-1.73

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 24 ปัญหาทางด้านการสอนเนื้อหา พบว่า ครูภาษาไทยที่มีประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 5 ปี มีปัญหาในด้านการขาดแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาที่มีประสิทธิภาพ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.63$) รองลงมาคือเวลาสำหรับฝึกทักษะการใช้ภาษาให้แก่นักเรียน ($\bar{X} = 3.62$) ความสนใจของผู้เรียนที่มีต่อเนื้อหาวิชา และการจัดทำแผนการสอน บันทึกการสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร มีปัญหาค่าสุดในกลุ่ม ($\bar{X} = 2.38$)

ครูภาษาไทยที่มีประสบการณ์ในการสอนตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีปัญหาในด้านการขาดแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาที่มีประสิทธิภาพ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.56$) รองลงมาคือความรู้เกี่ยวกับนิรุกติศาสตร์ ($\bar{X} = 3.54$) และการเลือกวิธีสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียน มีปัญหาค่าสุดในกลุ่ม ($\bar{X} = 2.83$)

เมื่อพิจารณาปัญหาด้านการสอนเนื้อหา พบว่า ค่าเฉลี่ยรวมของครูภาษาไทยที่มีประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 5 ปี มีปัญหาด้านการสอนทักษะการใช้ภาษาสูงสุดในด้านนี้ ($\bar{X} = 3.16$) รองลงมาคือปัญหาการสอนการวินิจฉัยคำไทยและการสร้างคำไทย ($\bar{X} = 3.06$) ปัญหาค่าสุดในกลุ่ม ได้แก่ ปัญหาด้านการสอน ($\bar{X} = 2.72$) ส่วนครูภาษาไทยที่มีประสบการณ์ในการสอนตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีปัญหาด้านการสอนการวินิจฉัยคำไทยและการสร้างคำไทยสูงสุดในด้านนี้ ($\bar{X} = 3.41$) รองลงมาคือ ปัญหาการสอนการวินิจฉัยวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ($\bar{X} = 3.22$) และปัญหาการสอนทักษะการใช้ภาษา มีปัญหาค่าสุดในกลุ่ม ($\bar{X} = 3.13$)

เมื่อเปรียบเทียบปัญหาด้านการสอนเนื้อหา พบว่า ครูภาษาไทยที่มีประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 5 ปี และครูภาษาไทยที่มีประสบการณ์ในการสอนตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีปัญหาด้านการสอนเนื้อหาในแต่ละด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า ครูภาษาไทยที่มีประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 5 ปี และครูภาษาไทยที่มีประสบการณ์ในการสอนตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีปัญหาด้านการสอนเนื้อหาในด้านการสอนทักษะการใช้ภาษา การวินิจฉัยคำไทยและการสร้างคำไทย การสอนการวินิจฉัยวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องและด้านการสอนไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความสนใจของผู้เรียนที่มีต่อเนื้อหาวิชา และการจัดทำแผนการสอน บันทึกการสอน ให้สอดคล้องกับหลักสูตร ของครูภาษาไทยที่มีประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 5 ปี และครูภาษาไทยที่มีประสบการณ์ในการสอนตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = -2.68$ และ -3.04 ตามลำดับ)

ตาราง 25 เปรียบเทียบปัญหาด้านสื่อการสอนของครูผู้สอนวิชา สสท.111 จำนวนตาม
ประสบการณ์ในการสอน

		ประสบการณ์ในการสอน		ประสบการณ์ในการสอน		
		ต่ำกว่า 5 ปี		ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป		
ข้อ	ปัญหาด้านสื่อการสอน					t
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1	ความรู้ความเข้าใจในการใช้สื่อการสอนประเภทต่าง ๆ	2.50	0.54	3.08	0.90	-1.75
2	การเลือกใช้สื่อการสอนให้เหมาะสมกับประสบการณ์และวัยของผู้เรียน	2.50	0.54	3.13	0.84	-2.85**
3	ความรู้เกี่ยวกับการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ สื่อการสอน	2.50	0.54	3.21	0.89	-3.15**
4	วิธีเก็บรักษาและซ่อมบำรุงสื่อสื่อการสอน	2.37	0.52	3.23	0.90	-3.85**
5	ความสอดคล้องของสื่อการสอนกับเนื้อหาวิชา	2.63	0.52	3.27	0.82	-2.99**
6	ความทันสมัยและทันต่อเหตุการณ์ของสื่อการสอนที่มีอยู่	3.00	0.76	3.35	1.00	-1.15**
7	การจัดหาสื่อการสอนให้เพียงพอ กับความต้องการใช้งาน	3.38	0.74	3.52	1.04	-0.38
8	ความรู้ในการผลิตสื่อการสอนจากวัสดุในท้องถิ่น	3.38	0.74	3.56	0.98	-0.50

ตาราง 25 (ต่อ)

		ประสบการณ์ในการสอน				
		ต่ำกว่า 5 ปี		ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป		
ข้อ	ปัญหาด้านสื่อการสอน					t
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
9	วิธีการใช้สื่อการสอนให้บรรลุผล					
	ตามความมุ่งหมาย	3.13	0.64	3.53	0.90	-0.61
10	แหล่งวิทยาการที่ให้บริการยืม					
	สื่อการสอน	3.63	0.74	3.75	1.01	-0.34
11	ความเหมาะสมของสภาพ					
	ห้องเรียนกับการใช้สื่อการสอน	3.13	0.64	3.48	1.06	-0.92
12	ข้อจำกัดเกี่ยวกับระเบียบการใช้					
	สื่อการสอนของสถานศึกษา	3.00	0.93	3.33	1.20	-0.74
13	การขาดงบประมาณในการจัดซื้อ					
	สื่อการสอน	2.50	1.06	3.71	1.21	-2.67**
	รวม	2.89	0.39	3.38	0.70	-1.92

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 25 ปัญหาด้านสื่อการสอน ปรากฏว่าครูภาษาไทยที่มีประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 5 ปี มีปัญหาด้านแหล่งวิทยาการที่ให้บริการยืมสื่อการสอน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.63$) รองลงมาคือ การจัดหาสื่อการสอนให้เพียงพอกับความต้องการใช้งานและความรู้ในการผลิตสื่อการสอนจากวัสดุในท้องถิ่น ($\bar{X} = 3.38$) ปัญหาค่าสุดในกลุ่มนี้คือ วิธีเก็บรักษาและซ่อมบำรุงสื่อการสอน ($\bar{X} = 2.37$)

ครูภาษาไทยที่มีประสบการณ์ในการสอนตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีปัญหาด้านแหล่งวิทยาการที่ทำให้บริการยืมสื่อการสอน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.75$) รองลงมาคือ การขาดงบประมาณในการจัดซื้อสื่อการสอน ($\bar{X} = 3.71$) และปัญหาด้านผู้สอนในแง่ความรู้ความเข้าใจในการใช้สื่อการสอนประเภทต่าง ๆ ($\bar{X} = 3.08$)

เมื่อเปรียบเทียบปัญหาด้านสื่อการสอน พบว่า ครูภาษาไทยที่มีประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 5 ปี และครูภาษาไทยที่มีประสบการณ์ในการสอนตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีปัญหาด้านสื่อการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า ครูภาษาไทยที่มีประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 5 ปี และครูภาษาไทยที่มีประสบการณ์ในการสอนตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีปัญหาด้านสื่อการสอนไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การเลือกใช้สื่อการสอนให้เหมาะสมกับประสบการณ์และวัยของผู้เรียน ความรู้เกี่ยวกับการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ สื่อการสอน วิธีเก็บรักษาและซ่อมบำรุงสื่อการสอน ความสอดคล้องของสื่อการสอนกับเนื้อหาวิชา และการขาดงบประมาณในการจัดซื้อสื่อการสอน ของครูภาษาไทยที่มีประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 5 ปี และครูภาษาไทยที่มีประสบการณ์ในการสอนตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = -2.85, -3.15, -3.85, -2.99$ และ -2.67 ตามลำดับ)

ตาราง 26 เปรียบเทียบปัญหาการวัดและประเมินผลของครูผู้สอนวิชา สสท.111 จำแนกตาม
ประสบการณ์ในการสอน

		ประสบการณ์ในการสอน				
		ต่ำกว่า 5 ปี		ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป		
ข้อ	ปัญหาการวัดและประเมินผล					t
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1	การออกข้อสอบให้ตรงตาม ตารางวิเคราะห์หลักสูตร	2.88	0.84	3.15	0.99	-0.75
2	การออกข้อสอบให้ครอบคลุม เนื้อหาวิชา	2.63	0.52	2.90	0.82	-0.93
3	การเลือกวิธีการวัดและ ประเมินผลให้เหมาะสม กับเนื้อหาวิชา	2.63	0.52	2.98	0.87	-1.12
4	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ วิธีการวัดและประเมินผล	2.25	0.46	2.86	0.95	-2.93**
5	ความรู้ในการวิเคราะห์ข้อสอบ	2.63	0.74	3.02	1.11	-0.97
6	วิธีการนำผลการสอนมาใช้ ปรับปรุงการเรียนการสอน	2.50	0.54	3.00	0.85	-1.59
7	เวลาในการออกข้อสอบและ ตรวจข้อสอบ	2.38	1.19	2.85	0.94	1.28
8	ความรู้ความเข้าใจในการสร้าง ข้อสอบตามหลักการวัดผล	2.50	0.54	2.86	1.05	-0.96
9	การขาดอุปกรณ์และเครื่องมือ วัดผลการเรียน	2.50	0.54	3.08	1.03	-1.55

ตาราง 26 (ต่อ)

		ประสบการณ์ในการสอน		ประสบการณ์ในการสอน		
		ต่ำกว่า 5 ปี		ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป		
ข้อ	ปัญหาการวัดและประเมินผล					t
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
10	ความสนใจในการเตรียมตัว					
	สอบของผู้เรียน	2.75	0.89	3.06	1.06	-0.78
11	การขาดเวลาในการวัดผล					
	ระหว่างภาคเรียน	3.00	1.51	2.75	1.01	-0.61
	รวม	2.60	0.46	2.96	0.77	-1.28

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 26 ปัญหาการวัดและประเมินผล ปรากฏว่า ครูภาษาไทยที่มีประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 5 ปี มีปัญหาการวัดและประเมินผลอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า มีปัญหาในด้านการขาดเวลาในการวัดผลระหว่างภาคเรียนสูงสุดในกลุ่มนี้ ($\bar{X} = 3.00$) รองลงมาคือ การออกข้อสอบให้ตรงตามตารางวิเคราะห์หลักสูตร ($\bar{X} = 2.88$) ปัญหาต่ำสุดในกลุ่มนี้คือ ความรู้ในการวิเคราะห์ข้อสอบ ($\bar{X} = 2.25$)

ครูภาษาไทยที่มีประสบการณ์ในการสอนตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป ก็มีปัญหาในระดับปานกลางเช่นกัน โดยมีปัญหาในด้านการออกข้อสอบให้ตรงตามตารางวิเคราะห์หลักสูตร สูงสุดในกลุ่มนี้ ($\bar{X} = 3.15$) รองลงมาคือ การขาดอุปกรณ์ และเครื่องมือวัดผลการเรียน ($\bar{X} = 3.08$) ปัญหาต่ำสุดในกลุ่มนี้คือ การขาดเวลาในการวัดผลระหว่างภาคเรียน ($\bar{X} = 2.75$)

เมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการวัดและประเมินผล ปรากฏว่า ครูภาษาไทยที่มีประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 5 ปี และครูภาษาไทยที่มีประสบการณ์ในการสอนตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีพฤติกรรมการวัดและประเมินผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า ครูภาษาไทยที่มีประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 5 ปี และครูภาษาไทยที่มีประสบการณ์ในการสอนตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีพฤติกรรมการวัดและประเมินผล ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการวัดและประเมินผล ของครูภาษาไทยที่มีประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 5 ปี และครูภาษาไทยที่มีประสบการณ์ในการสอนตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = -2.93$)

เปรียบเทียบความต้องการทางด้านการสอนของครูผู้สอนวิชา การใช้ภาษาไทย เพื่องานคหกรรม
จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน

จากผลการวิจัยครั้งนี้ ได้เปรียบเทียบความต้องการทางด้านการสอนของครูผู้สอนวิชา การใช้ภาษาไทยเพื่องานคหกรรม จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน ดังแสดงในตาราง 27 - 28

ตาราง 27 เปรียบเทียบความต้องการทางด้านเทคนิควิธีสอนของครูผู้สอนวิชา สสท.111

จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน

ข้อ	ความต้องการทาง ด้านเทคนิควิธีสอน	ประสบการณ์ในการสอน ประสบการณ์ในการสอน				t
		ต่ำกว่า 5 ปี		ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป		
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1	การอบรมสัมมนาวิธีการสอน วิชาการใช้ภาษาไทยเพื่อ งานสหกรณ์	4.50	0.76	4.44	0.73	0.21
2	หนังสือเรียนและคู่มือครูวิชาการใช้ ภาษาไทยเพื่องานสหกรณ์	4.25	0.71	4.59	0.58	-1.96*
3	เทคนิควิธีสอนทักษะการใช้ภาษา ทั้ง 4 ให้สัมพันธ์กัน	4.00	1.20	4.19	0.96	-0.51
4	แบบฝึกทักษะการใช้ภาษาที่มี ประสิทธิภาพ	4.25	0.87	4.29	0.87	-0.12
5	วิธีการสอนให้ผู้เรียนเกิดเจตคติ ที่ดีต่อวิชาภาษาไทย	3.63	1.19	4.13	0.88	-1.45
6	ความรู้ในการผลิตสื่อการสอน	3.63	0.74	4.06	0.96	-1.22
7	วิธีการใช้และเลือกใช้ สื่อการสอนให้เหมาะสมกับ เนื้อหา	3.38	0.92	3.92	1.05	-1.40
8	ความรู้เกี่ยวกับศัพท์และสำนวน ที่ใช้ในงานสหกรณ์	3.63	1.06	4.02	0.98	-1.05

ตาราง 27 (ต่อ)

		ประสบการณ์ในการสอน				
		ต่ำกว่า 5 ปี		ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป		
ข้อ	ความต้องการทาง ด้านเทคนิควิธีสอน					t
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
9	วิทยาการใหม่ในการสอน					
	วิชาภาษาไทย	4.13	0.84	4.33	0.83	-0.64
	รวม	3.93	0.67	4.23	0.70	-1.14

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 27 ความต้องการทางด้านเทคนิควิธีสอน ปรากฏว่า ครูภาษาไทยที่มีประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 5 ปี มีความต้องการทางด้านเทคนิควิธีสอนอยู่ในระดับมาก โดยมีความต้องการสูงสุดในด้านการอบรมสัมมนาวิธีการสอนวิชา สสท.111 ($\bar{X} = 4.50$) รองลงมา คือ หนังสือเรียนและคู่มือครูวิชา สสท.111 และแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาที่มีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 4.25$) ความต้องการต่ำสุดในกลุ่มนี้ คือ วิธีการใช้และเลือกใช้สื่อการสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหา ($\bar{X} = 3.38$)

ครูภาษาไทยที่มีประสบการณ์ในการสอนตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีความต้องการทางด้านเทคนิควิธีสอนอยู่ในระดับมากโดยมีความต้องการสูงสุดในด้านหนังสือเรียนและคู่มือครูวิชา สสท.111 ($\bar{X} = 4.59$) รองลงมาคือ การอบรมสัมมนาวิธีการสอนวิชา สสท.111 ($\bar{X} = 4.44$) ความต้องการต่ำสุดในกลุ่มนี้คือ วิธีการใช้และเลือกใช้สื่อการสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหา ($\bar{X} = 3.92$)

เมื่อเปรียบเทียบความต้องการด้านการเทคนิควิธีสอน พบว่า ครูภาษาไทยที่มีประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 5 ปี และครูภาษาไทยที่มีประสบการณ์ในการสอนตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีความต้องการด้านการเทคนิควิธีสอน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า ครูภาษาไทยที่มีประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 5 ปี และครูภาษาไทยที่มีประสบการณ์ในการสอนตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีความต้องการด้านการเทคนิควิธีสอนไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ความต้องการหนังสือและคู่มือครูวิชา สสท.111 ของครูภาษาไทยที่มีประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 5 ปี และครูภาษาไทยที่มีประสบการณ์ในการสอนตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = -1.96$)

ตาราง 28 ความต้องการการนิเทศการสอนของครูผู้สอนวิชา สสท.111 จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน

ข้อ	ความต้องการการนิเทศ การสอน	ประสบการณ์ในการสอน				t
		ต่ำกว่า 5 ปี		ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป		
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1	การมีส่วนร่วมในการจัดทำ หลักสูตรวิชาภาษาไทย	3.75	0.71	3.81	1.06	-0.15
2	คำอธิบายเกี่ยวกับหลักสูตรและ การใช้หลักสูตรวิชาการใช้ ภาษาไทยเพื่องานสหกรณ์	3.88	0.64	4.10	0.85	-0.71
3	ความรู้เกี่ยวกับการวิเคราะห์ หลักสูตร	3.63	0.92	3.73	0.95	-0.29

ตาราง 28 (ต่อ)

		ประสบการณ์ในการสอน				
ความต้องการการนิเทศ		ต่ำกว่า 5 ปี		ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป		
ข้อ	การสอน	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	t
4	เอกสาร วัสดุและสิ่งพิมพ์ที่ เกี่ยวข้องกับการสอนวิชา การใช้ภาษาไทยเพื่องาน คหกรรม	4.00	0.54	4.15	0.99	-0.42
5	การนิเทศการสอนจาก ศึกษานิเทศก์อย่าง สม่ำเสมอ	3.75	1.17	3.71	0.89	-0.11
6	ความรู้เกี่ยวกับการนิเทศ ภายในสถานศึกษา	3.63	1.06	3.44	0.87	0.54
7	ความรู้เกี่ยวกับกิจกรรม เสริมหลักสูตรวิชา การใช้ภาษาไทย เพื่องานคหกรรม	3.88	0.84	3.86	0.84	0.03
8	การสาธิตวิธีการสอนแบบต่าง ๆ	4.25	0.71	3.53	0.99	1.69
9	การประชุมปฏิบัติการของครู ผู้สอนวิชาการใช้ภาษาไทย เพื่องานคหกรรมเพื่อจัดทำ จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	3.75	0.89	4.06	0.87	-0.93

ตาราง 28 (ต่อ)

ข้อ	ความต้องการการนิเทศ การสอน	ประสบการณ์ในการสอน ต่ำกว่า 5 ปี		ประสบการณ์ในการสอน ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป		t
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
10	ความรู้เกี่ยวกับเทคนิคการสร้าง ข้อสอบแบบต่าง ๆ	3.75	0.88	3.79	0.92	-0.11
11	ความรู้เกี่ยวกับการวิเคราะห์ ข้อสอบเพื่อสร้างข้อสอบ มาตรฐาน	3.63	0.74	3.83	0.88	-0.62
12	คำแนะนำในการผลิตสื่อการสอน อย่างง่าย ประหยัด และ มีประสิทธิภาพ	4.13	0.84	4.06	0.85	0.21
13	การอบรม สัมมนาครูผู้สอน วิชาการใช้ภาษาไทย เพื่องานคหกรรม	4.38	0.52	4.35	0.74	0.11
14	วิธีการสื่อสารโดยตรงระหว่าง ครูผู้สอนกับศึกษานิเทศก์	3.25	0.68	3.38	0.81	-0.69
	รวม	3.88	0.54	3.89	0.66	-0.05

จากตาราง 28 ความต้องการการนิเทศการสอน ปรากฏว่า ครูภาษาไทยที่มีประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 5 ปี มีความต้องการการนิเทศการสอนอยู่ในระดับมาก โดยมีความต้องการสูงสุดในด้านการอบรมสัมมนาครูผู้สอนวิชา สสท.111 ($\bar{X} = 4.38$) รองลงมา คือ การสาธิตวิธีการสอนแบบต่าง ๆ ($\bar{X} = 4.25$) ความต้องการต่ำสุดในกลุ่มนี้ คือวิธีการสื่อสารโดยตรงระหว่างครูผู้สอนกับศึกษานิเทศก์ ($\bar{X} = 3.25$)

ครูภาษาไทยที่มีประสบการณ์ในการสอนตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีความต้องการการนิเทศการสอนอยู่ในระดับมาก โดยมีความต้องการสูงสุดในด้านการอบรมสัมมนาครูผู้สอนวิชา สสท.111 ($\bar{X} = 4.35$) รองลงมาคือ เอกสาร วัสดุ และสิ่งพิมพ์ที่เกี่ยวข้องกับการสอนวิชาการใช้ภาษาไทยเพื่องานคหกรรม ($\bar{X} = 4.15$) ความต้องการต่ำสุดในกลุ่มนี้ คือ วิธีการสื่อสารโดยตรงระหว่างครูผู้สอนกับศึกษานิเทศก์ ($\bar{X} = 3.38$)

เมื่อเปรียบเทียบความต้องการการนิเทศการสอน พบว่า ครูภาษาไทยที่มีประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 5 ปี และครูภาษาไทยที่มีประสบการณ์ในการสอนตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีความต้องการการนิเทศการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า ครูภาษาไทยที่มีประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 5 ปี และครูภาษาไทยที่มีประสบการณ์ในการสอนตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีความต้องการการนิเทศการสอนไม่แตกต่างกัน

สำหรับคำถามปลายเปิดในตอนท้ายของแบบสอบถาม ที่เปิดโอกาสให้ผู้ตอบได้เสนอปัญหาและความต้องการทางด้านการสอนเพิ่มเติมนั้น ครูผู้สอนวิชา สสท.111 ได้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งมีความสำคัญพอสรุปได้ดังนี้

1. หลักสูตรวิชา สสท.111 ระบุไว้กว้างเกินไป เนื้อหาวิชาไม่ได้กำหนดไว้อย่างชัดเจน ทำให้ผู้สอนไม่สามารถกำหนดขอบข่ายของเนื้อหาได้แน่นอน
2. ครูผู้สอนวิชา สสท.111 ขาดความรู้เกี่ยวกับวิชาชีพทางด้านหน้า อาหาร และคหกรรม ทำให้ไม่สามารถกำหนดเนื้อหาวิชาให้เหมาะสมกับนักศึกษาในแต่ละแผนกวิชาได้
3. นักศึกษามีความรู้ทางด้านภาษาไทยอยู่ในเกณฑ์ต่ำ เนื่องจากการเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ไม่มีการสอบคัดเลือก เพราะนักศึกษาสมัครเรียนไม่ครบตามจำนวนที่ต้องการรับสมัคร

4. การกำหนดจุดประสงค์รายวิชาไม่สอดคล้องกับจำนวนชั่วโมงเรียน ซึ่งมีเพียง
สัปดาห์ละ 2 คาบ ทำให้ไม่สามารถสอนได้ครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ในจุดประสงค์รายวิชา
5. เนื้อหาวิชาที่ระบุไว้ในคำอธิบายรายวิชามีมากและกว้าง แต่เวลาสอนมีน้อย คือ
สัปดาห์ละ 2 คาบ ทำให้ไม่สามารถสอนได้ครบถ้วนตามที่ระบุไว้ในคำอธิบายรายวิชา
6. ครูผู้สอนวิชา สสท.111 ขาดหนังสือและคู่มือครูที่จะเป็นแนวทางในการเรียน
การสอน
7. ผู้บริหารไม่ให้ความสำคัญในด้านสื่อการสอนวิชา สสท.111 มากนัก เนื่องจาก
นักศึกษาที่เรียนรายวิชานี้มีจำนวนน้อยเมื่อเทียบกับรายวิชาภาษาไทยวิชาอื่น
8. ขาดห้องเรียนที่เหมาะสมกับการใช้สื่อการสอนวิชา สสท.111
9. ควรจัดการประชุมเกี่ยวกับหลักสูตรวิชา สสท.111 เพื่อให้ครูผู้สอนมีความเข้าใจ
ตรงกัน
10. ศึกษาวิเคราะห์ควรติดตามผลการเรียนการสอนวิชา สสท.111 เพื่อจะได้นำข้อมูลไป
ใช้ในการปรับปรุงหลักสูตรวิชา สสท.111 ให้ชัดเจนและละเอียดยิ่งขึ้น
11. ควรจัดการอบรมและสัมมนาครูผู้สอนวิชา สสท.111 โดยเร็ว

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบปัญหาเกี่ยวกับความเข้าใจจุดประสงค์หลักสูตรของครูผู้สอนวิชา สสท.111
2. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบปัญหาทางด้านการสอนเนื้อหาในรายวิชา สสท.111 ซึ่งประกอบด้วย ทักษะการใช้ภาษาที่เกี่ยวข้องกับงานคหกรรม การวินิจฉัยค่าไทยและการสร้างค่าไทยที่ใช้ในงานคหกรรมและการวินิจฉัยวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับงานคหกรรม
3. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบปัญหาด้านสื่อการสอนของครูผู้สอนวิชา สสท.111
4. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบปัญหาด้านการวัดและประเมินผลของครูผู้สอนวิชา สสท.111
5. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความต้องการทางด้านเทคนิควิธีสอนของครูผู้สอนวิชา สสท.111
6. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความต้องการการนิเทศการสอนของครูผู้สอนวิชา สสท.111

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูภาษาไทย สังกัดกรมอาชีวศึกษา จำนวน 60 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งพวก (Stratified Random Sampling) โดยคำนึงถึงสัดส่วนของประชากรครูภาษาไทยในแต่ละภาค

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ใช้แบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วยข้อมูลส่วนตัวของครูภาษาไทย ปัญหาและความต้องการทางด้านการสอนของครูผู้สอนวิชา สสท.111 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) กำหนดระดับปัญหาและความต้องการไว้ 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และ

น้อยที่สุด นอกจากนี้ ตอนท้ายของแบบสอบถามแต่ละส่วนเป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open Ended Questionnaires)

การรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บข้อมูลทางไปรษณีย์ โดยส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่าง ได้รับแบบสอบถามคืนมาครบตามจำนวน 60 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีการทางสถิติดังนี้

1. แบบสอบถามปลายเปิดและสถานการณ์ของครูภาษาไทย วิเคราะห์คำถามโดยใช้ค่าร้อยละของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

2. แบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า วิเคราะห์โดยวิธีหาค่าเฉลี่ยของแต่ละข้อ และใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายคะแนนดังนี้

4.51 - 5.00 หมายความว่า มีปัญหาและความต้องการมากที่สุด

3.51 - 4.50 หมายความว่า มีปัญหาและความต้องการมาก

2.51 - 3.50 หมายความว่า มีปัญหาและความต้องการปานกลาง

1.51 - 2.50 หมายความว่า มีปัญหาและความต้องการน้อย

1.00 - 1.50 หมายความว่า มีปัญหาและความต้องการน้อยที่สุด

3. เปรียบเทียบความแตกต่างรายเฉลี่ยในด้านปัญหาและความต้องการทางด้านการสอนโดยจำแนกตามประสบการณ์ในการสอน ใช้ t-test

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพอสรุปได้ดังนี้

1. สถานภาพของครูภาษาไทย

1.1 ครูภาษาไทยส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีวุฒิปริญญาตรีและมีประสบการณ์ในการสอนตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป

1.2 ครูภาษาไทยส่วนใหญ่มีจำนวนชั่วโมงการสอนทุกวิชาต่อสัปดาห์ ตั้งแต่ 25 ชั่วโมงขึ้นไป และมีจำนวนชั่วโมงสอนวิชาภาษาไทยต่อสัปดาห์ ตั้งแต่ 25 ชั่วโมงขึ้นไป

1.3 ครูภาษาไทยส่วนใหญ่ไม่เคยเข้ารับการอบรมสัมมนาเกี่ยวกับการสอนวิชาการใช้ภาษาไทยเพื่องานคหกรรม

1.4 ครูภาษาไทยส่วนใหญ่ให้เหตุผลในการสอนวิชาการใช้ภาษาไทยเพื่องานคหกรรมว่าเป็นเพราะเรียนวิชาภาษาไทยเป็นวิชาเอก

1.5 ครูภาษาไทยส่วนใหญ่มีหน้าที่พิเศษ 1 หน้าที่

1.6 ครูภาษาไทยส่วนใหญ่ใช้วิธีสอนแบบบรรยายและการแบ่งกลุ่มทำงาน และค้นคว้า

1.7 ครูภาษาไทยส่วนใหญ่ไม่ได้ทำตารางวิเคราะห์หลักสูตรวิชาการใช้ภาษาไทยเพื่องานคหกรรม

1.8 ครูภาษาไทยส่วนใหญ่ ทำเอกสารประกอบการสอนวิชาการใช้ภาษาไทยเพื่องานคหกรรมเป็นบางหัวข้อ

1.9 ครูภาษาไทยส่วนใหญ่ ใช้หนังสือ วารสาร และสิ่งพิมพ์เป็นสื่อการสอน

1.10 ครูภาษาไทยส่วนใหญ่ใช้การสอบข้อเขียนแบบปรนัยและการสังเกตในการวัดและประเมินผล

2. ปัญหาทางด้านการสอน

2.1 ปัญหาเกี่ยวกับความเข้าใจจุดประสงค์ของหลักสูตร

ครูภาษาไทยมีปัญหาเกี่ยวกับความเข้าใจจุดประสงค์ของหลักสูตรอยู่ในระดับปานกลาง

2.2 ปัญหาทางด้านการสอนเนื้อหา

ครูภาษาไทยมีปัญหาด้านการสอนเนื้อหาอยู่ในระดับปานกลาง ทั้ง 4 ด้าน คือ ปัญหาการสอนวินิจัยคำไทยและการสร้างคำไทย ปัญหาการสอนทักษะการใช้ภาษา ปัญหาการสอนการวินิจัยวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องและปัญหาทางด้านการสอนเนื้อหาเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ปัญหาการขาดแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาที่มีประสิทธิภาพมีปัญหามาก

2.3 ปัญหาด้านสื่อการสอน

ครูภาษาไทยมีปัญหาด้านสื่อการสอนอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ปัญหาแหล่งวิทยาการที่ให้บริการยืมสื่อการสอน การขาดงบประมาณในการจัดซื้อสื่อการสอนและความรู้ในการผลิตสื่อการสอนจากวัสดุในท้องถิ่น มีปัญหาอยู่ในระดับมาก

2.4 ปัญหาการวัดและประเมินผล

ครูภาษาไทยมีปัญหาด้านการวัดและประเมินผลอยู่ในระดับปานกลาง

3. ความต้องการทางด้านการสอน

3.1 ความต้องการทางด้านเทคนิควิธีสอน

ครูภาษาไทยมีความต้องการทางด้านเทคนิควิธีสอนอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความต้องการหนังสือเรียนและคู่มือครูวิชาภาษาไทยเพื่องานกิจกรรมมีอยู่ในระดับมากที่สุด

3.2 ความต้องการเกี่ยวกับการนิเทศการสอน

ครูภาษาไทยมีความต้องการเกี่ยวกับการนิเทศการสอนอยู่ในระดับมาก

4. เปรียบเทียบปัญหาทางด้านการสอนของครูผู้สอนวิชา สสท.111 โดยจำแนกตามประสบการณ์ในการสอน

4.1 ปัญหาเกี่ยวกับความเข้าใจจุดประสงค์ของหลักสูตร

ครูผู้สอนวิชา สสท.111 ที่มีประสบการณ์ต่างกัน มีปัญหาเกี่ยวกับความเข้าใจจุดประสงค์ของหลักสูตร ไม่แตกต่างกัน

4.2 ปัญหาทางด้านการสอนเนื้อหา

ครูผู้สอนวิชา สสท.111 ที่มีประสบการณ์ต่างกันมีปัญหาทางด้านการสอนเนื้อหา ไม่แตกต่างกัน

4.3 ปัญหาด้านสื่อการสอน

ครูผู้สอนวิชา สสท.111 ที่มีประสบการณ์ต่างกัน มีปัญหาทางด้านสื่อการสอน ไม่แตกต่างกัน

4.4 ปัญหาการวัดและประเมินผล

ครูผู้สอนวิชา สสท.111 ที่มีประสบการณ์ต่างกัน มีปัญหาการวัดและประเมินผลไม่แตกต่างกัน

5. เปรียบเทียบความต้องการทางการทางการสอนของครูผู้สอนวิชา สสท.111

โดยจำแนกตามประสบการณ์ในการสอน

5.1 ความต้องการทางด้านเทคนิควิธีสอน

ครูผู้สอนวิชา สสท.111 ที่มีประสบการณ์ต่างกัน มีความต้องการทางด้านเทคนิควิธีสอนไม่แตกต่างกัน

5.2 ความต้องการการนิเทศการสอน

ครูผู้สอนวิชา สสท.111 ที่มีประสบการณ์ต่างกัน มีความต้องการการนิเทศการสอนไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

ผลการวิจัยครั้งนี้ มีประเด็นสำคัญในการอภิปรายดังนี้

1. ปัญหาทางการสอน

1.1 ปัญหาเกี่ยวกับความเข้าใจจุดประสงค์ของหลักสูตร จากผลการศึกษาพบว่า ครูภาษาไทยมีปัญหาความเข้าใจจุดประสงค์ของหลักสูตรอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เนื่องจากครูผู้สอนวิชา สสท.111 ส่วนใหญ่ใช้คำอธิบายรายวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรเป็นหลักในการเรียบเรียงเนื้อหาวิชาที่สอน เนื่องจากไม่มีหนังสือเรียนและคู่มือครู จึงทำให้ครูผู้สอนวิชา สสท.111 ต้องศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรมากขึ้นย่อมส่งผลให้ครูผู้สอนวิชา สสท.111 มีความเข้าใจจุดประสงค์ของหลักสูตรเพิ่มขึ้น ทำให้ปัญหาเกี่ยวกับความเข้าใจจุดประสงค์ของหลักสูตรอยู่ในระดับปานกลาง

1.2 ปัญหาทางการสอนเนื้อหา จากผลการศึกษาพบว่า ครูภาษาไทยมีปัญหาทางการสอนเนื้อหาอยู่ในระดับปานกลาง ทั้ง 4 ด้าน คือปัญหาทางการสอน การวินิจฉัยค่าไทยและการสร้างค่าไทย ปัญหาการสอนทักษะการใช้ภาษา ปัญหาการสอนการวินิจฉัยวรรณคดี

กรรมที่เกี่ยวข้อง และปัญหาทางการสอนเนื้อหา เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจะเห็นได้ว่าปัญหาการขาดแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาที่มีประสิทธิภาพเป็นปัญหาที่พบสูงสุด ทั้งนี้่าจะเป็นเพราะในรายวิชา สสท.111 ไม่มีหนังสือเรียนและคู่มือครูที่ใช้ประกอบในการเรียนการสอน จึงขาดแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาที่เกี่ยวข้องกับรายวิชา สสท.111 ด้วย ซึ่งการเรียนการสอน ในวิทยาลัยอาชีวศึกษาโดยทั่วไป จะเน้นการศึกษาทางด้านวิชาชีพ ทำให้ความสนใจในการเรียนวิชาพื้นฐาน เช่น วิชาภาษาไทยของผู้เรียนมีน้อย ดังที่ พจนานพร เขียงว่อง (2528 :38) ได้กล่าวถึงทัศนคติของนักเรียนอาชีวศึกษาว่า นักเรียนระดับอาชีวศึกษาส่วนใหญ่มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อวิชาภาษาไทยด้วยเห็นว่าไม่ใช่วิชาชีพที่ตนสนใจ ดังนั้น ครูภาษาไทยจึงควรศึกษาค้นคว้า เนื้อหาวิชาภาษาไทยให้สัมพันธ์กับวิชาชีพของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ สมทรง ศิริรัมย์ (2529 : 2) ที่กล่าวถึงการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยในสถาบันอาชีวศึกษาว่า ควรมีลักษณะเฉพาะเพื่อเสริมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพสอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน ให้มีรายละเอียดของเนื้อหากิจกรรมและแบบฝึกหัด ที่สัมพันธ์กับวิชาชีพของผู้เรียนการสร้างแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาที่มีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับเนื้อหาวิชาชีพคหกรรมจึงอาจเป็นวิธีหนึ่งที่ช่วยลดปัญหาทางการสอนเนื้อหาได้

1.3 ปัญหาด้านสื่อการสอน จากผลการศึกษาพบว่าครูภาษาไทยมีปัญหาด้านสื่อการสอนอยู่ในการระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ปัญหาแหล่งวิทยาการที่ให้บริการยืมสื่อการสอน การขาดงบประมาณในการจัดสื่อการสอนและความรู้ในการผลิตสื่อการสอน จากวัสดุในท้องถิ่น เป็นปัญหาที่พบสูงสุดในด้านนี้ ทั้งนี้เนื่องจากแหล่งวิทยาการที่ให้บริการยืมสื่อการสอน มีจำนวนน้อยและอยู่ในกรุงเทพมหานครเป็นส่วนใหญ่ อีกทั้งขาดการประชาสัมพันธ์ ทำให้ครูภาษาไทยไม่ทราบว่าจะสามารถยืมสื่อการสอนได้จากแหล่งใดบ้าง นอกจากนี้ กรมอาชีวศึกษาก็มิได้จัดเตรียมแหล่งบริการสื่อการสอนสำหรับครู ทั้งในระดับจังหวัด ระดับภาค และกรมอาชีวศึกษายังขาดงบประมาณในการจัดซื้อสื่อการสอนซึ่งเป็นปัญหาที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่ทำให้ครูภาษาไทยไม่สามารถจัดหาสื่อการสอนมาใช้ในการเรียนการสอนได้ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นุชรินทร์ พันธ์ขาว (2522 : ค) ที่พบว่า ครูไม่ทราบแหล่งบริการสื่อการสอนทั้งในและนอกโรงเรียน ขาดงบประมาณในการจัดซื้อสื่อการสอนและไม่ได้รับความสะดวกใน

การติดต่อขอซื้อสื่อการสอนจากภายนอกโรงเรียน ปัญหาที่พบมากอีกปัญหาหนึ่งคือความรู้ในการผลิตสื่อการสอนจากวัสดุในท้องถิ่น ซึ่งการนำวัสดุในท้องถิ่นมาใช้ผลิตการสอนจะทำให้ประหยัดทั้งเวลาและค่าใช้จ่าย ดังนั้นจึงควรจัดให้มีการอบรมการผลิตสื่อการสอนจากวัสดุในท้องถิ่น ให้แก่ครูภาษาไทยโดยจัดการอบรมเป็นภาค ตามพื้นที่ที่มีสภาพทางภูมิศาสตร์ใกล้เคียงกัน

1.4 ปัญหาการวัดและประเมินผล จากผลการศึกษา พบว่า ครูภาษาไทยที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีปัญหาด้านการวัดและประเมินผลอยู่ในระดับปานกลาง ปัญหาที่พบสูงสุดในด้านนี้คือการออกข้อสอบให้ตรงตามตารางวิเคราะห์หลักสูตร ทั้งนี้เนื่องจากครูภาษาไทยที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ (ร้อยละ 83.33) ไม่ได้ทำตารางวิเคราะห์หลักสูตร มีเพียงร้อยละ 16.67 เท่านั้น ที่ได้ทำตารางวิเคราะห์หลักสูตรวิชา สสท.111 แสดงให้เห็นว่า ครูภาษาไทยที่เป็นกลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญในการทำตารางวิเคราะห์หลักสูตรน้อยมาก ซึ่งอาจจะเป็นเพราะการขาดความรู้ความเข้าใจในการทำตารางวิเคราะห์หลักสูตรและขาดความรู้ความเข้าใจในการสร้างข้อคำถามตามหลักการวัดผล (ปองจิต อ่อนเฒ่า, 2521 : จ - ฉ) เนื่องจากครูภาษาไทยต้องสร้างข้อคำถามให้ตรงตามจำนวนข้อและระดับของพฤติกรรมตามที่กำหนดไว้ในตารางวิเคราะห์หลักสูตรว่าเป็นคำถามที่ใช้วัดความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ หรือการประเมินค่า จึงทำให้เกิดปัญหาในการออกข้อสอบให้ตรงตามตารางวิเคราะห์หลักสูตรดังกล่าว ดังนั้นจึงควรมีการรณรงค์ให้ครูภาษาไทยในวิทยาลัยอาชีวศึกษาเห็นความสำคัญของการทำตารางวิเคราะห์หลักสูตรให้มากขึ้น โดยอาจจัดการอบรมทำตารางวิเคราะห์หลักสูตรวิชา สสท.111 หรือรายวิชาภาษาไทยอื่น ๆ ที่มีสอนในวิทยาลัยอาชีวศึกษา และเน้นในเรื่องของการสร้างคำถามที่ใช้ในการวัดและประเมินผลให้ตรงตามตารางวิเคราะห์หลักสูตร ซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งแก่ครูภาษาไทยในวิทยาลัยอาชีวศึกษา

2. ความต้องการทางด้านการสอน

2.1 ความต้องการทางด้านเทคนิควิธีสอน จากผลการศึกษาพบว่า ครูภาษาไทยที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความต้องการด้านเทคนิควิธีสอนอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าความต้องการหนังสือเรียนและคู่มือครูวิชา สสท.111 มีอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากรายวิชานี้ไม่มีหนังสือเรียนและคู่มือครู ครูต้องเรียบเรียงเนื้อหาวิชาโดยอาศัยคำอธิบายรายวิชา

เป็นหลักและคำอธิบายรายวิชาที่มีรายละเอียดน้อยเกินไป ครูผู้สอนจึงเลือกสอนตามหัวข้อที่ตนเองนัด ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชานาญ ศรีม่วงศักดิ์ (2526 : 93 - 103) ที่พบว่า ครูภาษาไทยในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 8 ต้องการให้จัดหาคู่มือครูทุกรายวิชา ก่อนเปิดภาคเรียน และจัดหาเอกสารประกอบการสอนเพิ่มเติม จะเห็นได้ว่า ครูภาษาไทยทั้งในระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษามีความต้องการที่คล้ายคลึงกัน ทางด้านเทคนิควิธีสอน ซึ่งมีส่วนช่วยให้ครูภาษาไทยสามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการสอนได้เป็นอย่างดี

2.2 ความต้องการเกี่ยวกับการนิเทศการสอน จากผลการศึกษา พบว่า ครูภาษาไทยที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความต้องการเกี่ยวกับการนิเทศการสอนอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ตติยา ไสรัสสุระไศ (2523 : 85 - 92) ที่พบว่าครูภาษาไทยในโรงเรียนมัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร ได้รับการนิเทศอยู่ในระดับน้อยแต่มีความต้องการการนิเทศอยู่ในระดับมาก และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชานาญ ศรีม่วงศักดิ์ (2526 : 93 - 103) และสมสันติ กองสาสนะ (2529 : 188 - 193) ที่พบว่า ครูภาษาไทยในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 8, 9 มีความต้องการการนิเทศอยู่ในระดับมาก ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการนิเทศการสอนเป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่ง ที่ครูภาษาไทยในโรงเรียนมัธยมศึกษา และอาชีวศึกษาต้องการให้ศึกษานิเทศก์ช่วยในการแก้ไขและพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทย

เมื่อพิจารณาดตามระดับความต้องการแล้ว พบว่า ความต้องการสูงสุดในด้านนี้ คือความต้องการอบรมสัมมนาครูผู้สอนวิชา สสท.111 ทั้งนี้เนื่องจากตั้งแต่ปี พ.ศ. 2527 ที่ได้เริ่มเปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมศาสตร์เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน (พ.ศ. 2534) กรมอาชีวศึกษาไม่เคยจัดการอบรมครูผู้สอนวิชา สสท.111 จึงทำให้ครูภาษาไทยมีความต้องการการอบรมสัมมนาเกี่ยวกับวิชานี้มาก

3. เปรียบเทียบปัญหาด้านการสอนเนื้อหาของครูผู้สอนวิชา สสท. 111 โดยจำแนกตามประสบการณ์ในการสอน

3.1 ปัญหาเกี่ยวกับความเข้าใจจุดประสงค์ของหลักสูตร จากผลการศึกษา พบว่า ครูภาษาไทยที่มีประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 5 ปี มีปัญหาเกี่ยวกับความเข้าใจจุดประสงค์ของหลักสูตรไม่แตกต่างกับครูภาษาไทยที่มีประสบการณ์ในการสอนตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป ซึ่งไม่เป็นไป

ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ การที่ผลการศึกษาเป็นเช่นนี้อาจจะเนื่องจากหลักสูตรวิชา สสท.111 เป็นหลักสูตรที่เริ่มประกาศใช้เมื่อปี พ.ศ. 2527 ทำให้ครูภาษาไทยที่มีประสบการณ์ในการสอนตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป ก็ต้องมาเริ่มศึกษาการใช้หลักสูตรและทำความเข้าใจเกี่ยวกับจุดประสงค์ของหลักสูตร เช่นเดียวกับครูภาษาไทยที่มีประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 5 ปี ดังนั้น ถึงแม้ว่าประสบการณ์ในการสอนจะแตกต่างกันก็ไม่ได้ทำให้ครูภาษาไทยประสบปัญหาในการสอนแตกต่างกัน

3.2 ปัญหาทางด้านการสอนเนื้อหา จากผลการศึกษา พบว่า ครูภาษาไทยที่มีประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 5 ปี มีปัญหาด้านการสอนเนื้อหาไม่แตกต่างกับครูภาษาไทยที่มีประสบการณ์ในการสอนตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความสนใจของผู้เรียนที่มีต่อเนื้อหาวิชา รวมทั้งการจัดทำแผนการสอนและบันทึกการสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตรนั้นของครูภาษาไทยที่มีประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 5 ปี และครูภาษาไทยที่มีประสบการณ์ในการสอนตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในด้านความสนใจของผู้เรียนที่มีต่อเนื้อหาวิชานั้น ครูภาษาไทยที่มีประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 5 ปี มีปัญหาในด้านนี้มากกว่าครูภาษาไทยที่มีประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 5 ปี ทั้งนี้ อาจจะเป็นเพราะครูภาษาไทยที่มีประสบการณ์น้อยมีความกระตือรือร้นในการสอนและพยายามหาวิธีที่จะเร่งเร้าความสนใจของผู้เรียนมากกว่าครูภาษาไทยที่มีประสบการณ์ในการสอนมาก จึงทำให้มีปัญหาในเรื่องความสนใจของผู้เรียนที่มีต่อเนื้อหาวิชาน้อยกว่า นอกจากนี้ ปัญหาในการจัดทำแผนการสอนและบันทึกการสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตรนั้น ครูภาษาไทยที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีปัญหาในด้านนี้มากกว่าครูภาษาไทยที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี ทั้งนี้ อาจจะเป็นเพราะตั้งแต่ปีการศึกษา 2532 เป็นต้นมา วิทยาลัยในสังกัดกรมอาชีวศึกษาได้เปลี่ยนแปลงการทำงานแผนการสอนและบันทึกการสอน โดยครูผู้สอนจะต้องทำการวิเคราะห์หลักสูตรเพิ่มเติมจากเดิมที่ไม่ต้องทำ ซึ่งอาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ครูภาษาไทยที่มีประสบการณ์มากต้องศึกษาวิธีการวิเคราะห์หลักสูตรเพิ่มขึ้น ทำให้ประสบปัญหาในการจัดทำแผนการสอน และบันทึกการสอนมากกว่าครูภาษาไทย ที่มีประสบการณ์น้อย

3.3 ปัญหาด้านสื่อการสอน จากผลการศึกษาพบว่า ครูภาษาไทยที่มีประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 5 ปี มีปัญหาด้านสื่อการสอนไม่แตกต่างกับครูภาษาไทยที่มีประสบการณ์ใน

การสอนตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การเลือกใช้สื่อการสอนให้เหมาะสมกับประสบการณ์และวัยของผู้เรียน ความรู้เกี่ยวกับการจัดซื้อ วัสดุอุปกรณ์การสอน วิธีเก็บรักษาและซ่อมบำรุงสื่อการสอน ความสอดคล้องของสื่อการสอนกับ เนื้อหาวิชา และการขาดงบประมาณในการจัดซื้อสื่อการสอนของครูภาษาไทยที่มีประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 5 ปี และครูภาษาไทยที่มีประสบการณ์ในการสอนตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะครูภาษาไทยในวิทยาลัยอาชีวศึกษา ที่มีประสบการณ์ในการสอนตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีการใช้สื่อการสอนน้อย (วิไลลักษณ์ วัฒนานนท์. 2528 : 58 - 62) ดังนั้น จึงมีปัญหในการเลือกสื่อการสอนให้เหมาะสมกับประสบการณ์และ วัยของผู้เรียน ซึ่งจะส่งผลไปถึงความรู้เกี่ยวกับการจัดซื้อ วัสดุอุปกรณ์การสอน วิธีเก็บรักษา และซ่อมบำรุงสื่อการสอน ความสอดคล้องของสื่อการสอนและเนื้อหาวิชา และการขาดงบประมาณ ในการจัดซื้อสื่อการสอน ซึ่งในด้านงบประมาณในการจัดซื้อสื่อการสอนนั้น ในสถานศึกษา สังกัด กรมอาชีวศึกษาส่วนใหญ่ มีงบประมาณด้านนี้จำกัด เนื่องจากงบประมาณส่วนใหญ่ จะมุ่งเน้นใน ด้านการจัดซื้อวัสดุฝึกทางด้านวิชาชีพให้แก่แก่นักเรียน ดังนั้นจึงทำให้งบประมาณในการจัดซื้อ สื่อการสอนวิชาภาษาไทย และวิชาพื้นฐานอื่น ๆ มีน้อย ทำให้เกิดปัญหาการขาดงบประมาณใน การจัดซื้อสื่อการสอน เพื่อนำมาใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนซึ่งจะช่วยให้การสอนน่าสนใจ ผู้เรียน ไม่เบื่อหน่ายและช่วยให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนที่น่าพึงพอใจ

3.4 ปัญหาการวัดและประเมินผล จากผลการศึกษาพบว่า ครูภาษาไทยที่มี ประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 5 ปี มีปัญหาในการวัดและประเมินผลไม่แตกต่างกับครูภาษาไทย ที่มีประสบการณ์ในการสอนตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และขัดแย้งกับ ผลการวิจัยของเกรียงศักดิ์ ศรีไพโรจน์ (2529 : ค - ง) ที่พบว่า ครูภาษาไทยที่มี ประสบการณ์ในการสอนระหว่าง 1 - 8 ปี ประสบปัญหาเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลมากกว่า ครูภาษาไทยที่มีประสบการณ์ในการสอนมากกว่า 8 ปีขึ้นไป เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการวัดและประเมินผลของครูภาษาไทยที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี และครูภาษาไทยที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา ส่วนใหญ่มีการเปลี่ยนแปลงวิธีการวัดและ

ประเมินผลจากวิธีการวัดและประเมินผลแบบอิงเกณฑ์มาเป็นวิธีการวัดและประเมินผลแบบอิงกลุ่ม ซึ่งจะต้องแปลงคะแนนดิบมาเป็นคะแนนที่ (T - Score) ซึ่งเป็นวิธีการที่ซับซ้อนขึ้นจึงอาจทำให้ครูภาษาไทยที่มีประสบการณ์ในการสอนตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป ต้องทำความเข้าใจกับวิธีการวัดและประเมินผลเพิ่มขึ้น จึงทำให้มีปัญหาค้นในด้านนี้มากกว่าครูภาษาไทยที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี นอกจากนี้ ครูภาษาไทยในสังกัดกรมอาชีวศึกษายังไม่เคยได้รับการอบรมในเรื่องการวัดและประเมินผลวิชาภาษาไทย ทำให้มีปัญหาค้นในด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการวัดและประเมินผล

4. เปรียบเทียบความต้องการทางด้านการสอนของครูผู้สอนวิชา สสท.111 โดยจำแนกตามประสบการณ์ในการสอน

4.1 ความต้องการทางด้านเทคนิควิธีสอน จากผลการศึกษา พบว่า ครูภาษาไทยที่มีประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 5 ปี มีความต้องการทางด้านเทคนิควิธีสอนไม่แตกต่างกับครูภาษาไทยที่มีประสบการณ์ในการสอนตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ความต้องการหนังสือเรียนและคู่มือครูวิชา สสท.111 ของครูภาษาไทยที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี และครูภาษาไทยที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะรายวิชา สสท.111 นี้ไม่มีหนังสือเรียนและคู่มือครู ครูภาษาไทยที่มีประสบการณ์ในการสอนตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป ได้ประสบปัญหาในด้านหนังสือเรียนและคู่มือครูวิชา สสท.111 มาเป็นเวลานานพอสมควร ซึ่งอาจทำให้เกิดความต้องการในด้านนี้มากกว่าครูภาษาไทยที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปีได้ นอกจากนี้ จะเห็นได้ว่า ความต้องการในการอบรมสัมมนาวิธีสอนวิชา สสท.111 รวมทั้งหนังสือเรียนและคู่มือครูวิชา สสท.111 เป็นความต้องการสูงสุด 2 อันดับแรกของครูภาษาไทยที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับการสรุปผลการดำเนินงานศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาในเรื่องสำคัญของกรมอาชีวศึกษา (กรมอาชีวศึกษา. 2528 : ไม่มีเลขหน้า) ที่พบว่าครูอาจารย์ส่วนมากไม่เคยได้เข้าร่วมการอบรม ประชุม สัมมนาสำหรับเตรียมครู-อาจารย์ เพื่อสนับสนุนการสอนตามหลักสูตร ที่เป็นเช่นนี้อาจจะเนื่องมาจากผู้บริหารสถานศึกษาไม่เห็นความสำคัญและผลที่จะได้รับ

จากการส่งบุคลากรเข้ารับการอบรม สัมมนา รวมทั้งครู-อาจารย์ ยังขาดความกระตือรือร้นที่จะพัฒนาตนเองหรือเห็นว่า เมื่อเข้ารับการอบรม สัมมนา แล้วจะส่งผลกระทบต่องานประจำคือ การเรียนการสอน ดังนั้นเมื่อครูไม่ได้รับโอกาสในการอบรมสัมมนา จึงทำให้เกิดความต้องการในการรับการอบรม สัมมนาโดยเฉพาะในด้านวิธีสอน อีกประการหนึ่งสำหรับความต้องการในด้านหนังสือเรียนและคู่มือครูวิชา สสท.111 เนื่องจากรายวิชานี้ไม่มีหนังสือเรียนและคู่มือครู ดังนั้นเพื่อที่จะให้การเรียนการสอนวิชา สสท.111 มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น กรมอาชีวศึกษาจึงควรจะเร่งดำเนินการในการผลิตหนังสือเรียนและคู่มือครูให้ทันกับความต้องการของครูผู้สอนวิชา สสท.111

4.2 ความต้องการการนิเทศการสอน จากผลการศึกษาพบว่า ครูภาษาไทยที่มีประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 5 ปี มีความต้องการทางด้านการนิเทศการสอนไม่แตกต่างกับครูภาษาไทยที่มีประสบการณ์ในการสอนตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความต้องการอบรมสัมมนาของครูผู้สอนวิชา สสท. 111 เป็นความต้องการสูงสุดของครูภาษาไทยที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ วิไลลักษณ์ วัฒนานนท์ (2528 : 4) ว่าการอบรมครูวิชาภาษาไทยในวิทยาลัยอาชีวศึกษามีน้อย และไม่เคยได้รับความช่วยเหลือจากศึกษานิเทศก์วิชาภาษาไทย นอกจากนี้ครูผู้สอนวิชา สสท.111 ส่วนใหญ่ยังไม่เคยเข้ารับการอบรมสัมมนาเกี่ยวกับวิชา สสท.111 ดังนั้น จึงทำให้ครูภาษาไทยที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน มีความต้องการทางด้านการนิเทศการสอนไม่แตกต่างกัน

ผลการวิจัยเรื่องการศึกษาปัญหาและความต้องการทางด้านการสอนของครูผู้สอนวิชา สสท.111 โดยสรุปแล้ว ปรากฏว่า ปัญหาทางด้านการสอนของครูผู้สอนวิชา สสท.111 โดยเฉลี่ยทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง แต่ครูผู้สอนวิชา สสท.111 มีความต้องการอย่างมากในด้านเทคนิควิธีสอน และการนิเทศการสอน มีประเด็นปัญหาที่ควรจะได้รับแก้ไขอย่างเร่งด่วนคือ การจัดทบทวนหนังสือเรียนและคู่มือครูวิชา สสท.111 และการจัดการอบรม สัมมนา ครูผู้สอนวิชา สสท.111 เพื่อช่วยลดปัญหาในการจัดการเรียนการสอน และเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนการสอนวิชา สสท.111

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. กรมอาชีวศึกษาและศึกษานิเทศก์ภาษาไทย ควรจัดให้มีการอบรม สัมมนา เกี่ยวกับเทคนิคการสอน การจัดทำแผนการสอนและบันทึกการสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร การเลือกใช้สื่อการสอนและความรู้เกี่ยวกับการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์การสอน วิธีเก็บรักษาและซ่อมบำรุงสื่อการสอน รวมทั้งวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนในรายวิชา สสท.111 การใช้ภาษาไทยเพื่องานคหกรรมให้แก่ครูผู้สอน เพื่อให้เข้าใจแนวทางการสอนให้ตรงกันทั้งยังเป็น การเพิ่มประสิทธิภาพในการสอนให้แก่ครูภาษาไทยอีกด้วย
2. กรมอาชีวศึกษาควรเร่งรัดให้มีการจัดทำหนังสือเรียนและคู่มือครูรายวิชา สสท.111 การใช้ภาษาไทยเพื่องานคหกรรม เพื่อสนองความต้องการและแก้ปัญหาในการสอนของครู ซึ่งอาจจะให้ครูผู้สอนวิชา สสท.111 มีส่วนร่วมในการจัดทำหนังสือเรียนและคู่มือครูด้วย
3. กรมอาชีวศึกษาควรพิจารณาให้มีแหล่งบริการสำหรับยืมสื่อการสอนโดยแบ่งตามภาค ซึ่งอาจจะมอบหมายให้ศูนย์นิเทศและฝึกอบรมอาชีวศึกษาของแต่ละภาค หรือคณะกรรมการอาชีวศึกษาภาค เป็นผู้ดำเนินการโดยจัดเป็นแหล่งบริการให้ยืมสื่อการสอนแก่วิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษาในแต่ละภาค และเป็นศูนย์กลางในการยืมและแลกเปลี่ยนสื่อการสอนระหว่างภาคต่าง ๆ
4. กรมอาชีวศึกษาและผู้บริหาร ควรให้ความสำคัญแก่วิชาภาษาไทยให้มากขึ้น โดยเปิดโอกาสให้ครูภาษาไทยได้เข้ารับการอบรมและสัมมนาอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง ซึ่งกรมอาชีวศึกษาอาจจะแยกจัดเป็นการอบรม สัมมนา เกี่ยวกับเทคนิคการสอน การผลิตสื่อการสอน การวัดและประเมินผล ฯลฯ เพื่อกระตุ้นให้ครูภาษาไทยมีความตื่นตัวและสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยในวิทยาลัยอาชีวศึกษาให้ทันสมัยอยู่เสมอ
5. ครูภาษาไทยในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษาควรขอความร่วมมือ จากครูผู้สอนทางด้านวิชาชีพในการจัดทำเอกสารประกอบการสอนรายวิชา สสท.111 หรือรายวิชาภาษาไทยอื่น ๆ ที่สัมพันธ์กับวิชาชีพ ทั้งนี้เพื่อให้การจัดทำเอกสารประกอบการสอนมีเนื้อหาครอบคลุมและสอดคล้องกับวิชาชีพแต่ละสาขาให้มากที่สุด

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการในด้านการสอนของครูผู้สอนวิชา สสท.111 ควบคู่ไปกับการศึกษาปัญหาและความต้องการในด้านการเรียนของนักเรียนเพิ่มเติมด้วย
2. ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา สสท.111 หรือรายวิชาภาษาไทยที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพอื่น ๆ ในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษา

บรรณาการ

บรรณานุกรม

กลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย เขตการศึกษา 11 กลุ่มที่ 1 (นครราชสีมา -ชัยภูมิ).

รายงานผลการสัมมนาเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. 13 - 15 มิถุนายน 2527.

เกรียงศักดิ์ ศรีไพโรจน์. การศึกษาปัญหาของครูภาษาไทยเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผล

โดยใช้แบบทดสอบระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขต

การศึกษา 11 ปีการศึกษา 2529. ปรียุทธา นิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม :

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม, 2530. อัดสำเนา.

จุไรรัตน์ หนึ่งพงษ์สถาพร. การติดตามผลการนิเทศการศึกษาสายวิชาภาษาไทย ในโรงเรียน

มัธยมศึกษา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2515.

อัดสำเนา.

จุฬาลักษณ์ โกศลนันท์. การเรียนการสอนภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และชั้นมัธยมศึกษา

ปีที่ 5 ในโรงเรียนพณิชยการราชดำเนิน. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ :

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2515. อัดสำเนา.

เจลา ปรัชญกุล เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, วชิรี จั้วตระกูล เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่ห้อง 401 กรม

อาชีวศึกษา กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 10 พฤษภาคม พ.ศ. 2531.

ชานาญ ศรีม่วงศักดิ์. ความต้องการการนิเทศการสอนวิชาภาษาไทย ตามหลักสูตรมัธยมศึกษา

ตอนปลาย พุทธศักราช 2524 ของครูภาษาไทย ในเขตการศึกษา 8. วิทยานิพนธ์

ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526. อัดสำเนา.

ศศิยา ไสรัสสุชะโต. ความต้องการการนิเทศของครูภาษาไทย ในโรงเรียนมัธยมศึกษา

ในกรุงเทพมหานคร ตามการรับรู้ของครู. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ :

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523. อัดสำเนา.

นวลทิพย์ รักษาทรัพย์. การศึกษาการเรียนการสอนภาษาไทย โดยใช้หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตกรุงเทพฯ กรุงเทพมหานคร 9 โรงเรียน. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2522. อัดสำเนา.

นุชรินทร์ พันธ์ขาว. การใช้สื่อการสอนในการสอนวิชาภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาของ โรงเรียนราษฎร์ในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522. อัดสำเนา.

บุญทัน เผ่าเจริญ. ปัญหาและความต้องการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย และพะเยาที่สัมพันธ์กับการปรับปรุงหลักสูตรและการให้บริการของวิทยาลัยครูเชียงราย แก่ครูประชากร. ปริณณานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2521. อัดสำเนา.

ปองจิต อ่อนเผ่า. ปัญหาการวัดและประเมินผลการสอนการเรียนรู้วิชาภาษาไทยระดับ มัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522. อัดสำเนา.

ประกาศรี สีทอาไฟ. วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2524.

ประสม นนทสุวรรณ. การศึกษาการเรียนการสอนภาษาไทย โดยใช้หนังสือภาษาไทยชุด ทักษะสัมพันธ์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 3. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2524. อัดสำเนา.

ผกาศรี หงส์นาค. การเรียนการสอนหลักภาษาไทยในหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527. อัดสำเนา.

พจนานพร เขียวว่อง. การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยและทัศนคติ ต่อวิธีสอนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 (ปวช.1) ที่เรียนโดยวิธี กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์และวิธีสอนตามคู่มือครูของกรมวิชาการ. ปรินณณานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528. อัดสำเนา.

พัชรีย์ สายสิทธิ์. การศึกษาการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย โดยใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทย
ชุดทักษะสัมพันธ์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา
ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์, 2524. อัดสำเนา.

พัฒนา อิติเสรี. ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยตามหลักสูตรปริญญาโทของสภา
การฝึกหัดครู. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521.
อัดสำเนา.

มงคลวรรณ ทองสุโขทัย ปัญหาการสอนภาษาไทยในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนมัธยม
แบบประสม. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517.
อัดสำเนา.

มณีรัตน์ อุดมวรรณนท์. การสร้างบทเรียนโปรแกรมวิชาภาษาไทย เรื่องคำอุปมาอุปไมย
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2521. อัดสำเนา.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา. โรงพิมพ์ทวีกิจ, 2524.
วัลภา เทพัสติน ๓ ออยุธยา. "ความสำคัญของภาษาไทย," ดวงแก้ว. 1(2) : 23 ;
กันยายน 2525.

วิไลลักษณ์ วัฒนานนท์. ความคิดเห็นของอาจารย์และนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชา
ภาษาไทยธุรกิจในวิทยาลัยอาชีวศึกษา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2528. อัดสำเนา.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2527 ประเภทวิชา
คหกรรม. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์โรงเรียนสารพัดช่างพระนคร, 2526.

สถิตย์ ณะชัย. การศึกษาการเรียนการสอนภาษาไทย โดยใช้หนังสือเรียนภาษาไทยชุด
ทักษะสัมพันธ์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา
เขตการศึกษา 11. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์,
2524. อัดสำเนา.

สนม ครูทเมือง. การสอนภาษาไทย. ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก

คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิชญ์โลก, 2523.

สมบุรณ์ พิชญ์ไพบูลย์. "การศึกษาเพื่อพัฒนาโครงสร้างของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป
ของคณะศิลปศึกษา วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา," วิจัยสนเทศ. 4(38) :
10 - 13 ; พฤศจิกายน 2526.

สมพร มั่นตะสูตร. การสอนภาษาไทย. กรุงเทพฯ : พีระพัฒนา, 2526.

สมสนิท กองสาสนะ. ศึกษาความต้องการการนิเทศการสอนของครูภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษา
ในเขตการศึกษา 9. ปริญฐานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม, 2529. อัดสำเนา.

สิทธิ สายหล้า. ปัญหาการปฏิบัติงานวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช
2524 ประเภทวิชาคหกรรมของวิทยาลัยอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.
ปริญฐานิพนธ์ กศ.ม. ชลบุรี : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน, 2529.
อัดสำเนา.

สังวร หล้าพระบาง. "ทำไมนักศึกษาอาชีวะต้องเรียนวิชาการระดับไทย," วารสารวิทยาลัย
เทคโนโลยีและอาชีวศึกษา. 1(1) : 110 - 112 ; 2526.

สุวรรณดี ศรีคุณ. ปัญหาและความต้องการ การพัฒนาด้านวิชาการของอาจารย์ในวิทยาลัยครูใน
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. ปริญฐานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2521. อัดสำเนา.

อาชีวศึกษา, กรม. สรุปผลการดำเนินงานศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาในเรื่องที่สำคัญของ
กรมอาชีวศึกษาของคณะกรรมการชดต่าง ๆ. กองแผนงาน กรมอาชีวศึกษา,
2528.

อุดมรัตน์ จิรัชัยประวิตร และคนอื่น ๆ. "การวิจัยและพัฒนาหลักสูตรประกาศนียบัตร
วิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการตลาด," วารสารวิจัยทางการศึกษา. 11(3) :
44 - 52 ; 2524.

อุบลรัตน์ ต๊ะปันตา. การศึกษาการเรียนรู้การสอนภาษาไทยโดยใช้หนังสือเรียนภาษาไทย
ชุดทักษะสัมพันธ์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา
เขตการศึกษา 7. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์,
2524. อัดสำเนา.

Best, John W. Research in Education. 2nd ed. Englewood Cliff,
N.J. : Prentice-Hall Inc., 1970.

Edward, Allen L. Probability and Statistics. New York : Holt :
Rinehart and Winston, 1971.

Ferguson, George A. Statistical Analysis in Psychology and Education.
2nd ed. New York : McGraw-Hill, 1966.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

1. อาจารย์เจลา	ปรัชญกุล	ศึกษานิเทศก์กรมอาชีวศึกษา
2. อาจารย์พูนสิน	บรรสานวิชาเขาวน	วิทยาลัยเทคนิคสมุทรปราการ
3. อาจารย์มนู	สุพานิช	วิทยาลัยอาชีวศึกษาสระบุรี
4. อาจารย์ศรีอาภรณ์	สนเอี่ยม	วิทยาลัยอาชีวศึกษาเอี่ยมละออ
5. อาจารย์อำภา	อินทร์พรหม	วิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี

ภาคผนวก ข

แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

เรื่อง

ปัญหาและความต้องการทางการสอนของครูผู้สอนวิชา สสท. 111

การใช้ภาษาไทยเพื่องานคหกรรม

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามมี 3 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่อง
หน้าข้อความหรือเติมข้อความตามความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน
- ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัญหาทางการสอนวิชาการใช้ภาษาไทย
เพื่องานคหกรรม ในด้านต่าง ๆ ดังนี้
- ก. ปัญหาเกี่ยวกับความเข้าใจจุดประสงค์ของหลักสูตร
 - ข. ปัญหาทางการสอนเนื้อหา
 - ค. ปัญหาด้านสื่อการสอน
 - ง. ปัญหาการวัดและประเมินผล
- ตอนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับความต้องการของครูผู้สอนวิชาการใช้ภาษาไทยเพื่องาน
คหกรรมมี 2 ด้าน ดังนี้
- ก. ความต้องการทางด้านเทคนิควิธีสอน
 - ข. ความต้องการการนิเทศการสอน

สำหรับตอนที่ 2 และตอนที่ 3 โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่องทางขวามือ
ตามระดับของปัญหาและความต้องการของท่าน ซึ่งมี 5 ระดับ แต่ละระดับมีความหมายดังนี้

- 5 หมายถึง มีปัญหาหรือความต้องการในด้านนั้นมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีปัญหาหรือความต้องการในด้านนั้นมาก
- 3 หมายถึง มีปัญหาหรือความต้องการในด้านนั้นปานกลาง
- 2 หมายถึง มีปัญหาหรือความต้องการในด้านนั้นน้อย
- 1 หมายถึง มีปัญหาหรือความต้องการในด้านนั้นน้อยที่สุด

ตัวอย่าง

ข้อที่	ข้อความปัญหา	ระดับของปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
0	การวิเคราะห์หลักสูตรวิชาการใช้ ภาษาไทยเพื่องานศทกรรม					

2. ตอนท้ายของปัญหาและความต้องการแต่ละด้าน เป็นคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการอื่น ๆ ของท่าน โปรดเติมข้อความเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการของท่านลงในช่องว่าง
3. คำตอบของท่านเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการวิจัยครั้งนี้ โปรดตอบแบบสอบถามทุกข้อตามความเป็นจริงเพื่อผลสมบูรณ์ของการวิจัย อนึ่ง ผลของการวิจัยจะสรุปผลเป็นส่วนรวม ดังนั้นจึงไม่มีผลกระทบต่อท่านและสถานศึกษาแต่ประการใด
4. เมื่อท่านตอบแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว โปรดส่งคืนผู้วิจัยตามที่อยู่ที่แนบมาพร้อมแบบสอบถามนี้ ขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ ที่นี้

แบบสอบถาม

เรื่อง

ปัญหาและความต้องการทางการสอนของครูผู้สอนวิชา สสท.111

การใช้ภาษาไทยเพื่องานคหกรรม

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ หน้าข้อความ หรือเติมข้อความตามความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

1. เพศ

☐ ชาย

☐ หญิง

2. วุฒิทางการศึกษาขั้นสูงสุดของท่าน

☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี

☐ ปริญญาตรี

☐ สูงกว่าปริญญาตรี

3. ประสบการณ์ในการสอนภาษาไทยในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษา

☐ ต่ำกว่า 5 ปี

☐ ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป

4. จำนวนชั่วโมงที่ท่านสอนทุกวิชาต่อสัปดาห์

- ☐ น้อยกว่า 10 ชั่วโมง
- ☐ 10 - 14 ชั่วโมง
- ☐ 15 - 19 ชั่วโมง
- ☐ 20 - 24 ชั่วโมง
- ☐ ตั้งแต่ 25 ชั่วโมงขึ้นไป

5. จำนวนชั่วโมงที่ท่านสอนวิชาภาษาไทยต่อสัปดาห์

- ☐ น้อยกว่า 10 ชั่วโมง
- ☐ 10 - 14 ชั่วโมง
- ☐ 15 - 19 ชั่วโมง
- ☐ 20 - 24 ชั่วโมง
- ☐ ตั้งแต่ 25 ชั่วโมง ขึ้นไป

6. ท่านเคยได้รับการอบรม สัมมนาเกี่ยวกับการสอนวิชาการใช้ภาษาไทยเพื่องานคุณธรรมหรือไม่

- ☐ เคย
- ☐ ไม่เคย

7. จำนวนหน้าที่พิเศษที่ท่านปฏิบัตินอกเหนือจากการสอนมีจำนวนกี่หน้าที่

☐ ไม่มีหน้าที่พิเศษ	☐ 4 หน้าที่
☐ 1 หน้าที่	☐ 5 หน้าที่
☐ 2 หน้าที่	☐ 6 หน้าที่
☐ 3 หน้าที่	☐ 7 หน้าที่

8. ท่านสอนวิชาการใช้ภาษาไทยเพื่องานคหกรรมเพราะเหตุใด (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

- ☐ เรียนวิชาภาษาไทยเป็นวิชาเอก
- ☐ ถูกจัดให้สอนเพราะไม่มีครูอื่นสอน
- ☐ สอนเพื่อให้ครบจำนวนชั่วโมงสอนที่กำหนด
- ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

9. ท่านเคยใช้วิธีสอนแบบใดบ้าง ในการสอนวิชาการใช้ภาษาไทยเพื่องานคหกรรม (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

- ☐ การบรรยาย ☐ การสาธิต
- ☐ การอภิปราย ☐ การแบ่งกลุ่มทำงาน/ค้นคว้า
- ☐ การระดมความคิด ☐ การใช้ศูนย์การเรียนรู้
- ☐ การใช้บทเรียนโปรแกรม ☐ การใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน
- ☐ การแสดงบทบาทสมมติ ☐ การศึกษานอกสถานที่/ดูงาน
- ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ) ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

10. ท่านได้ทำตารางวิเคราะห์หลักสูตรวิชาการใช้ภาษาไทยเพื่องานคหกรรมหรือไม่

- ☐ ทำ
- ☐ ไม่ได้ทำ

11. ท่านจัดทำเอกสารประกอบการสอนวิชาการใช้ภาษาไทยเพื่องานคหกรรมหรือไม่

- ☐ ทำทุกหัวข้อ
- ☐ ทำเป็นบางหัวข้อ
- ☐ ไม่ได้ทำ

12. ท่านใช้สื่อการสอนประเภทใดในการสอนวิชาการใช้ภาษาไทยเพื่องานคหกรรม

(ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

- ☐ บัตรคำ
- ☐ แถบประโยค
- ☐ สไลด์และเครื่องฉายสไลด์
- ☐ แผ่นเสียงและเครื่องเล่นแผ่นเสียง
- ☐ แผ่นใสและเครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ
- ☐ แผนภูมิ
- ☐ แผนที่
- ☐ หุ่นจำลอง
- ☐ ของจริง
- ☐ วีดิโอ
- ☐ เทปและเครื่องบันทึกเทป
- ☐ คอมพิวเตอร์
- ☐ รูปภาพ
- ☐ ป้ายนิเทศ
- ☐ หนังสือ วารสารและสิ่งพิมพ์
- ☐ โทรทัศน์
- ☐ ภาพยนตร์
- ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

13. ท่านใช้วิธีการวัดและประเมินผลแบบใดในการสอนวิชาการใช้ภาษาไทยเพื่องานคหกรรม

(ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

- ☐ การสังเกต
- ☐ การอภิปราย
- ☐ การเขียนรายงาน
- ☐ การสอบข้อเขียนแบบปรนัย
- ☐ การทดสอบย่อย
- ☐ การสัมภาษณ์
- ☐ การรายงานหน้าชั้น
- ☐ การตรวจแบบฝึกหัด
- ☐ การสอบข้อเขียนแบบอัตนัย
- ☐ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้

ตอนที่ 2 ปัญหาทางด้านการสอนวิชาการใช้ภาษาไทยเพื่องานสหกรณ์

1. ปัญหาเกี่ยวกับความเข้าใจจุดประสงค์ของหลักสูตร

ในการสอนวิชาการใช้ภาษาไทยเพื่องานสหกรณ์ ท่านมีปัญหเกี่ยวกับความเข้าใจจุดประสงค์ของหลักสูตร มากน้อยเพียงใด

ข้อที่	ข้อความปัญหา	ระดับของปัญหา				
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
1	การจัดทำตารางวิเคราะห์หลักสูตร วิชาการใช้ภาษาไทย เพื่องานสหกรณ์					
2	ความชัดเจนของจุดประสงค์ ของหลักสูตร					
3	การทำความเข้าใจจุดประสงค์ ของหลักสูตร					
4	การแปรจุดประสงค์ของหลักสูตร มาเป็นจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม					
5	การเชื่อมโยงจุดประสงค์ของ หลักสูตรกับเนื้อหาวิชา					
6	การกำหนดจุดประสงค์เชิง พฤติกรรมให้สอดคล้องกับ จุดประสงค์ของหลักสูตร					

ปัญหาอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับความเข้าใจจุดประสงค์ของหลักสูตร (ถ้ามี โปรดระบุ)

.....
.....
.....
.....

2. ปัญหาทางการสอนเนื้อหา

ในการสอนวิชาการใช้ภาษาไทยเพื่องานคหกรรม ท่านมีปัญหาด้านการสอน
เนื้อหาไม่น้อยเพียงใด

ข้อที่	ข้อความปัญหา	ระดับของปัญหา				
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
1	<u>ปัญหาการสอนการวินิจฉัยคำไทย</u> <u>และการสร้างคำไทย</u> ความรู้ความเข้าใจหลักการ วินิจฉัยคำไทยที่ใช้ในงาน คหกรรม					
	2 ความรู้เกี่ยวกับวิธีสร้างคำไทย ที่ใช้ในงานคหกรรม					
	3 ความรู้เกี่ยวกับศัพท์และสำนวน ที่เกี่ยวข้องกับงานคหกรรม ..					
	4 ความรู้เกี่ยวกับนิรุกติศาสตร์ ...					
1	<u>ปัญหาการสอนทักษะการใช้</u> <u>ภาษา</u> การสอนทักษะการพูด การฟัง การอ่านและการเขียน ให้สัมพันธ์กัน					

ข้อที่	ข้อความปัญหา	ระดับของปัญหา				
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
2	เวลาสำหรับฝึกทักษะการใช้ภาษา ให้แก่ นักเรียน					
3	การขาดแบบฝึกทักษะการใช้ภาษา ที่มีประสิทธิภาพ					
4	ความสามารถในการสอนทักษะ การใช้ภาษา					
<u>ปัญหาการสอนการวินิจฉัย</u>						
<u>วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง</u>						
1	ความรู้ความเข้าใจหลักเกณฑ์ การวินิจฉัยวรรณกรรม					
2	การคัดเลือกวรรณกรรมให้ สอดคล้องกับจุดประสงค์ ของหลักสูตร					
3	ความสามารถในการสอนทักษะ การวินิจฉัยวรรณกรรม					

ข้อที่	ข้อความปัญหา	ระดับของปัญหา				
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
	<u>ปัญหาการเรียนการสอน</u>					
1	เวลาในการเตรียมการสอน					
2	การเลือกวิธีสอนให้เหมาะสม กับผู้เรียน					
3	การเลือกวิธีสอนให้เหมาะสมกับ เนื้อหาวิชา					
4	การสอนให้ผู้เรียนบรรลุผลตาม จุดประสงค์ของหลักสูตร					
5	ความสามารถในการสอนให้ ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อ วิชาภาษาไทย					
6	ความสนใจของผู้เรียนที่มีต่อ เนื้อหาวิชา					
7	ความสอดคล้องของเนื้อหาวิชา กับจุดประสงค์ของหลักสูตร ..					
8	การสอนให้ครอบคลุม เนื้อหาวิชา					
9	การมีส่วนร่วมของผู้เรียนใน การทำกิจกรรมประกอบ การเรียนรู้					

ข้อที่	ข้อความปัญหา	ระดับของปัญหา				
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
10	ความเหมาะสมของเนื้อหาวิชา กับเวลาเรียน					
11	การจัดทำแผนการสอน บันทึก การสอนให้สอดคล้องกับ หลักสูตร					

ปัญหาอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการสอนเนื้อหาวิชา (ถ้ามี โปรดระบุ)

.....

.....

.....

.....

3. ปัญหาด้านสื่อการสอน

ในการสอนวิชาการใช้ภาษาไทยเพื่องานศุภกรรม ท่านมีปัญหาด้านสื่อการสอนมาก
น้อยเพียงใด

ข้อที่	ข้อความปัญหา	ระดับของปัญหา				
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
1	ความรู้ความเข้าใจในการใช้สื่อ การสอนประเภทต่าง ๆ					
2	การเลือกสื่อการสอนให้ เหมาะสมกับประสบการณ์ และวัยของผู้เรียน					
3	ความรู้เกี่ยวกับการจัดซื้อ วัสดุอุปกรณ์ สื่อการสอน					
4	วิธีเก็บรักษาและซ่อมบำรุง สื่อการสอน					
5	ความสอดคล้องของสื่อการสอน กับเนื้อหาวิชา					
6	ความทันสมัยและทันต่อเหตุการณ์ ของสื่อการสอนที่มีอยู่					
7	การจัดหาสื่อการสอนให้เพียงพอ กับความต้องการใช้งาน					
8	ความรู้ในการผลิตสื่อการสอน จากวัสดุในท้องถิ่น					

ข้อที่	ข้อความปัญหา	ระดับของปัญหา				
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
9	วิธีการใช้สื่อการสอนให้บรรลุผล ตามความมุ่งหมาย					
10	แหล่งวิทยาการที่ให้บริการยืม สื่อการสอน					
11	ความเหมาะสมของสภาพ ห้องเรียนกับการใช้สื่อ การสอน					
12	ข้อจำกัดเกี่ยวกับระเบียบการใช้ สื่อการสอนของสถานศึกษา ..					
13	การขาดงบประมาณในการจัดซื้อ สื่อการสอน					

ปัญหาอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับสื่อการสอน (ถ้ามี โปรดระบุ)

.....

.....

.....

.....

4. ปัญหาการวัดและประเมินผล

ในการสอนวิชาการใช้ภาษาไทยเพื่องานศหกรรม ท่านมีปัญหาด้านการวัดและ
ประเมินผลมากน้อยเพียงใด

ข้อที่	ข้อความปัญหา	ระดับของปัญหา				
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
1	การออกข้อสอบให้ตรงตามตาราง วิเคราะห์หลักสูตร					
2	การออกข้อสอบให้ครอบคลุม เนื้อหาวิชา					
3	การเลือกวิธีการวัดและ ประเมินผลให้เหมาะสม กับเนื้อหาวิชา					
4	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ วิธีการวัดและประเมินผล ...					
5	ความรู้ในการวิเคราะห์ข้อสอบ .					
6	วิธีการนำผลการสอนมาใช้ ปรับปรุงการเรียนการสอน ..					
7	เวลาในการออกข้อสอบและ ตรวจข้อสอบ					
8	ความรู้ความเข้าใจใน การสร้างข้อสอบตาม หลักการวัดผล					

ข้อที่	ข้อความปัญหา	ระดับของปัญหา				
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
10	การขาดอุปกรณ์และเครื่องมือ วัดผลการเรียน					
	ความสนใจในการเตรียมตัวสอบ ของผู้เรียน					
11	การขาดเวลาในการวัดผล ระหว่างภาคเรียน					

ปัญหาอื่น ๆ เกี่ยวกับการวัดและประเมินผล (ถ้ามี โปรดระบุ)

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 3 ความต้องการของครูผู้สอนวิชาการใช้ภาษาไทยเพื่องานศหกรรม

1. ความต้องการทางด้านเทคนิควิธีสอน

ในการสอนวิชาการใช้ภาษาไทยทางศหกรรม ท่านมีความต้องการด้าน
เทคนิควิธีสอนมากน้อยเพียงใด

ข้อที่	ข้อความความต้องการ	ระดับของความต้องการ				
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
1	การอบรมสัมมนาวิธีการสอนวิชา การใช้ภาษาไทยเพื่องาน ศหกรรม					
2	หนังสือเรียนและคู่มือครูวิชา การใช้ภาษาไทย เพื่องานศหกรรม					
3	เทคนิควิธีสอนทักษะ การใช้ภาษาทั้ง 4 ให้สัมพันธ์กัน					
4	แบบฝึกทักษะการใช้ภาษา ที่มีประสิทธิภาพ					
5	วิธีการสอนให้ผู้เรียนเกิด เจตคติที่ดีต่อวิชาไทย					
6	ความรู้ในการผลิตสื่อ การสอน					

ข้อที่	ข้อความความต้องการ	ระดับของความต้อการ				
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
7	วิธีการใช้และเลือกใช้สื่อการสอน ให้เหมาะสมกับเนื้อหา					
8	ความรู้เกี่ยวกับศัพท์และสำนวน ที่ใช้ในงานสหกรรม					
9	วิทยาการใหม่ในการสอนวิชา ภาษาไทย					

ความต้องการอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับเทคนิควิธีสอน (ถ้ามี โปรดระบุ)

.....

.....

.....

.....

2. ความต้องการการนิเทศการสอน

ในการสอนวิชาการใช้ภาษาไทยเพื่องานคหกรรม ท่านมีความต้องการนิเทศ
การสอนมากน้อยเพียงใด

ข้อที่	ข้อความความต้องการ	ระดับของความต้องการ				
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
1	การมีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตร วิชาภาษาไทย					
2	คำอธิบายเกี่ยวกับหลักสูตรและ การใช้หลักสูตรวิชาการใช้ ภาษาไทยเพื่องานคหกรรม ..					
3	ความรู้เกี่ยวกับการวิเคราะห์ หลักสูตร					
4	เอกสาร วัสดุและสิ่งพิมพ์ที่ เกี่ยวข้องกับการสอนวิชา การใช้ภาษาไทยเพื่องาน คหกรรม					
5	การนิเทศการสอนจากศึกษา นิเทศอย่างสม่ำเสมอ					
6	ความรู้เกี่ยวกับการนิเทศ ภายในสถานศึกษา					

ข้อที่	ข้อความความต้องการ	ระดับของความต้องการ				
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
7	ความรู้เกี่ยวกับกิจกรรม เสริมหลักสูตรวิชาการใช้ ภาษาไทยเพื่องานคหกรรม ..					
8	การสาธิตวิธีการสอนแบบต่าง ๆ					
9	การประชุมปฏิบัติการของครูผู้สอน วิชาการใช้ภาษาไทย เพื่องาน คหกรรมเพื่อจัดทำจุดประสงค์ เชิงพฤติกรรม					
10	ความรู้เกี่ยวกับเทคนิคการสร้าง ข้อสอบแบบต่าง ๆ					
11	ความรู้เกี่ยวกับการวิเคราะห์ ข้อสอบเพื่อสร้างข้อสอบ มาตรฐาน					
12	คำแนะนำในการผลิตสื่อการสอน อย่างง่าย ประหยัดและมี ประสิทธิภาพ					

ข้อที่	ข้อความความต้องการ	ระดับของความต้องการ				
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
13	การอบรม สัมมนาครูผู้สอนวิชา การใช้ภาษาไทยเพื่องาน คหกรรม					
14	วิธีการสื่อสารโดยตรงระหว่าง ครูผู้สอนกับศึกษานิเทศก์					

ความต้องการอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการนิเทศการสอน (ถ้ามี โปรดระบุ)

.....

.....

.....

.....

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นางวัชรီ ชื่อสกุล ศรีคำ

เกิดวันที่ 10 ตุลาคม พุทธศักราช 2506

สถานที่เกิด จังหวัดเชียงราย

สถานที่อยู่ปัจจุบัน วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุโขทัย อำเภอเมือง จังหวัดสุโขทัย 64000

ประวัติการทำงาน

พ.ศ. 2526 - 2527 อาจารย์ 1 ระดับ 3 โรงเรียนห้วยแถลงพิทยาคม
อำเภอห้วยแถลง จังหวัดนครราชสีมา

พ.ศ. 2527 - ปัจจุบัน อาจารย์ 1 ระดับ 4 วิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดสุโขทัย
จังหวัดสุโขทัย

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2516 สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 7 จากโรงเรียนผาง
(ศึกษาประสาท) อำเภอผาง จังหวัดเชียงใหม่

พ.ศ. 2519 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
จากโรงเรียนผางชนูปถัมภ์ อำเภอผาง จังหวัดเชียงใหม่

พ.ศ. 2521 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
จากโรงเรียนยุพราชวิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่

พ.ศ. 2525 สำเร็จการศึกษาศิลปศาสตรบัณฑิต
จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน จังหวัดชลบุรี

พ.ศ. 2534 สำเร็จการศึกษามหาบัณฑิต
จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กรุงเทพฯ

การศึกษาปัญหาและความต้องการทางด้านการสอนของครูผู้สอนวิชา สสท.111

บทคัดย่อ
ของ
วัชร ศรีคำ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกภาษาไทย

มกราคม 2535

การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัญหาและความต้องการของครูภาษาไทยในวิทยาลัยอาชีวศึกษา โดยศึกษาและเปรียบเทียบปัญหาเกี่ยวกับความเข้าใจจุดประสงค์ของหลักสูตร ปัญหาทางด้านการสอนเนื้อหา ปัญหาด้านสื่อการสอน ปัญหาด้านการวัดและประเมินผล ความต้องการทางด้านเทคนิควิธีสอน และความต้องการการนิเทศการสอนของครูผู้สอนวิชา สสท.111 การใช้ภาษาไทยเพื่องานคหกรรม จำนวนตามประสบการณ์ในการสอน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ครูภาษาไทยในวิทยาลัยอาชีวศึกษาและวิทยาลัยเทคนิค จำนวน 60 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งพวก (Stratified Random Sampling) ตามสัดส่วนประชากร ครูภาษาไทยในแต่ละภาค เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลใช้ร้อยละและ t-test

ผลการศึกษาพบว่า

1. ครูภาษาไทยมีปัญหาเกี่ยวกับความเข้าใจจุดประสงค์ของหลักสูตร ปัญหาทางด้านการสอนเนื้อหา ปัญหาด้านสื่อการสอน และปัญหาด้านการวัดและประเมินผลอยู่ในระดับปานกลาง
2. ครูภาษาไทยมีความต้องการทางด้านเทคนิควิธีสอน และการนิเทศการสอนอยู่ในระดับมาก
3. ครูภาษาไทยที่มีประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 5 ปี และครูภาษาไทยที่มีประสบการณ์ในการสอนตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีปัญหาเกี่ยวกับความเข้าใจจุดประสงค์ของหลักสูตร ปัญหาทางด้านการสอนเนื้อหา ปัญหาด้านสื่อการสอน และปัญหาด้านการวัดผลและประเมินผลไม่แตกต่างกัน
4. ครูภาษาไทยที่มีประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 5 ปี และครูภาษาไทยที่มีประสบการณ์ในการสอนตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีความต้องการทางด้านเทคนิควิธีสอน และความต้องการการนิเทศการสอนไม่แตกต่างกัน

A STUDY OF PROBLEMS AND TEACHING NEEDS
OF THAI 111 TEACHERS

AN ABSTRACT
BY
WATCHAREE SRIKHAM

Presented in partial fulfillment of the requirement for the
Master of Education degree in Thai
at Srinakharinwirot University
January 1992

The purpose of this study was to find out the problems and needs of Thai language teachers in Vocational Colleges. This study was to find out and compare problems of understanding in curriculum aims, problems of teaching, problems of teaching materials and problems of evaluation of teachers who teach Thai 111 course (Usage of Thai Language for home economics) Including to find out and compare the teaching technique needs and supervision needs. The study samples, selected by Stratified Random Sampling, consisted of 60 Thai Teachers from Vocational and Technical Colleges in four regions of Thailand and according to Thai Teachers population ratio in four regions. The samples were classified by teaching experiences. The questionnaires were designed for this study. Percentage and t-test statistics were employed to analyze the data.

The results of the study revealed as follows:

1. Thai Teachers had problems of understanding in curriculum aims, problems of teaching, problems of teaching materials and problems of evaluation at the middle level.
2. Thai Teachers need the teaching technique and supervision at the high level
3. Thai Teachers who had teaching experiences less than 5 years and Thai Teachers who had teaching experiences over 5 years had no difference in problems of understanding in curriculum aims, problems of teaching, problems of teaching materials and problems of evaluation

4. Thai Teachers who had teaching experiences less than 5 years and Thai Teachers who had teaching experiences over 5 years had no difference in teaching technique needs and supervision needs.